† snabe

snave

sing. ständig mask.

Trol. med å-vokal ; jfr. snåva i
Gunnitz och Täv. 2.

Högestad, Söderåsen

Nr 3966 Hörrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snack

snack

tal. prat;

a snack = a slams.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snack
s.

snak, -ad

sa jɛk snaked hœn

= prat, rykte

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snack

snak, -ad

dra på snaket = inte vilja tala
rent ut.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads [illegible]
[illegible]a[illegible]e [illegible]berg 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

snack

sb.

Snak

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

prat, pratande; av. tal,
sätt att uttala orden, dialekt.

De hade grinad så od-
doras snák. De hade skrattat
så förfärligt åt deras tal
(sätt att tala, dialekt). K. f. St.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. snack

so. hørda. di. ja

hinas. snåk. Ja° hörde

de (barnen) ju hennes

(moderns) dialekt (d: och

lärde sig Dena och togo

efter) K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snaeka v.

snåka ; -r, -i —; -d.

snacka.
prata

ja mor, vi snåkar jo ær le.

ja snåkar dæ dær ret e.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snacka
v.

snàka. -a -ad

2 pl. snàkan

fá', i snàkan sa rélat. -
hýg3, grùba. du tra vel èffa
já' kan lära mi et nýt spráq!

1938. St. Köpinge. Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skacka

Skacka -a -ad

di'som snackas, di' glimmes. di'som e
skröwed, di' jimmes.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snacka

vb.

snàkka, =, ±ad

tala, prata, språka

N. f. 79 / snaka pa fȳst
tala "fint" (g. dialekt).

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

snacka

snàkka , = , ˈ- ad

prata

ja - sɛdor - hɔ̀r o -

snàkar . Jag sitter här

och pratar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

snacka

han ˘ kan ˘ so ˘ brå

snàka ˘ na ˘ dòm. Han

har saden förmöga at

tala med dem och vinna

deras förtroende (om en

läkare). K. f. 86. / snaka ˘

òm omtala, tala óm,

bena ... / K. f. 86.

Nr 7533 · Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. snacka

So fik han
snaka om, va dær
va 2 ld. Så fick han,
dos. auktionsroparen, tåla
om för auktionsbesökarna, vad
som fanns i det, dvs. den
hög 2 mære t:ng, som sålds
nedan ef. i ring. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

snacka

snaka - gránt

tala för någon, tala någon till"rätta med vänliga ord.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snacka om

snaka óm,

tala om

hon har vád mied fór i tiden,

som di har snakad óm

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snäckebröd

Snäckebröd

pretinakare.

Bromma.

300 Uppsl. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snapsa
v.

snàpsa -a -ad

taga snapsan, supa

den jik di a snàpsa

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
1. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snar

snar

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

57.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snara, s.

snàra; snàror,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

52. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snanka
v.

snànka . -or. snank

han lɛ a snánk natten
..'
igenom .

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snart

snart

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

52.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snart
adv.

Snart

men di e snart opskorna
nu

(om tormorgan).

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snart
adv.

snart

die snart på halvåja

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snart
adv.

snart

vi far snárt rägn.

Vi få snart regn.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snart

snart
adv.

dé vänor, du, de
snárt, va. Det säger
du dig snart vid. R. f. 86./
glùta kan, snárt spränga
lèdzatöj. Barn kan snart
ha sönder leksaker.

Nr 7533, Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snaska
v.

snàska

bet. orsaka. möjl. = åstadkomma ett
smaskande ljud.

e stå' me en, I ve änte hör
e snàska!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. snattra

snàdran best. sg. -n.

hola, snàdran hål-a

mun

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. snattra
vb.

snàdrpa, =

Pres. sg. -ar

om ankor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skaws

skaws. -ed

= damm. skräp

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sned
adv.

snɛ̄d

endast i det adverbiella uttrycket

på snɛ́d. även på snɛ́d

hos samme medd.

9. f. 1878.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sked

i utte. på sked

den bòna di et hål a sata en

stàga i på sked

om lålèman.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sned

sned, sneit, sneda

sned

den gar pa sned

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sned

adv.

sn̲ed

I vär. gav sn̲éd gå̊ sned

n. f. 90.

de står gav sn̲éd.

Det står å̊ sned.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sned

snɛ̄d l. snɛd̄

I uttr.: pɑ̊ snɛ́d pɑ̊ sned

K. f. 86. | den skola ɲ̀ta
sta pɑ̊ snɛ́d̄.
Den (varpan) skulle
inte stå på sned.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sneda vb

sn- ; sn-or, — ; sn-dd ; sn-t

kvista av

han sad- a sn-dda p-lor.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pres.

snèdar

sneda

vb.

gå snett över (t. ex. om en väg).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snedda

vb.

snẽdja, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. tg. -ar

gå i med riktning

vägen han, snẽdar. Vägen

går med över, skär över en fälte.d.

snẽda ofvan gå med

över.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snedrevel

snedröwl

tvärsö° gr° dörr l. port

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snedrevel

snedråvla pl.

sneda tvärslåar pl.

en port

K. f. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Snedsjäll
s.

snesjäl, n.

kilformig figur.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snedstiva

snastívor pl.

snedstöka i korsvirkes-
vägg

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*snedstiva

Ö. snedstíva (f. sg.)

T. ex. om snedstöta i

en korsvirkesvägg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x snedstiva

snedstivor pl. sb.

snedställda stavar i

korsvirkesvägg.

N.f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snedstolpe

Snedstólpe -en -a -ana

snedstråva, snedstyva i hörn av

korsvirkesvägg.

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snedsvarig

adj.

snedsvärt

som svarar snåsigt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snedögad a.

snedyad, snedyad, snedyada

snedögd

de snedyada

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† snedögad

snedjad l. -or, m. och f.,
n. -jad, pl. -jade, l. -jada, utan komp.,
skelögd.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snedögad
adj.

snedyad
1
snedögd

Jfr × snorögad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snedögd

sneÿjad

han va liàsoin sneÿjad

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snedögd
adj.

snidýad

K. f. 82.

Jfr snorögd

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x snes s.

snes r. / ²a

tjog

dær kånə lɛ̈gə ²en hal snes

stɛ̈nə ²fo ¹ōnən (senapstenar)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snes

snes

tjog.

en snes ägg.

en hal snes.

Nr 3906 Söverstad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snes

snes, m., 1- en, pl. 2- or,
- na. tjog.

en snes ägg.
Lösen i en snes är gammal.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tues

bnes, m., 1– hn, pl. 2– or, – na,
fjog. T. ex. ägg, balnkärfvar.
öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stäv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snes
sb.

snes; pl. = er

tj og

flera snèsor flera tj og

A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snett

adv.

snit

snit nèr

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snäbb

snäbb ; pl. -a

rödfzade snäbba röda

flåsknibbar

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Snibbor

pl. Snibbor

muntlig, motbjudande tillsättning

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snibbor

sb.

snì·bor pl.

snubbor, snåsor

Jägen fik snì·bor.

Öjken fick snubbor.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snibbor
pl.

snibbor pl.
snubbor, bannor
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snickare

snéfgare m.

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snickare

snäfjare, -an, pl. =, -arna

dän han e hål snäfjare

(= delvis snickare).

snäfjare

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snickare

Snickare, m., -n, pl. -Ø, -na, snickare.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snickare

{ snéʃgare m.; pl. = -s6.
{ snékare

n. f. 80.
K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snickarekärring

snickarhustru

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snickra

snikra, =

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snida

snî,

beskära, avkvista

snî pilor G. N.

(inan nédad på vésten så di:
strùla pilor).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snida
v.

sni, pres. snir

auskära, beskära

di snir grènana aw trèen

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Snida
v.

snī, snīda, snit

beskära, avkvista; om träd & buskar.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snida
v.

snì, snìda

beskära, avkvista

om träd & buskar

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snida

snz

vb.

beskära träd

snz - pilar beskära

piltråd

Jfr *stöppla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snìffa
ob.

snìfa, =

vå̀dra, rota

(om människor, hundar
och hå̀star)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tnigel

Bnigel, m., -en, pl. -gla,
-na, bnigel.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snigel

snìgel; pl. = la

en fårh hopor
snèkor o snìgla.

En förfärlig hop snäckor
och sniglar. R. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snigel

snigla pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snigelhus

2
sniglahùs, n. ,- ed, pl. =, - en,
sniglahus. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

2
Blåkr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

snika vb.

{snìdza snedz snìdzed
{snìdza

Nr 1/1933 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Refl. snìdza sr göra nå-
got i smyg.
han, ha, snìdzad, sr
tíd. Han har smygit sig
till att göra det. L. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

snika

so skola han
snèdja sig ti' o ta lid
måd. Så skulle han smyga
sig till att ta litet mat.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snilea He

snigza ; -or, - ; snegte ; snegt

ja snegte mr td . smygga

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snika vb

snīga; -or, —; snag, snāgh;

snāgad

även pret. o. part.: snīgta, snugt.

sonygga

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snika

(= smyga),

sniga, -or, sniger,

sneg, snigit,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snika
v.

inf. snidzå

smyga

ja mota snidza G.N.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snika sig

inf. snìgza si

= smyga sig

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knippa

knipa², f. -n, pl. -por, -na,
knipa, gräddknipa⁴.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. *snippa

snípa f. sb.

ko som måste mjölkas med
korta, hastiga tag i spe-
nana.

den e en riktig snípa,
dén kôen. Det är en rik-
tig snippa, den kon.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snigga
vb.

snìgra, =

slutmjölka kor med
korta tag i spenarna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. × snippa

snìpa, = vb.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mjölka en ko med kortå, hes-
tîga tåg i tjenorna (slut-
mjölkningen skedde på° detta
sätt). du. fsk. snìpa, dôm.
R. f. 86. / då ska du sèda dér o.
snìpa, dôm. Då° (när komma skall

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. x trippa
vb.

bringas att sina) skall
de sista dag och "trippa"
dem (d.v.s. mjölka många kosta,
hastiga tag). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snìpad

* snippig
adj.

om ko: som måste mjölkas
med många korta och hastiga
tag i spenarna

den var snìpad.

K. f. 86.

Nr 7533 Hageskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snivla, =

*snijpla
vb.

Prov. 1 ex

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dra in luft i näsan och samtidigt göra en lätt grimas som tecken för missnöje. / Den hon snivlar mn. näsen. Den hon "snijplar" med rosen. K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skitta
v.

Skitta -a -ad

= gilla (kastrera) suggor, på det att de ej skulle bliva omvilla vaden gödningen. Man skar hål på sidan och skadade ägg-stockarna.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sno
v.

sno, snöda, snöt.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snō ; snōr, snō ; snōda ; snōd, snōdə

snōt.

bān sam l snōda hʉ̄pans snō

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sno
26.

sno, -ida, -t

Pres. -r

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

SNO, 46

SNO

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

44.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sno
vb.

sn̲o̲, ≥ de, - t

Pres. -r

ja sn̲o̲dde, dö̲m̲. Jag snodde dem.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snodd

Se × snor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x snodig a.

2
snöde adj.

slug och energisk

2
en snöde man

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snödhed r.

x snödighet s.

slughet och energi

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöfsa, = *snofsa vb.

Pres. -ar

-adra (om hundar)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*Snogarpana

s6.

Snögarpana best. pl.

Snogarps borna (i Sivetab sn)

N. f. 80

R. f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snok

snōg, m., ¹- kn, pl. ²- a,
- na, snoke.

Söverstad
öja

ja ha min jan ²ālri pēt
nun lō²vkns snōg.

²öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

²Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snok;

snog, - sn s.

- a, - na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snok

snog, pl. -a m.

dar va tn snog,
som rizla pa vägen.
Det var en snok, som ring-
lade på vägen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snok

snog, -an. -a, -ana

5073. Sövestad.

Hemortsb. kt. 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snok

snog; pl. ~a m. sb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Shok

Shōg, -en, -a, -ana

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tropp

Snop, m., ¹⁻ kn, pl. ² a, - na,
snopp, liten mil fläcke på
kästens nos.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snopp

snopp m.

vit fläck på nosen (om hästar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snoppig
adj.

snöpad

med vit fläck på nosen
(om hästar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toppig

snöped l. -ad, m. och f., n.
-ped, pl. -peda, utan komp.,
snoppig. försedd med snopp.
om hästar.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tnor

snor, f., -en, pl. -or,
- na, snodd.

Bruken hade brusdueg mk
snörar pa.

Snörorna e öpsidna pa
ploran. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. * snor

sn⍜r, -en sl.

snodd, snöre

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Jfr * hav- o. mössnor

sl. sn⍜r med en utstående snodd markera, hur man skall hugga vid kanthuggning av timmerstockar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

* snor
sb.

dr. skola. höga
tor. snôran. man
skulle hugga långs modden.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

= näsblem

1. snor
sb.

Se *snöre o. *snördalk

o. jfr dabb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.* snor
sb.

snor

snodd

en snór om mùsan en
snodd om (kring) mössan.

K. L. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr * mossnor

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skor

skor pl. skòron

snodd; snöre.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snora

Refl. vb.

snȯrja, sr, -de, sr

snöra sig med snörliv

hum, snȯrde, sr Hon

snörade sig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snorögad

adj.

snorÿad

snedögd

Jfr × snedögad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snorögd
adj.

snorýad

snedógd

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skua

skùa, -an

en till husliga göromål otuglig kvinna.

Nr 3906 Högestad-Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† snua

snua, -an

obuglgt fruntimmer. väp, sjäp.

Hondra dalorä en snua kan sine dua,
men när di hondra dalorna e slut, kan
~~han~~ snuan ijina.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Snubba
v.

Snobba -a -ad Snöba

med en lapp lega det främre partiet av en skosula.

Skobba stőwla.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* snubba

snåba, = vb.

fastspika låderbitar
på tåpartiet av skor

(undertill förstärkn vid tåpartiet eller skaftet)

snåba skóna.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snubbla

snòbla, = (rep. lån)

Ö. snèvla, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snubbla

snàbla, =

yngre form! den gemena
× torde vara snìvla

K. f. 86.

J. J-s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snubblig

adj:

snöblad

med snubblande gång,
som går ostadigt

snöblad o. gå som
går snubblande

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snubbor

r 6.

Se x snibbor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skuebagge

skùebàge ,-en

karl som är ödslig i arbetet; skälland.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t snuefai

snuefai

skällsord

di e et rekte snuefai .

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skura

skòra, -an

bandeksak; dress med en skårt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skusla
v.

Skòsla -a -ad

Skosla óm : binda om.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuna
s.

snòrå, -ån

en sónen lìden snòrå, som
di fjóvon sél ...

(leksak)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skura
v.

skʊ̀ra -a -ad

skʊ́ra rʊ́nt

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöryad, —, snöryada

× snurrögad a.

snedögd

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skus

Skus. -en

en pus skus ongon hala måltiden, så
edon en dovvelt så mied.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snus

snus, m., 1- en, utan pl.,

snus.

Sælj mi en stör te en pris

snus! Bromma.

Skärv.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snus

snus, m., 1–ka, utan pl.,
snus.

1 2
snusen kanka lissed o blod
1
lid lor, men tes bälor rivor
2
kan i nesan.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

slåss.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snus
sb.

snus

+/

ja - gaznar snús. Jag
använder snus.

n. f. 80.

+/ resp. form.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snusa

Shùsa -a -ad

Nån en pojke bad att få en pris:

svin snusar ente, udan nån di

kommer ti kåpefnog.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snusa II

snusa snùsa -a-ad

Väj' pöga nu fåi vi' snusa, ella tror di, di e pöga hår stån.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. anusa

vb.

anusa, =

använda anus

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I 2. snusa

snùsa, = vb.

vädra, mota (t. ex. om hundar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

snùsa ~ óp vädra upp/

hózen han ~ kan ~ snùsa ~ óp ~ ad. Hunden han kan vädra upp det.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. snusa

ha gar du o
snùsar ètor? Vad går
du och snokar efter?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. snusa

sn2ùsa, = sb.

använda snus

för skola-ja-àla

sn2ùsa. För skulle j'u

alla använda snus. D. X. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. snusa

sn̄ùsp, = sb.

Pres. ˈ-ar

vå̀dra (efter nyt)

han. kone. snusa. óp.

ud. Han (o: hunden) kunde

vå̀dra upp. dst. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snusdos

snúsdós, -ar

snusdosa.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tnusdås

snûsdas, f.,- ar, pl.- or,- na,
snusdosa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snusdås II

snūsdȫs, f. - kn, pl. - or,
- na, snusdosa.

2.
öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

2
Plåna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Snuset

Snùsed

Snusig

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tnusig

Bnusad l. -or, m. och f.,
n. - bad, pl. - bada och efter
for, för, t. bad o. s. v., komp.
2. badare, - dast, bnusig.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snòsma, = x snusma vb.

vädra (nyt), lukta (nyt).

T. ex. Då man förnimmer en behaglig doft.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr x snusma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snusdosa

snúsdós, -ar -en

n. f. 80
K. f. 86.

(ibland snúsdås gi kånt).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Skuta

Skuda

välling av rågmjöl. Kokt på kött.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Shuta
s.

Skùda, -an

kåsa, kos.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snuta

snùdan best. sg. -n.

nåsan, ansiktsparti-
et ovanför munnen; rosen l. roo-
partiet på en djur.

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x snuva s.

snŭa f. ; ²-or

gammal jungfru

hå²nra då²lor a e²n snŭa
de ka²n å²se dŭa
men n a²r de² hå²nra då²lorna e² mega²na
sa e² snŭ²an sjå²n (kvar).

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skuvefär

skuvefär

senfärdig person.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h:

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snŭed, snŭeda

snuvig a.

snuvig

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snygg

snygg l. ¹- or, m. och f.,
m. snygt, pl. ²- dza och efter
vor. för, ¹- dza, komp. ²- dzare,
²- dzast, // snygg, proper. di
hålar snygt o rent i huset,
²/ vacker, prydlig. det e ett
snygt fruentimmer.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skylta

Skùlta -a-ad

komma objuden (ej om släktinge)

Nr 3906 Högsåra Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skyta
v.

Skyda

spec.= skoppa el. pulsa talgljus

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snyta, v.

snȳda

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

4/4.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snyta

vb.

snȳda, snȳd, snydad

han har inte gȳdad

o. snydad, si. Han har

inte gitat snyta sig.

Nr 7633 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snyta tig

snyda si (1 dor, pl. da, snod, pl. snyde, snyded, snyd ah framfor d snyt, pl. snyden) refl., snyta sig.

Pagana snyde si, sa de röna i Forsan.

snyt di, snore!

Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skytte

snöjde, n. ,- d, pl. = ,- n,
skämtsamt utt. för näsan
hos människor.

Stort snöjde e åt ont lyde,
ordspråk.

St. Skårestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skår

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snyte

snŷda n.

—

= nåsa, näsgrop

R. ÿ. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snål

snål; pl. -a

m. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snål
adj.

snɑl

di' va lɛ̀ta snɑ̀la

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snål

snal pl. snälå

å di va snälå

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snål
adj.

snɑ̲l , pl. snɑ̲lɑ̲

di va sa snɑ̀lɑ́ , sa de gɑ̀l.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snål

snal; pl. ¨a

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvål

snål l. ¹- or, m. och f., n.
snall, pl. ²- la. ah efter for,
för, ¹- la, komp. ²- lare, ²- last,
snål.

Ded e motrš¹ rud snalt folk.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snål II

snål l. ¹_or, m. och f.;
n. snålt, pl. ²_la och efter
sor, sör, ¹_la, komp. ²_lark,
²_last, snål.

martenivarfan ded e den
snålasta menska i sawnen.
St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snålgrote

snalgröte, m., -n, pl. -ta, -na, snåljäp. Skällsord.

Ded e kn snalgröte: han nens ènte spåfa si helfäria fostlöwla. st. köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snålhund

Snålhong

ginigbuk

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snåljobb

snaljöb, m., - bn, pl. - a, - na,
snåljäp.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snålgobb

snålgåb, -, pl. -/a sb. m.

gnidare, girigbuk

dan en nona ~ räktra snålgåba. Det är några riktiga gnidare. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snaljude

snaljúda, m.

utt. för snål person.

Å, de e en snaljúda som
äta nä̀s a läjja nåd
ànad på̀ s: tak

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snåljúde

snåljúde m.

mycket snål person

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snål-snäppa

snalsnǽppa, -an

snålt fruntimmer

dæ vǻ óśa en snalsnǽppa

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snälsnärpa

sb.

snälsnärpa f.

mycket snål kvinna.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snålt

snålt
adv.

du tar inte så snålt. De måtte inte så smått, de måste rikligt (t. ex. mjölk, sal).

R. fr. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Snårstana~~

s6.

Snåstana best. pl.

Snårestads borna (i Gunnitts hd)

n. g. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snåcka

snèkpa ; pl. = or sb.

en fårh hopar

snèkor o. snigla. En

förfärlig hop snäckor

och sniglar. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskóga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snåll

adj.

snal̲ pl. snèl̲å̲

dé ska jå èntə sí, wedan dé
wa snèl̲å̲

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåll

Skåll

lydig; även = flitig i arbetet; flink.

Många monga jäu tomma fad,
men många händer jäu et snållt arbäj.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snâll
adj

snal n. snalt

grèvans di va snálk fólk.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snäll
adj.

snel

ha ja änta förelåt di, du
ska va snél?
Moder till 10 aug son ç-a 1910.

aug. 1952. Bromma, Hemestads h.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snäll
adj.

snal m. -a

a, di e snèla àla.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

l. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

snäll

snäl, snält, -a

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Dä va, snäla ämod, dom.
De voro snälla mot dem.

K. f. 86.

mycket snäl mycket snäll.
snäla gluta snälla barn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. snåll

de va inte snèla vän.
De voro inte snälla mot
honom. H. f. 86. / en
hímst snél jág. Hon
förfärligt snäll jojke.
H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snäŋja

snäŋa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

4/4.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

snärja

{snärja, snärde, snärt
snärd snært}

Refl. ~sr snärja tj
Pres. vg. snärjor l. snær

kanske ~ kålen har ~ snärt ~
sr ~ tjäred. Kanske kon
har snärjt tj i tjudret.

Nr 7474 Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

snärja

vb.

de ha snärt sä
sej i tjudret. De ha märjt
sej i tjudret. / fåren ha
snärt sä. Fåren ha märjt
sej (s: i tjudret)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärja vb

²snärja ; ¹–or, — ; ²snärde ; snart.

snärja

²snärja fat en häst ¹elor ko.

nu har vi snart den kon.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärja v.

snärja ; -or, - ; snärde ; snärd, snärt.

snärja

snärda vänader

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärja

26.

Refl.

snärja ~ sr, snäryde, snaryt

Pres. snärjor

T. ex. om ett tjudrat djur, som snärjer sig i tjudret. de ~ ha ~ snärjt ~ sr. De ha snärjt sig T. d. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snäja
v.

snàja, snájor

di snájor si om en vået,

vånara = Stellaria media

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snäja II

v.

böjn. snärde, snärt

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärjsled

* snärjslig adj.

snärjig (t. ex. om vissa buskar, bl. a. björnbärsbuskar)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. snärpa

snärpa vb.

7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Imper. snärp

sg provisoriskt
med ganska långa stygg.
Ofta i förb. snärpa ihop
(ihópa). / ja-far - bära
snärpad ihópa. Jag får
(ser mig tvungen att) bara
snärpa samman det. K. f. St.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. snärpa

bara, snärp-ad (vb.

hópa, da-jor-ingenting,

om-de-bler-so-vél-

jórt! Bara snärp sam-

man det, det gór ingenting,

om det blir så väl gjort.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skärpa

skärpa skæ̀rpa

= sy

föraktfullt uttryck.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärt

snært, m., 1– kn, pl. 2– a, – na,
snärt, piska.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärt

snärt

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärt

snärt, -en

pinka (för kräsen)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärt s.

snart r. j ²a

snärt

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärt
sb.

snært, -t en

pieka (för körsven)

K. f. 86. / du fitj-mìna

hästen ma-

snærten. De måste

mana på hästen med pis-

kan. K. f. 86.

Nr 7533 Hedesköga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärtreva.

snærta/réva l. :– rèva

rev i pinka

Jfr snärtsvepa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärtreva

snärtarövfa f.; ± – ±ar

rev i snärt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86. / han klipta

gödzan ma snär-

tarövan. Han

gav hästarna en klatsch

med snärtreven. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snärtsvepa

snèrtasvéva f.

rev i pinka

Jfr snärtreva

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snäsa vb

snēsa ; -or, — ; snēste ; snest.

snäsa

ja tal ēnte a våra snest

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snåsa

Snēsa / 1- sor, pl. 2- sa, 2- ste,
snest, snest, pl. 2- a, snes, pl.
2- en / fr., snåsa.

Kåfor skule jäg va snēstor
att fråga? Högestad.
Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snåsa

snèsa. snèste. snest

Den som ente (har) rest å ente lest,
han blôr fort snest.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

snåsa
vb.

snèspa, -te

pres. -or

Hört i bebyd. 'skarpt bita av ngn', av-bryta ngn i hans tal genom att bita av honom. / han snesta, åw, en. / Han snåste av honom. K. f. 86.

K. f. 86. / bita av ngn', av-bryta ngn i hans tal genom att bita av honom. / han, snesta, åw, en. / Han snåste av honom. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

snäsa
vb.

han snesta tin

Han snäste till honom.

R. f. 86.

(Jfr hoga dom áw snäsa av dem).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tnåsor

Snesor, kol. f. - na, pluralt,
snåsor, snubbor.

Kåformen skulle kum köra
snesor au stebörnen?

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snåven

snōwor, m. ah f., n. -t,
fl. -wra, komp. -wrar, -wrast,
snåf.

bōjsorna e lid snōwra fjor
bålen, trōr ja.

den injasta gārsplasken e
snōwarn kn den ūdasta.

Bromma.

Slärr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåvergata

snövorgåda, sf. -n, pl. -dor, -na, smalgata, grånd.[2] Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tnö

snī, m., -ar, utan pl.,
snö.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sno²

S n 2

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Snö

Best. form snön.

de - skola - trycka - ti
snön. Man skulle trampa
till snön.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snö s.

snö r.

snö

gå a kö i snön

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(×) snö;

snö, — Lm s.

snö;

har va snö!

—!

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sno"

snɛ, -án

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

kasta, snɛ skotta sno.

K. f. 86. / damɛjan tár

jo, snɛ́n. Dags-

mejan ovar sin inverkan je-

snon. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöa
v.

sni, snidde, snett

de snidde ena ey på sagadynan

näml. i pigheuset

så snidde de a fejs

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snöa II

de snìda jà min gù ég

pa sèyadýnan

Mathilda

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöa vb

sne ; snör ; snidde ; snit.

snöa

de har snit fårled i da.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöa
v.

sni. sniöde, snit

de blek ed hanans sniöde,
de sniöde a blöste.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snö
v.

snì. pres. sníon

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h.

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(A smöa.

smi, -r, smidd,

smitt v. smöa;

de bu röjna o

~~sme~~ smidd;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tnöa

snī / snīor[1], snīdr[2], snīt /

impers.[3], snöa[4].

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåvs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snö, -da snöa
vb.

Pres. -r

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

Det snöda så. Det snödade så förfärligt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snìäna

x snöande
adv.

Jmtl.: snìäna víd
snösit (t. ex. om tvätt).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snöblask

sb.

snöbläg n.

ymnigt snöfall med storm,
våta flingor

de e snöbläg ute då.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snöblak

sb.

snɔblág n.

snöfall med tunga, våta flingor

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snöblaka

snöblägga; pl. -or resp. -ar f.
stor, våt snöflinga

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*snö"blaka

vb.

Pres. snöblågar

snöar med stora, våta

flingor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x snöbobbe

sb.

snebóbba; pl. -á-a m

stort moln som tros med-

föra snöfall

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snödriva
s.

snidröja m.-or

ha or gad i snidröjor ?

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snöddrioja

snidröja f. -an -or
-orna

snödriva

P.L.1901. Bjerefjö. Herr. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Snödrifva

Snidröja, f. -r, pl. -jor, -na, snödrifva.

2. Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snódriva

snidrója, -an eller snidrója

yngre snidriva

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snödriva

snedróa f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snödriva

snedrägja; pl. – ~~ar~~ or f.

N. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snödroppe

snedrópa pl.

(Galanthus nivalis)

K. 6. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snödroppe

snidrópa pl.

N. f. 82.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snufnåg n.

v snöfnok s.

snöyra

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snöfnok

snöfog, 1 n. -- ed, -an pl.,
snöfall, snöyra.
2. öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901. Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöfnåk sb.

snɛfnɑ́g n.

gvvåder. snöyra

et rɔ́led snɛfnɑ́g

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snöfnåk
sb.

snzfnóg n.

snöyra

Jfr × snöfåk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snöfnåk

snefnóg n. sb.

snóyra

n. f. 80, R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöfok

snifväg, -ed

snöyra, snöstorm.

4062 Bjeresjö Herrestads hd

I.I. 1946.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snöfåk
sb.

snöfög n.

snöyra

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~smiet~~ snöig

smiɛt a.

snöigt,

da ä räjnɛd o

o smiɛd.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snóka

snǒgja snǫ̀gza, -ór

snoka, granska

lénsmannen snǫ́gzor.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snókande

snöjane. -ed

sókande. snokande sftn sgt

1340 Bjeresjö. Herest. hd
M. Åberg 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöklump

snöklómp, pl.-a

4062 Bjerasjö, Hern. hd

(enl. Steiman)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snuplåu m.; -a snöplog s.

snöplog

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöplog

snöplóv

(ø > o)

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöplóv m.

snöplog

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöra

snöra, snöra, snöra

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

94.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Anôra

cl.

Refl.

Anôra sig

Se Anora

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snòra
26.

Refl.

snòra, sz

(med snòrlio)

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. *snärbete sb.

snørbréda m.

morgårs, pojkvasken

en - räkte snørbréda

ti pág! En riktig

snorvalp till pojke! -

den snørbréda du -é!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× snörbete

Din snorvalp du är!

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Snördalk

Snordål'k, m., -- ln, pl. -- a, -- na, snorklumpr.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snördalk
sb.

snördálk, — ¹/a

snorklump

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snördalk

snørdálk, pl. -ar
sb.

klump av näslem

K. f. 86.

Jfr × dabb

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Snördångare

Snördånjare

tnådeord åt en pojke.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snöre
sb.

snörk, = en
snor, nävelen

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ snõre

sb.

snøre, 1 -n

snor, näsa -lem

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Snöre

Snöre, m. -r, plur. pl.
Snor.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snörevel

snörävla pl.

smala snödrivor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snörevel

snirkövla pl. sb.

smala snödrivor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tvång

snöred l. -or, m. och f., n.-red,
pl.- reda och efter for, för,
l- red o.s.v., komp. ²- redare,
²- redast, snorig.

gak. kum. o snyd dina
snöredo öza i stället för
o lua i byxn o fsöra slador!

Bromma.

plåtr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skönig

skönad

skönig

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöred

snorig

K. f. 86.

× snörig adj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snörliv

snøràliv n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snörnos

sb.

snørnós m.

snorvalp, snorgärs,

pojkvaskor.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snõrnos

snørnȯs, pl. -ˈa sb.

pojkspoling, norgès

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Snörnos

snørnós m. sb.

1. snors pojke

2. snorgås, pojkvasker, uppkaftig pojke

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snöstorm

Sn2stórm

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Merrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× snötava

snitåva -an -or. -orna

stor snöflinga.

snitåvor de e stòra blågor

4062 Bjeresjö Herrestads hd

I. I. 1946.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Anåtåke

snytåke n.

slådrät

Kopa-form, utom
beta. accentueringen.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöret

snöre

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snöˈvit

snɛ́ vɪ́t n.

snövit

R. f. 86.

Jfr snöande vit.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snövädren

snivèn, n.

de blek ad hànans snivèn,
de snide a blèste.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snö väder

sb.

snɔ̃vɑ̄r n.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

50 s.

sø f.; sør, best.f. sørna

best.f. søln;

sugga

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

SQ. -en

även i bet. drinkare (fyllesvin)

Had so brydor får gris betala. (= fädernas
missgärningar övergå på barnen)

Högestad, St. Herrestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en kan skicka en so ti Rommeliklint
å åmm ijinn, å di e en so ånda =
ate daga en dinkar e.d. bort från dåligt
sällskap, lönar sig ej, kan finna trakt
nya stallbröder.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

SO

SØ, -en, SØR, SØRna f.

(Augga)

Kn. sjöga y.

M. y. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

SO

SÅ. -/en. SÖR. -/na

sugga

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

40

bø, f., 1- kn, pl. sør, 1- na, so, sugga.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

social

sosiál

i bet. socialdemokratisk, socialistisk

1962. 4062. Bjerreje, Hemmesteds hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sock

sok; pl. ~a, ~ana sb.

strumplåst

Nr 7533, Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ga. po. sok ga° i strump-
lästen / so. dansa törpar-
na po. sokana. Sa° dan-
sade törparna i strump-
lästen (o: under strömpegillet).
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× socka
vb.

soka ~ áw, =

dö", avlida

de ~ soka ~ áw. De dog.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sorken

saun, -en saun

Högestad.

gå ti saunS = till kyrkan.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socken I

sawn, -en

St-Köpinge

för skål

-en sågn,
(östligare form) enl. M. H.
300 Hemestads hd
P. Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socken II s.

sagn r. j -a

socken

dêne sägnen

Även sägen

(västligare form) enl. P. L.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socken

Sawn, m., 1- en, pl. 2- or,
- na, socken.

Bromma.

lt. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hään.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockenhjälp

sämnajälp

fattigunderstöd från sockren

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† sockenpåk

båwnapöjg l. båwnapöjg,
m., -ln, pl. -a, -na, eg. socken-
gosse; gosse som är utackor-
derad på sockens bekostnad.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Socken

Såkon

Ongana får sel ta såkon i kared, å
en vid ju at onga e galna elle
såkon.

Nr 3906 Bvestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socker

sötor, 1-ad

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socken, s.

, sökorad;

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

40.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socker

sókor, -ad

en, nzva, sókor en nypa socker. K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Socker
s.

sókor, -ad

di hade ingen tæg, så di,
udan hum béd sókoad itué.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockerbeta

sòkorbèda pl.-or

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockenbeta

sòkorbèda -an -or -orna

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockenbit

sòkonbid pl. -a

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockerbit

Sokarbid. -en -a -arna.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockenbruk

sökonbrug, -ad

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerbruk

sòkorbrúg, -ad

sockerfabrik

hjòvegr sòkorbrúg.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockenbuk

sökonbrög. -ad

Hövega sökonbrög stuta tí

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockerbruk

sòkorbrùg -ad, och -at

ett ord som börjar med d:

jä va ffùgeftvä är nær di

böjde sòkorbrùget dær nere.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockenbuk

sökorbrög, r.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerbruk

sòkorbrùg n.

nàgan fór sòkorbrùged

nedanfór sockerbruket

k. f. 86.

N. f. 80, P. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockenkaka

sòkonkàga, -an.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerkaka

sòkorkàga . pl.-or .

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 19,6.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerkaka

sockerkåga f.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerkaka

sòkorkåga

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerkar

Sokerkår, n. -en, -kar. sockerkar, -skål, kärl hvari socker serveras.

Sokerkåred e'd i ²/₄ mål mk, för hål¹a fod¹en e dyl.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. (Klärr)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockerkar

sokerkar n.

sockerskål

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockermila

s.

sòkormíla. våta.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockermila

pl. sökomilon,

bot. = Chenopodium album.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Sockermelon

M. sòkonilon

Trol. Chenopodium Ambrosioides.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Åsöckermåla

Sötkornmålor pl.

-o-

tvål. en slags mållart

(hade gula blommor)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockennässla

Bl. sökornsälgar

ett slags nässlor, som icke
brännes.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Socken

Bokors-å[1]s, f.,- en, pl.- or,
- na, bockerfång.

å[2]ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockertopp

sokertopf, m., -en, pl. -a,
-na, sockertopp.

Alln.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockertoppe

sòkortòp

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockertång

sòkontàg pl. - tàgor

täng varmed man tändendelade
socker tom fiskekorn i kakor.

/fr täng, socker, bita.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockertång

sökortög

N. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sockret

adj.

sökad, neutr. -, pl. -ade

sockenhaltig

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soda

sóda, -an f.

sóda o. sèva soda

och tega.

M. f. Nr 8.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toda

bø̄da, f.,– r, utan pl.,
boda.

dær gør lī̄d på̄ja tē bø̄da
o bē̄va mē̄ for ā̄red.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Ala²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffa

sòfå, -ån

de borja han ine so fört han
hade lest for prästen, a ligga
på sòfån J.P.

om O. S.

sòfå, även J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toffa

Soffa, f.,- n. pl.- for,- na, soffa.

Eh! di hen jo soffan, for frøsthn han e enkt Konnhn inn. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

klänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sòffa, ≈an, ≈or soffa

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffben

sb.

sòfabèn n.

ben på soffa

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sofflock

sòfalòg -ad

han hade àlri fyt rad, udan
lidzad po sòfalògad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sofflock

sòfelög, ˋ – ˊ ad sb.

N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sofflock

sòfelòg, -ed

.. han lå på et sòfelòg i baghúsed ...

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sofflock

sòfelòg n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

sogris

sågris; pl. -a

gris av honkön (ej om

modersgrisa, som kallas

så, såga q.)

N. f. 90. Fr galtgris

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sågris f. i -a

sogris s.

dugga

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

togris

1
Bögris, m. -ar, pl. -grisar
l. -grisor, -na, bögris, gris
af honkön.
2

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

2
Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sogris

sågris

gris av hon-kön

Fr. f. 86.

Ffr galtgris

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sol

sol. -en

sólen génon

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

SOL

sol, -en

hår e da ti kvåll, sa hin mannen,
sien solen va nergån.

Når solen går i våston, e di lade di båste.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tol

sol, f., ¹⁄₂ en, pl. ²⁄₂ a, -na,
sol.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sol

sol, -en sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

--- sin ~ sólen va ~
nérgån --- seden solen
hade gått ner. K. f. 86.
tìlla, ryan ~ sólen yck. óp.
Tidigt i'mån solen gick upp.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

sol
se

de stå 2. sålan. De
stod i (starkt) solsken
(om vårter.) R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sol

sol, -en

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sola

sōla (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade
l. - ade, - a, pl. - n l. - lkr) fr.,
sola.

sōla flær, dyr.

Sem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

sola

sòla, Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ut såla för solsken

de skola, sola-fåra,
för, åt de skola,
mygla. man skulle sola
penningar, för att de inte

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. sola

skulle mögla.

Det berättades, att på någon
gård man bland log ut
sedlar ur kassaskrinet
och lade dem på ett bord ute
i det fria, för att de skulle
solas.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sola sig

sòla si -a -ad

den la a sòla si sá i vånad.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolblind

tolbliz¹ l. – oz, m. och f.,
n. – bliz¹t, pl. – bliza, komp.
– bliz¹are, – bliz¹ast, tolblind.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolbränd

Solbränd l. -or, m. och f.,
n. -bränt, pl. -brända, komp.
-brändare, -brändast, solbränd.
Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat, s. 1

stldát

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Lxc.

103.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat

sauldát m.

(indelt soldat)

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat

soldát

hanses fár han va soldát

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat

sgoldåt pl. -on

ellen (y.) soldåt

a den va tié soldåton a bàda

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuldat m. j —or

soldat

soldat

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat

suldát

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat

soldát, pl. ↳

Nyare uttal: Al genuina å i ord.

P.L. sr.ldát .

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat

sɔldå̄t, m., -ɔn, pl. -ɔr, -na, soldat.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Soldat

Suldåt, m.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Soldat

soldát

den va en gamal soldát
ifra bórja som hede gláns

den genuina formen är
troligen × seldát.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat

soldát m.; -ár, -ár-na

Om indelningsverket: soldater; rotesoldat.

n. f. 80. soldátorna

hade gått.

Soldaterna hade gått.

Nr 7536 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× soldatas-hus

soldátonshús, n. pl. =

soldattorp

ja den lau två

soldátonshús på bàkan.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† soldatenhus

soldátoeshûs, , n.

soldat-hus. -tog.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x soldatersprak o

soldátorspåg m.

soldatson

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Soldatens-torp

Suldátonstórp, n.

Soldat-torp

de har vad et suldátonstórp

Mera genuin form än
saldátonstórp

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× soldatenstorp

soldátonstórp, -ad, pl.=, -an

soldat-torp

Nr 5073 Sövestad Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× soldatenstorp

soldátonstórp, s., pl. =

soldat-torp.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V soldatens-torp

soldátonstórp, n., pl. =

soldat-torp.

Även gemint: soldátonstórp

ed. P. L.

1901.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldathus

Bild̲å̲lorshu̲s, n., - ed, pl. =,
- en, soldathus, - bostad.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldatlön

Soldåtorslön, m. -lön, pl. -or, -na, soldatlön.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldattjänst

soldatsförsk, m. -- en,
~~fl obestämd~~, pl. -- a, -- na,
soldattjänst.

Skall han tak avgå ifrå
sin soldatsförsk.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldattorp

soldåtorstorp, n. -- ed, pl. =, -- en, soldattorp.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldatänka

soldåtorsänkja, s. -r, n. pl. -kjor, -na, soldatänka.

ja' e en soldåtorsänkja.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solfallen

solfálna pl. adj.

visnade om för stark sol.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solfallen

solfálen

brädmagen (på grund av
för starkt solsken);
om räg; då blir kärnan
dålig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solhetta

solhäda m.

solvärme, värme

da e son solhäda

idå. Det är en sådan

solvärme i dag, det är

mycket varmt i dag.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Solhetta

solhåde m.

—

solvärme

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Solklocka

Solklóka, -an

solvisare av sten; en sådan i Högestad
var en kvadratformig skifferstensskiva omkring
12 tum i kvadrat och tre tum tjock med
en urtavla med latinska siffror på översidan
och i mitten på tavlan en hög pinne den
låg i trädgården på en tjock stock. 1 m.
hög. Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sol och måne

Sol å måne

(en spinglek)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Solring

Solring

ett slags solonsare bestående av en
mässingsring med en rörlig ring i mitten;
köptes på marknaden.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolsken

bolsʃ¹n, n. ,– ad, pl. ,
bolsken.

dr mäŋa² silvored dr
gläŋsa² i bolsʃ¹ned.
Öja⁴

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solsten

solsten n.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Solsken

sˈolʃˈɛn n.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solv

pl. silvor

vävtillbehör.

knyda silvor

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Solv

M. Selvor. -orna

bönadsterm

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solv

sìlvor, ˋ — na pl. ob.

(på väster)

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv

silw, f. -¹ en, pl. ² -or, -na,
väfsolf.

dar e en silw itu¹; ta o fära'na
åja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sol

sèlver, ˊ-orna pl.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

varˊtem

vi sˊå ˊi hˊindˊån,

K. f. 86. /dˊå va ˊi kˊåtˊan dær

o gòˊza sˊå ˊi sèlvor-

na. D: sˊåg hˊårˊomdagen,

dˊå var katten dˊær och gungade

sˊå ˊi solen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. solv.

knèfsepigana skola,

hola, sèlvorna èpa.

Knickepigorna skulle

hålla solven uppe.

K. f. 86. / tól sèlvor o. tól

fodtrómpor tolv solver och

tolv fottrumpor. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Solv
S.

M. Silvon

(under pågående vävning).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 sylva f. 2 -or solva s.

solv i en vär

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solva

sil̲wa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade l. - ada
- a, pl. - n l. - (wkn) tr., solfva,
införa väfvens räfningstrådar
i solfven.

sil̲wa en räfsa, dynor,
bojshöj. öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solva

sälva, =

(vårterm)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solva

vb.

sälva, =

solva väv

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solvande

sb.

sålvana n.

det aŭ solva nä vårning.

da ' va ' at ' fårlet

sålvana. Det var aŭ

förfärligt solvande.

Nr. 1533. Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tolv-fjel

sil̲wafjèl, m., -en, pl. -a, -na,
solfbråde, på en fotställning
upprällstående bråde, i öfre ändan
försedt med inskårningar och
afsedt att brukas då väfsolf
tillvärkas.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× solvfjel

sèlvafjèl. -en

uppåttstående både, varpå

bindes solvor.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solvkåpp

sälvattskåpa pl.

(i västra)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solskäppar

silvaftäpa pl.

stavar i vilka solven
fästades.

Ob. silvastäfjar.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soluskaft

s.

sèlvaskäft, u., pl.=

beständsdel i växtol.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solvskaft

sílvaskáft -ad, pl. =, -en

vårnads-tem

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solvskaft

sg

silvaskäft n.; pl. =, ˆ--ˆer.

(på vårstol)

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolvskaft

sil-vas-kaw-t, n. ,- ed, pl. =,- en,
solfkäpp, 4-kantig käpp,
hvarpå väfsolfven upptrådas
i väfstolen.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solvskaft

sìlvaskâft n. ; pl. =

A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solvstänger

sälvastänger pl.

stavar i vilka solvarna fästades / dv. sälva-tsäpa pl.

K. f. &.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solvstång

sèlvastaŋ -an

del av vàvstol.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solvändare

solvändare, pl. =

solros

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Solvändare

Solvändare. pl. =

solroson

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solvändare
sb.

solvénare m.; pl. =

solros

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

som:
konj.

som = till exempel

som te kalåls a anonsnéls

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. som

som tryckesv. Kosj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de e lia gamla som

hánse. De åro lika

gamla som Hans (år).

K.f. 86. / som liden som

barn. K.f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

som (tryckfel.) 2. som

(Jfr också sv. u. och) pron.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

skomagaren, som tårsan

vändas ti. Skomakaren,

som Jonsson ofta gick till.

n. f. 80, / där va mòna,

som àlru lördad.

Det fanns många (skolbarn), som

alltid lärde det. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. som

de ser ud, som korj.
da va regnada på dz.
Det ser ut, som om de (d: de
tåu stande vårtorna) hade
regnat (ner) på dig. K. f. 86.
Inte som jag vet. K. f. 86.

Nr 75 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. som

pron.

de va den
största lögnen där va
nån som hade. Det
var den största lön någon
hade. K. f. 86. / där va
en snög som rätta på
vägen. Det var en snok,
som ringlade på vägen.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 2. som

bóken, som de
stó-pó. Träställningen, som
det (d: byggkarct) stod på.
R. f. 86. / ... ete som
man hör ... efter (i enlighet
med) vad man hör folk säga
(d: förkåller det inj så och
så). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. 2. som pron.

da va som
pàga gik o blèste 2.
Det (: fläderpipor) var
så dant som pojkar gick
och blåste i. Dl. f. 86. /
där e mòga òrda
mènniskor, som där nìte
e non bón på. Det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. 2. som

finns många unga pron.

människor, som det

inte finns någon boden

på (3: som ater kopiast).

R. f. 86. / han tjänade så

dåligt, som hade vad

betjänter. Han kände ju

den, som hade varit betjänter.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

som

rel. pron.

som

den kåren, som står där,
han har vad användaton ägor
kragehólm.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 1. som

kons.

da e pressis, som

sinorna va for korta.

Det är precis, som om se-

norna ver för korta.

K. f. 86. / kägesökor da

va, inta tjökara

en som só. Reksockor

ver inte tjockare än só

här (Don talade demonstrativt!

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. 1. som

här fåns inte so. konj.
tjók mänska som hón.
Här fanns ingen så tjock
människa som hon. K. g. Sk.
de va rént som de ärl.
Det var förfärligt vad det
kråkar (d. v. s. det maskar) o. d.
R. g. Sk.

Nr 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

1. som

én gång blev vi
ostäckade som bråmsara.

(konj.

En gång blev vi skickade i väg
för att tjänstgöra som tag-
bromsare. N. f. 80. / han blev
så mycket som får tro dén
tjälmän. Han är så mycket
som får till denne Kilman (o: i
själva verket får till ek.).
N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

1. som

drùma går som. konj.

strùma. Drömmar gå som

strömmar. (Talesätt). R. & St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Somma

prm.

Sòma

somliga, s'sea

för en. sòmla

Sòma behövde, bröd

Somliga behövde bröd tidigare

K. B. 28. / än andra (gälde

statare vid Kor-

vetādsgården /.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sòmma

sòma pl. prov.

somliga Hedeskoga, Herrestads hd

Nr 1533 Hugo Areskoug 1961.

pa. sòma stèla på somliga gårdar. K. f. 86. / sòma gòzor somliga gånger. / brôor så. sòma "Broor" (broder) sade somliga. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Somma

Sòma gl. fron.

somliga

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Sòma sa~plas, o.
Sòma sa~plás. Som-
liga uttalade "plas"
och somliga "plass"
(= plats). M.F. 90

Hm vid plats

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lomma

sòma,

pron., lomliga

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× somma
pron.

sòma

somliga, vissa

dæ ê va sòma gràvor ---

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ somma
pron.

sòma

somliga

sòma la hòjare gróz

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× somma
pron.

sòma = tomhga

sòma jèk fjàrtan dá, a
sòma jèk lid lægor.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

somma

sòma

somliga, vissa

jfr ov.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Somma

sòma e. so.

gron.

fortrejdna. Somliga

människor äro så avundsjuka.

K. S. 86. / dær baga, sòma

hær spùdekàgor. Där (i el-

daren) bakad somliga här

(i trakten) spettkakor.

K. S. 87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Somma
pron.

Sòma

Somliga

Sòma hade dànse sàl.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× somma
prov.

sòmå

somliga.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× somma
pron.

sòmå

somliga.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× som
indef. pron.

neutr. sing. sånt (= somlig
pl. sånna

sånt e sån et kanjanes hår, sånt e
sån et lår (om dåligt
spånadsarbete)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tomma
* ~~tomma~~,

sàma pr.

somliga,

sàma ê ànta

hêmade tid,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sòmlia gl. somliga pron.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Nilsa
Hugo Areskoug 1961.

R tpro- ord; jfr genuint
sòma (somma).

sòmlia mènisor ble-jo,
fårlat mygdzastòkna. Som-
liga mànniskor blì jo
fòrfårligt myggstuckna.

Ox.-f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

somliga

sòmlia

Knappast genuint. Jfr

SOMMA. (Ob. sòmlia än sup-lån)

sòma behövda, brå för-

an, sòmlia. Somliga (av

ätetama) behövde bröd ti. äggare

St. Herrestad än ambra. A. J. 78.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommar

2
Sōmar, m., -n, pl. -mra, -na,
sommar.

2
i Sōmars, under sistlidne sommaren.

2
te Sōmarn, nästa sommar.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

2
Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bomma, s.

sòmar, -an x/; sòmra, -ana

x/ el. sòmaren

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

105.38. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommar

somar

en annan somar, så ...

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Somma

Somar, -ar

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommar

sòmar, ˋ-an, sòmra m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sommar

sòmar, -n, sòmra, sòmrana
sòmar[x1]

7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

m.
Om, SOmrana om tom-
rarna / om, sòmarn om
n.f. 80. / sommaren. / pl.
sòmrana på som-

x/ med starkt böjning på ultima,
trol. nyt starkare än semifortis.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

sommar

vi sòmars i somras, sistlidna sommaren.
N.f. 86. / én sòmàr en sommar (som tidsadverbial).
N.f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tommardag

Sommardå, s. -, r, pl. =, - ra,
sommardag.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sommardrivning

sòmardrỳnzjan best. sg.

trådesåkorn, trådan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sommarfågel

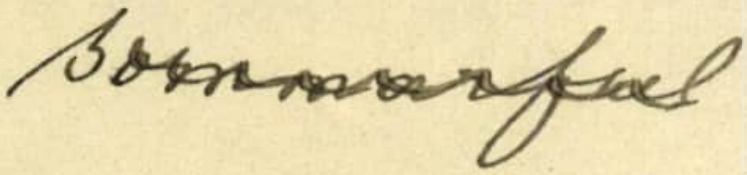
2
bo̲nnarfu̲l, m., - ln, pl. - a, - na, fjäril.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarfågel

sòmarfûl, pl. ˈ--ˈa,

ˈ--- ana

m.

fjäril

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarfågel

sòmarfùl m.

fjäril.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarkål

sommarkål

sb.

etu slags grönkål som är lämplig att skörda redan på sommaren

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarlag

sommarlåw, n. -- ed, pl. =, -- en, sommarlag, fordom i Kåradet befintlig ungdomsförening, så inrättad att alla unga ynglingar och flickor inom en by i socken överenskommo att hvarje sön- och helgdag från Pingst till skördetiden på sådan samlas till dans och lek.

Hedenlogga hd.

Kåre.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarmarknad

2 sommarmarknad, n. ,- ed,
pl. = ,- en l. - or ,- na,
sommarmarknad, marknad
som hålles under sommaren.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarstuga

sommarstua, -an

en större uppvärmd stuga i böndernas

boningslängor

Nr 3906 Söderstad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommarstuga

2
Sommarstuga, f., -n. pl.
-stugor, -na, sommarstuga
bondgårdens gästrum, be-
stående af en stor, tvärs
öfver huset gående, med
kakelugn saknande stuga.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Här!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommaräpple

sòmaréble pl.

redan under sommaren
(tersommaren) mognande
äpplen.

K. f 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

somna
vb.

sàmna, =

so sàmna hésten (o: då hon blev bromsad)

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sömna
v.

Sömna -a -ad

eller sömnå ete.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tomma

²såwna (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ada l.-ada, - ada, - a, pl. - n l. -nen) (intr.,
²somna.

Vi va² nylia ²såwnade,
när nabo¹n ²kom o ²knåba
²på ²vynhved. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sömna
vb.

sömna, =

ja - kona - inte sömna.

Jag kunde inte somna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bon, s.

s<u>o</u>n / -an

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

27-94. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

som

sön. den -on -onna

sönen kan gönen.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Son

Sön, -ön, -ön, -önna

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son
s.

sön pl. söner

Obs. ej genuin form!

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Son:

min sön han bör dön i
hüsad.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

1. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Son
sb.

Sån m. yngre form

m. y. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sön

S.

Sön, Län

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son
s.

sön. Lan

sin sa fik ja sönan ad

i: övertog hemmanet

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

son. -en (jämte sön)

sónan bön på hin gåvalen

på hüsad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

sön, i en

numera vanligen son

vi ha en sön, som ligger i sång---

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Son

SÖk. 1 en

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

sön m.

doras, sön deras son.

n. g. 90.

H. grev- och
gardson.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son
sb.

sån

sån

sånorna

sån, sånen, sånor

sån, sånen, sånorna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Yngre: sånor pl.

N. f. 86] två sånor två söner /

N. f. 80] hunas, sån hemmesson.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Son

mården hade holt
si ti sönen. Modern
hade haft ett förhållande
till sonen (i detta fall nå-
gon annans son). N. f. 86. /
--- sin, sönerna blev störa
--- sedan sönerne blev större
(vuxna) N. f. 80. / sönen han
sedor i dja nu. Sonen han
sitter i fängelse nu. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

prästens sön son (sb)

från Göbo. Prästens i Göbo

son. M. f. 80. / han har

väl en sön, som e

riksdagsman? Han har väl

en son, som är riksdagsman?

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Son

Sön pl. Söner, -na
-en

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son;

spn, -'en s.

-'

-n, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sondotter

sònadùtor f.

m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonkvinna s.

sønakvinja f.; -or

sonhustru

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sonakoina

sòna kuiya -an

sonkustin.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonkvinna

sònakvinja f.

sonhustru

N. J. 78

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestads sn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonkvinna

sånakvinja f

sonhustru

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonkvinna

sånakvinja f.; ˋ – ˊ an

sonhustru

N. f. 80.
N. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sonlycka

sönalyftsan best. sg. el.

sista skrået på en

flaska med spritdryck

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sorlycka

Sònalyftzan best. sg.

sista skvättan på brännvinsflaskan

K. f 86.

(s: den sista på flàskan)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sonson

sånasån m.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sòpa

sòpa -an

á, di hade sòpa a gröd

(på höstagillet)

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppa
s.

sòpå. -ån

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppa

sòppa, -an

supa - sòpa äta soppa

med sked.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppa

sòppa, -an

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

när de skola ha
kalas, skola där
va klösor i sòppan,
när de skola ha
färskor sòppa. När man
skulle ha kalas, skulle det vara
klimp i soppan, när man skulle
ha färsk soppa. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppsked

sòpasʃé

soppslev

K. ʃ. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorg

sor

(. sor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorg.

sorg

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

borg, s.

sor, -an; -or, -orna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

107. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sörgehus

sörjehüs -ad

di sa ifrå ifra sörjehüsad at

di skola ärja (själaringning)

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorgestav

sårjestav, pl. -a

prestav

(användes endast då en ädling af ras
jordfästes.)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sorglig

reuta. Sörjelat

Nr 4878 st. Herrestad, Herrest.bd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorglig

sòrjeli', neutr. -et

de e sòrjelat rènt

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorte s.

surtsj m. j ²⁄₋ a

sork

vanl. blott i uttr.

dun ²⁄₋källa surtsj till små pojkar

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorl, s.

sorl

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

37.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorla vb

²sø̲la ; -r, — ; — ; -d.

sorla

¹vå̲ned ²sø̲lar = 5 dø̲n, sa de

bø̲r sna̲rt rayn.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herres'ads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort s.

sart r. j. ²/₋ or

sort

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort;

sōut, - ɛn s.

sōutər, - na;

di hadə tvōu

sōutəs vālmal;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tort

sål, m., 1- en, pl. 2- or, - na,
sort, slag.

Vi fiske en sålts ålja av
dåpstoren.

Här e åle sålors fårjor
o bå fsteva. Åja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hälsn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. sort

sort; pl. -or
Gen. sorts/

so. har de nåta såma
sorts kåfa som de.

K. f. 86. / de e nåta
én sort. Det
är inte (bara) en sort (en sorts
blommor).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

sort

de e ɔ̀ta dán
sórts skrèpabla. Det är
inte den sortens skräppe-
blad. K. f. 86. / där va
a àla dé sòrtor. Där
fanns ar alla de sorter
(affekt betonat). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

SÖ-skorpa

SÖskorpa, -an

skällsord om tugga.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sot
s.

sɑd

ált va vi skɑle hɑ í vos.
sɑ va de øvorrɑøgɑd ɑw sɑ́d
e møjj.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sot

sol, m., -ar, utan pl.

sot. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort

sort; pl. = or

bädja sörtor

(Gemmare trol. *sat)

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sot

Sod, l. lan

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

de har tit tad il
sådan. Det har ofta tagit
eld i sotet. R. G. 86. / sömlia
sator il, bara för o
bli av ma sådan. Somliga
sa "ttr eld (i skorstenen) bara
för att bli av med sotet.
R. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sota

sôda, -an

namn på svartgrå häst.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotare

sȯ̀tare m.

Rep.-lån.

svȯ́rt som en

sȯ̀tare svart som en

sotare.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

M. X. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotare

sb.

sôtara m.; pl. =

K. f. 86. / nêu e. hær. / sôtara ål forét.

Nu är är sotare

sên dgt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotig

sådd l. -or, m. och f.,
n. -dd, pl. -dda och efter
for. för, sådd o. s. v., komp.
sådare, -dast, sotig.
Skorstenen kan e sådd,
så de droppar ner.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klarv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotig

sådad; pl. -a

om mörk fuscfärg på hästt,

där vissa partier är

nästan svarta

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Soutenera sig

Sotenéra si -ae -a -ad

förbjåna sitt uppehälle, försörja sig

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sortenera sig

sotenéra si -a -ad

försörja sig, underhålla sig

di kan ènte sotenéra si på dé

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova Hb

såua ; -or, - ; sau såuh ;

(-såuln), såued

sova

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. N. 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova
v.

sàwa, saw, sàwed.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tova

såwa / 1 -wor, pl. 2 -wa, saw, pl. 2 -a, såwed, såwen m. och f., n. -wet, pl. -wna, saw, pl. 2 -na Kr. och inh., sofva.

e hær tid tr såwa midsomn nu, du tyfsor? Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova, vb

sàve a / / sàved

save

(= sov)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

24. 95.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova
v.

sàwa, -or. saw, sàwad

om di gå dit a sidor a
sàwor ---

sänd i kyrkan.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sàva, saw, sàvad

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova,

sǭva, -or, sǭv,

sǭvd,

de va lnte mid

en fått sǭva,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sàwa saw sàwed

sawa mònfjesömn.

sìda a sàwa.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida II

Så e ente farlet för sånna, som kan
nod som gro när di sauor.
(= böndena, för vilka grödan växer).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova I

sàwa, saw, sàwad

sa làa di dom a sàwa

så lade de sig att sova.

tøsen sáw sa gát sa.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova II

nué kona ni vad
huma a sawad én time.

vi samon lia bra.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sàwa, saw, sàwad

Pres. -or

sawa, mòrgasàmn

ta sig en skymningslur

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tovand

²båwank, n., -d, plur. pl.,
sofvande.

de va nud rålest ²båwank;
dé kan ja ²änte tåla lånjor.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

sul, -ed sul

men ända jul
j'innan moor sitt goa tul
(slutet av ett gammalt rim)

jfr. julafton

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

sul, sud = kött, köttföda;

sv. = musklerna hos människan

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sul n. sovel s.

sovel, kött.

här går så mycket sul te.

(här går så mycket kött åt)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 303.

tovel

Bul, n., -ar, -ed, -en pl.,
bofvel: bål. Stem.
Blyzzom hade vi ingen
bula bid i husen förr
hela månader. Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

sul n.

de. hada. gått om. sul.

De hade gott om sovel.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel
sb.

sûl n.

K. f. 86.

nú ha vi ìte mer
sûl. Vi ha vi inte mera
sovel. K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sovelgubbar

sùlagȯba pl.

flåsktårningar på en skiva bröd.

Jfr 2. gubbe och

× flåskgubbar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sovelhäst

sùlahést m.

stonåtare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sovel-vånt

sul vånt

= kötthaken. jfr. × mat-vånt

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t soola sg

sùla si -a-ad

åta lätt sovel till bröd.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spa, -ad l. -d spad (sb.

dv. kokta, sòpa

K. f. 86. | pp. spåd. man kokade soppa på spadet.

Jfr Kötspad o. matspad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå, f. -n, pl. -r, spårna.

spade

spade.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade, s.

spa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

4.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade

spa, -n, -r, -na sb.

de där - spårna de där
spadarna

M. fr 80.

Jfr rörspade

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spader

spar, m., 1- en, pl. =, 1- na,
spader. Spelkort.

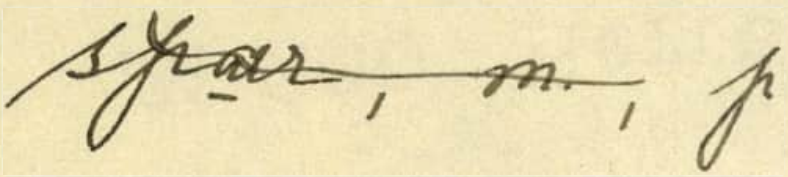
Skåne.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~spader~~

spar

(kortgeleterm)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaderess

sparkš[1], s., -ed, pl. =, -en,
spaderåss[2]. speckort.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Häst.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadertroket

sparknäjt

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadertjog

spadorttjág (Repa-bän) i senare leden.

Innehar av kung och dam i spader i bondtolva.

n. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadmål

Spámál n.

ett spadtags djur

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadmål

spå'mål, -ad

spadtag

et spå'mål.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spadmål;

spämål, -ål s.

spadmålt;

ja tå et spämål

jår;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadmål
sb.

spámål n.

ett spadtags djup

et. spámål

K. f. 86.

Jfr spadtag

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåskaut n. i pl. — spadskaft s.

spadskaft

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadtag.

spåtåg n.

ett spadtags djup

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadtag
sb.

spå'tåg n.

ett spadtags djup

K. f. 86.

Jfr spadmål

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spak
a.

spåg

tam, stillsam

den gråa e så spåg, så spåg
(om en katt)
J. W.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spak

spɑ̄g l. ¹- or, m. och f., n.
spɑ̄gl, pl. ²- ga och efter for,
för, ¹- ga, komp. ²- gark, ²- gast,
spake, om djur som öfvervunnit
sin skygghet för människan.
En spɑ̄g kal, hjora, gris.
gärten kan bli spɑ̄g som
en kal. Bromma.

Aun.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spak

Spag

tam och tillgiven mot
människor (om husdjur som
gi äro skygga utan låta sig
tagas med händerna, ma-
tas o. d.).
N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. språk

dan. e. sjægt o. fjæld

det är tillgivet och mek-

samt (om en fä).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spak
adj.

spag

tam, ej skygg för människor
(om djur)

hum, var so, spág.
Hon var så tam.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
N. Hugo Areskoug 1961.

Jfr * kannespak

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann

spa̲n, m., -et, pl. -er, -a, -na, spann, ämbar.

en spa̲n va̲n, milk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Lärs.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spann

Spann, -en, -a, -ana

hink, ämbar

m.

N. sj. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spann

span, -en, -a,
-ana m.

ämbar, hink

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spana
s.

spa̲n, spà̲na

ja kan ärte té̲ nö̲va, sa
ja kan bä̲na té̲ spà̲na.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

span
s.

span m. -a

hum skole jöla på en spån

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann
s.

span, -en, -a -ana

en span milj

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spanngrepe

spànagrêve m.

?

grepe i ambar

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannmål

spånamål

du fypa spånamål.

man körde med spannmål
till staden (där den upp-
köptes av spannmålshand-
lare). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spansk
adj.

spansk.

adj. om person av allmogeklassen, som söker efterapa ståndspersonens sätt att tala. Om sådan blev utskälld för hån och åtlöje.

"Han e spansk.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spansk

Spansk; pl. ± a adj:

Jmfr.: spånsk 2. mósen

"fin" 2' munnen, som talar

"fint" språk (ej dialekt).

K. f. 86./ de. e. so.

spanska 2. mósen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spara, vb

spàra, spâra, spârad

spârar, pres.

spâra, imper.

spârad, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

120.121.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spara

spàra, =

di. spàra mòga bokstàvar.
De inbesparade många bok-
stäver (d: t. ex. därför att
kalv utelades utan v i
målet) N. L. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spara

Spàra, =

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparbank

sparbǻzk, -an

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparbössa

Spårebùsa, f. -n, pl. -sor, -na, sparbössa.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spanbössa

spanbúsa, -an,

vi kan slåta en brå gis,
a de va van spanbúsa.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparka

spàrka, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han ~ spàrka ~ mr pa ~
fòtabònad. Han sparka
mig pa° stenbenet.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sparlakan

Sparlagen Sparlägen

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparr

sparr kol.

taksparrar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spar
s.

spar. -en. -a, -ana

sparre

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spar

spar, m., ¹⁻ ho, ²/utan pl., kollekt., sparre. gränspiror-na dödh got te spar i ela skulh ja fiftt spar i tan, ²/ med pl. ²⁻a, -na, sparre. sparana e vel klina te dön höjden. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaare, s.

spar

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

39.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåren best. sg. sparre
s6.

spåra pl.

taksparrar

K. f. s6. } --- o. luta -
N. f. s0 } spåren i. våred
--- och lyfta sparren
i vädret

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparverk

Sparvärfs, n., -et, pl. =,
-en, sparrstol på ett
hus.

Kläden på de östr ett
sparvärfs o ha på hövdet.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparv m. j. a

sparv s.

sparv

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaw

sl̲o̲r ˈlɑn ˈɑ ˈɑna

P. L. 1901. Bjereslö. Herr. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparvhök

spòrahøg m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsera

spasera

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatsera

spaséra -a -ad

p.p. kom spaséranes

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatsera

spasera (- ar, - a, - ad, - ad, pl. l. -ada
- ade, - a, pl. - n l. -ren, pres. particip - ranes (inkl.), tr., spatsera.

Ha han spaserad landsvägen?

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärare.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatsera

spasérpa , =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatsera

spasérfa, =

Pres. part. spasérandes

han, kom, spasérandes.

Han kom spatserande.

n

Nr 7583 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatserkäpp

spasérstäp m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatserkäpp

spasérafzkäp m. sb.

R. f. 86.

Jfr spatserstock

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatserstock

Spasérstök m.

spatserkäpp

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatserstock
sb.

spasérestök m.

spatserkäpp

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~spåthålt~~
adj.

spáthålt
(som har)
(spån, bevarad av spånhålta
(om hästar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatthalt

spathålt
som har gått (om hästar)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spathåult

spatthalt a.

halt på gr. av spatt.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spar

Spor, m., ¹⁄₋ kn, pl. ²⁄₋ a, -na,
Spars.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† spea

spe̲a (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade l. - ada, - a, pl. - n l. - e̲hn) tr., drifva gäck med. i behöwen ne̲ta se̲da o spe̲a wos, for hän far behülta sæj, so go̲t han pa̲n.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hän.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel

spæjl, m., 1- hn, pl. 2- a,
- na, spegel.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel

spæjl. ¹an

se hæjnde dæn en stå¹n spæjl.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel s.

spagl r. j ²/₋ a

se spagl ; spegel

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spajl r. ; ²a spegel s.

best. f. sg. spajlen spegel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel, s.

spoægl

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

10.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegeldörr

spǽjladǫ̀r l. spǽjlaǫ̀dǫ̀r,
f. -n, pl. -dǫ̀ror, -na,
eg. spegeldörr; dörr med i ram
infälda fält af trä.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegelglas

spæjlaglɑ̄s, n. ,- ɛd, pl. =, - ɛn,
spegelglas.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Glas.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegla
v.

spèjla -a -ad

ska vi' èntə gə nér pɔ
dàmåna ə spèjla vos ?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegla de

spåjla ; -r, — ; — ; -d, -d.

spegla

M Arcskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegla sig

spæjla si (- ar, - a, - ad, - a, pl. - n l. - lin) refl., spegla sig.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

spajare m. i pl. — spejare s.

spion

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spajeri¹ n.

x spejeri s.

spionéri

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjeka l.-ada

spe²dʒa (-ar, -a, -ad, -ad, pl.-adə, -a, pl.-n l.-dʒən) fr., spicka.

spe²dʒan el ja:r si¹:lor te vo:s, mø¹:r!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spèka
v.

spèdja -ar -a -ad

y. spèga eta

rensa & bena salt sill

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I y. ä. * spetke
adv.

spèga l. spèdza

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hört i mtr.: røga, spèga
suga på en otänd pipa./
supa, spèdza ta en tug
utan tillstugs /dansa spèdza
x) Eller spèdza

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*Lyeke

Dansa utan partner,
Dansa ensam

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekaflåsk

spègaflåsk, -ad

salt flåsk

yngre form: den genuina formen torde vara * spègzaflåg.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekeflask

spädzeflèf, n.,- hd, utan pl.,
spickeflåske.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spekekött

spèjeftýd, -ed

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spekekött

spèkgæftgýd, -ed,

salt kött,

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekekött

spèdzeftgýd, -ed, n.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spekekött

spèdzetsyd, -ed

salt kött

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädstekt

spädgrisstek n.

rökt fläsk

R. f. 22.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Yt. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spekepölsa

spèggepúlsa, -an

spickekorv.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spèkesill

spègasil

spöken sill, i maltad sill

Yngre form: jfr spègatt'yd.

K. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekesill

spe²dzesil, s., -en, pl. ntan pl., kollekt., ²/ med pl. -or, -na, spickesill.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hälsn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*speckig
adj.

spèdzed

om hud: hårt bränd av sol

en ~ bler ~ rènt spèdzed

2 ~ ansíkted. Man blir

alldeles bränd av solen i

ansiktet. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekleken

spekslẽʃʃkn, m. och f., n.-ʃʃkd, pl.-ʃʃna, komp.-ʃʃnark, -ʃʃnast, äckelmagad, grannlyckt på födan.

Alem.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spekleken
adj.

spekléfzan

mycket kräsen i fråga om
mat

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spektakel

spitákel = narr

han gå som et spitakel fa dåm .

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. spektakel

spetákel n.

uppträde, uppståndelse, galenskap, tokeri.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n. f. 80, R. f. 86.

va- ro- spetákel hiva på hyss. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. spektakel

--- pàga, som
hitar på spektákel --- på-
kar som hittade på trackartyg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakelfull adj.

spetákelfúll, -ú-

pl. -ú- -ú-a

full av upptåg, som hittar

på bus

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulant
sb.

spekelánt m.

skälmaktig pojke, krabat

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulerad

adj:

spekulérad

finurlig, full av spratt

den e fårled

spekulérad. Han är för-

fårligt finurlig (om en

katunge). D. F. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel;

spél s.

di hadn bu spél

o dáns;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel

spel. led el. spel

spel. musik; musikinstrument.

så hade di spelet mä dom

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel
s.

spɛ̄l. ¹ad

de gɑn sɑ tró̄jt ma spɛ́lad i
dɑ̄.

P. Larsson 1901. 300. Sövestad. Herrest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel:

dær va ènte et spél e jék.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel II

spel i bet. kortspel:

de va olika sorts spel

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel

spɛ̄l

Bl. a. i uttr.: va ~ ja ~ spɛ̄l
hitta på hyss
jäga de e ~ ja ~ ja ~ spɛ̄l.
Pojkar de hittar jin på hyss.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel

spel. lad

nu e de ènta nud spel

i: de gamla byspelemånnen
åo utdöda.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

spela - kärt spela

kort.

m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
v.

spɛ̀la -ar -a -ad.

eller spɛ̀lå

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela ; -r, — ; — ; -d spela vb

spela

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
v.

spɛ̀la -ar -a -ad

spɛ̀la en máns

P. Larsson 1901. 300. Sövestad. Herrest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spela
v.

Spèla -ar -a -ad

m. f. 1870

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela;

spèla, -ar, -a, -ad;

de va lúngen,

som spèla;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

spila -a -ad spɛ̈la

spila hårmeni
spila fiol
spila kårt

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

spɛ̀lá -à -ád

han spɛ̀lá hán va et
pán hø̀stajìla.

Mathilda f. 28
spɛ̀la G. N. – f. 24.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela:

de va liasoin di hada
spelad pa en koin

spela kone di ala fira.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
v.

spɛ̀lå̀ eller spɛ̀la

båda formen hos samme medd.

f. f. c:a 1870.

dæn va pæ̀ga som jɛk tɛ'-n
a lærde a spɛ̀la.

Nr 4878 ct. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spela:

Den mánen kan spìla
a tròda i gólad

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
v.

spèla -a -ad

han va i bória a spèla for

dèèjàna

om spelmannen Nils Knut

m. f. 1872.

spela kozkóns

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

spe̲la (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
l. -ada
- ade, - a, pl. - an l. -len)
tr och intr., spela.
spe̲la fi̲o̲l, ka̲rt.

Öja, Bromma.

spe̲la en mås.

Sövestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
v.

spɛ̀la el. spɛ̀la. -a. -ad.

båda formen hos samme medd., f.
f. 1865.

Nr 1879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
v.

spɛ̀la -ar -a -ad

M. f. 1863 och 1876

kos m. f. 1863 vård. med
spɛ̀la.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela II

när drèŋana hade jìla,
så spìla han; han spìla
för bröme drèŋa.
även spìla hos samme medl. H. L.
f. 1863

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. spela

spi̲la, =

l. spi̲la, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

so. sa̲d-ja dä̲r o. spi̲la. Så sa̲ja̲g dä̲r, och spelade:/ spela-fyól n. f. 80./ spela fid.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. spela

spela ~ kaŋkórs spela
konkurs/han ~ spɛ̃la ~
hɨ́sed bórt. Han spɛ̃lade
bort huset på kort.
N. f. 80. spel.

de ~ spela ~ jo ~ om ~
pɛ́ga. De spelade jɨn kort
om pengar. K. f. 87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forts. spela

spèla

äv. 'spela på lotteri'

hon va må' o spèla

(d: på lotteri), men

hon vånt àlre.

R 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelare

spèlare -en. pl. =, -arna

kortspelare.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spelemän

Spèlemán

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

L. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spelemann

spèlemán -an

pl. spèlemén -an

1901 P.L. Högestad, Hem. 40

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelemanspengar

pl. spèlemanspæ̀ya

di tø̀ imø̀d spèlemanspæ̀ya

penga som vid dansgillen insamlades till spelmannen.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 spŭelen n.; pl. —

+ spelen 2

(vanl. anv. blott i pl.)

små gula el. röda plommon

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† spelenträd

spŭlenatrè n. j pl.—

även spŭlenatrè

plommonträ som bär

gula plommon

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelfågel

spileful spìlafûl

spefågel. spelorre.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelfågel

spèlafûl m.

spefågel

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spelman

spèlemán pl. spèlemán

m. f. 1870

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman s. 6

spelemän m. j. -a

spelman

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

Sk. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman;

spèlman, — -n s.

spèlmen, — -n;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spèlamán, -an

På nytt inkluget 1956. 14.0.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spïlemann spèlemàn

han kan bugen ti sin gud å röven ti
sin spïlemann.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman sb.

spèlemán m.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spèlemán, -n, -ar

m.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spelmansspengan II

di jik a tø øp

spèlemansspæga a sø bæne vin.

forsten.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spelevink
sb.

spelavrýtz m.
ostyris o. skålmaketis proj-
ke, terabat
K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelfågel

spèlafûl m.

spefågel

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelkort

spìlekàrt n. ä.

spìlekàrt y.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

en ~ kona ~ rulla ~ hóp

spìlekàrt. Man kunde

rulla samman spelkort

(:: och ha till s. k. spulte-

pipor). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spelman

Spèlemán M. Spèlemán

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman 5.

spèlemán

Baldringe

Nr 22795 Baldringe Herrestads hd

I Ingers 1948-52

1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spèlamàn - an - a - ana

på spèlamàn

di gàmla spèlamànana

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spe̊lmaǹ, m. -- en, pl. -- mèn, -- en, l. -- mèna, spelman, musikant.

Bromma, Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spèlamán

dæ e æla spèlamán ifa tvæ'nen .

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spèlemàn *) m. -en
spèlemàn **)

pær. spèlemàn Ör-
spelman. N. f. 80. / lìla
pætor. spèlemàn
*) N. f. 80. / lille Peder spelemand
**) N. f. 86 / (ramm på "klidfing-
ret i en bærrem-
se n. havrehäst). N. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spèlemans-
spelmanspengar

spèlemanspæja
spèlemanspæja pl.

penger som de danande
samlade hop åt spelman-
en.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelóra m. spelorre

spelóra pl.

spefåsel, gyckelmakare

m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets

spröjdor pl. sb.

strumpstickor

K. f. 77.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spuda f.; 2—or

× speta s.

strumpsticka

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× speta

spuda, pl. -or spjöda

skumpsticka.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets

spröda, f. -n, pl. -dor, -na,
spets, strumpsticka.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spetströja

sprydtröja, s. -n, pl. -jor, -na, stickströja, medelst strumpstickor förfärdigad ullgarnströja.

ja va klad i sprydtröja o hade förklad sprydklad i matten. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spetetröja

spjädtröja[1] l. spjädetröja[2],
s. -n, pl. -jor, stickt röja,
med strumpstickor tillvärkad
tröja. Bromma, öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901

Klar[2]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ~~Spets~~
ab.

spis, -en, -a

på spisen på gat-
sten.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

skt. na på spisen!

x/ 6

Tjudra henne på gatsten
är klöverfältet! cn. f. 20.

x/ D: en ko

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spets
s.

spi̲s, -an, -a, -ana

P. L. 1901. Bjeresjö. Hemest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ſpets
s.

ſpɛs. -an

ſpeç. = trekantigt eller kilformigt
område.

nú kan kon den öjan a den
lɛlla ſpɛsan, so kon kan fǿ sin
gamla kǿ.

Nr 4062 Bjeresjö, **Herr**estads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets
s.

spis. Lan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spets
adj.

spis el. spisor,
n. spist pl. spisa och
efter for. föra. spisa

P.L. 1901. Bjuresjö. Hemest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets

spes, m., 1 kn, pl. 2 a,
-na, spets. öja.

spis, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spets adj.

spes l. ¹- or, m. och f.!
n. spest, pl. spesa och efter
for, för, ¹- sa, komp. ²- bark,
²- bast, spetsig.
²öja.

spis, ✓ bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets
s.

spets, -an

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets
s.

spɛs. -en

ifrå själva spɛ́sen

hå = hörn el. trekantigt område
av ägofigur, tomt o. d.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets

spits, -en. -ar. -ama

knyppelad spets. Kyp- -kån; det

gemena å knipplig.

spets = spetsigt föremål kalla spets.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. spets
adj:

spr s

spetsig

den var spets

änden. Den var spetsig

i änden

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2 spets

adj:

fr. spe̲s; pl. ~a

den ~ va ~ spé̲s 2 ~ à̲re̲n.

Den var spetsig 2 ände̲n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. spets
sl.

spis

en. spís en spets

något spetsigt

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. spets

spetsar pl.

mycket använt på klädes-
plagg

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. x spets
adj.

spɪs

spetsig

en spɪ̀s nɛ̀sa en spetsig

nàsa.

R. y. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~sjetsa~~
vb.

sjètsa, =

l. sjètsa, =

göra sjetsig (t. ex. en stöt)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsa

spi:sa, =

göra nytt spetsigt

spi:sa en blyerts

en blyertspenna.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsgård

spi:sgå:n, -n.

Kretsav uppbådade karlar som stodo i kreets omkring en avrättningsplats.

Fåfar kan stå i spi:sgå:n för den si:sta som ble avrä:tad på dé:n gå:lja bå:ken.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsgård

spis-gar, m., -ar, pl. -a, -na, spetsgård. vid afsätt-ning. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~spetsgård~~

spés-går

(vid avrekningar, kroppsstraff

o. d.)

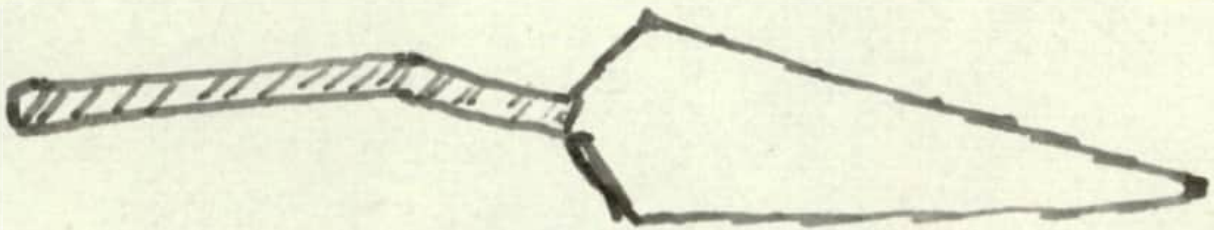
Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsked

spɪ́sʃɛ̀; pl. ˗ ˗r sb.

spetsig mursked, med vilken man kunde kleta murbruk i hörn o. d.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spetskäver

spŭndeskàvor r.

ett slags skäver.

am de kŏme (den sam va håvande)
a mŭte en kvĭnja sam gĕtt a gjöra
hŏsa (hade hŏsa i hänen a stĕtta på),
fick glŭten spŭndeskàvor.

M. Arvskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spetsnåbbad

Spissnåbbad

om spetsig sked li motsats till

trekja sker : spissnåbbad sker/

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spetsrumpad

adj.

spetsrómpad; pl. -ⁱ-a

med spetsad svans (om häs-

tar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka

spjedkåga, s. - n. pl. - gor, - na, spetskaka, ett slags högt ihåligt, på ytersidan laggigt bakverk.

Alen.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetskaka

spŷdakåga f.

m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spettkaka
s.

spädekåga, -an.

g. f. 1878

spädakåga etc.

m. f. 1874.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka

spǻdekǻga -an

m.f. 1881.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka

spùndekàga f.; pl. ~ - ~ or
de ~ baga ~ spùndekàgor ósa
fór ~ i ~ tiden i ~ èlaren.

N. f. 80.
N. f. 86.

man bakade spett-
kakor också fór i
tiden i eldaren.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaksform

spùdekagsfòrm – en

konisk träform, varpå spett-

kakan bakades.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spŭdatröja f. ; —or

×spettröja s.

stickröja

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1/petälsk

1/spedälf l. -or, m. och f.,
n. -älst, pl. -älfa, utan komp.;
1/spetälsk.

1/Fösken e så 1/nödslan pö 2/hela
sin kropp, så kum e rent
1/spedälf. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

2/läur.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spicka

vb.

spèga, =

avlägsna skinn och tarmar från spicken vid, innan den ätes.

Mera genuint spèdga uppt. i Bromma av PL!

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd Ö.
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

spicka

vb.

Av. spèdza

spedza, sél

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spèdʒa, = ˣspicka
vb.

ta bort skinn och innan-
mat i spicken sill, innan
den äts.

spedʒa, sill spicka sill.

N. f. 86.

Nr 7538 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spicke

spèga l. spèdza adv.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I unf. eda, spèga åta kött utan att först steka l. koka det. Oftast i betyd. 'rökt'.

m. edor, ed spèga.

Vi åter det (x) (i fläsket) okokt (osteket). x) g. St. x) g.: rökt

spicke fläsk

spègafläs n.

rökt fläsk

i Sk spègafläs,

n. f. 90. Bromma 1901, P. L.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spicke flåsk

spèdzeflàsk n.

rökt flåsk

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickekött

spegafsejd n.

rökt fläsk

jfr spickefläsk

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spickekött

spèdzatzjyd n.

rökt fläsk

spèdzatzjyd o. brö. Rökt fläsk och brod.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickekött

spèdzetsjöd n.

rökt fläsk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spischepölsa

spèdzepülsa f.

rökt l. torkad köttkorv.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickesill

spègasil

insaltad sill

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. spik

spɛ̄g n. ; pl. = l. spɛ̄gz, spɛ̄gzen

koll. spɛ̄g

dær va ɛt spíg ɛn
ènɛn, som hɔgde í.
Det fanns en spik i ändan
av staven, som högs i
(i'sen, när man stakade sig
fram, stående på en släde).

N. D. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik

spi̲dz, n., ¹- ed, pl. =, ¹- en,
spike. =1954.

bla̲ et par spi̲dz i gowl-
brœ̄dan, num ha bl̲²nad.
[lɔunǣ] Bromma.

spi̲j i Bjeresjö enl. Steiman.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

spik

smìda spígz smidda

spikar. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spik

spik, -ar. pl. =, -ar

1935. Bjeresjö. Hemestads hd

enl. Steiman

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik;

spiʃʃ, -ʃʃ, - ld s.

—, — ln;

àjta de fɔr spiʃʃan

—bɔza;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika

spidja -ade -a -ad

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika
v.

spi̲gja -ar -a -ad, p.p.
-ad, neutr. =, pl. -ada

di brädorna som e spi̲gjada
rät öv a nä̲r va tåget.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika

spija -ar -a -ad

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika
v.

spiʉdza -a -ad

di hade spiʉdzad läjte fon.

Nybro.

Nr 4312. St. Kinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spika

spi²dza (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
l.-ada
- ade (- a, pl. - n l. -dzen) fr.,
spika. Dö¹ren hum e spi²dzad.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901

Hår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika
v.

spiǥza, yngre spiga

spiga oj pa veǥzana

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika

spìga *) , =

--- spìga *) / **) ò på vägana

spika upp på väggarna

*) yngre, ofòrmjukade former.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika

spɛ̀dʒa, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dɛ̀n spɛ̀dʒa halm ɛ̀n-
på. man spikade halm
utanpå (d: den lertäkta
korsvirkesväggen). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilkum

spélkom
(tillbringare)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilla
v.

spila, spilda, spilt

ja yxtja na tit – hun
jik a spilde a ble vad.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~spilla~~

spìlfa, spìlda, sprlt

Pres. sg. -ór

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
_Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *spilla vb.

spɛ̀lːa, = , ˈad

Se *spillra vb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilla

spilla. -or. spillde. spillt

Sïd ente å spill po dï.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) spilla

vb.

spula ûd spilla ut

hon spulde ûd-en

(d.: mjölken)

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilla, vb

spìla, spìlda,

20.69.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

spjälra, vb.

= förskingra, sprida åt olika håll

T. ex. i fall som: nu
e. de' lösbåtad spjälrad.
Nu är det lösboet för-
skingrat (t. ex. på en auktion)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilta
s.

M. spilton

i hâst-stall

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilta
sl.

spiltа, ~an, ~or,
~orna f.

hästspilta

K. § 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spindelväv

Spinnjelväv

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelväv

spinnelvöw, m., -ar, pl. -a, -na, spindelväv.

lawled va plet me spinnelvöw.

sitta stora, swarta spinnelvöva dær sidor i trøgha!

öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spindra

vb.

spänna, =

splittra i tnå delar

(t. ex. en möbel, en

vagn)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spindra

vb.

spìnra, =

spittra (i småbolar)

glùta kan.

K. f. 86. / snárt spìnra

lèdzatòj. Barn

kan snart nog ha sönder

leksaker. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spändas de

spränras ; — ; — ; spränrads .

splittras

rädan han spränras

(splittrades)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. × spinka

spinnska; pl. -or f. sb.

späntat veldträ, vedsticka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. spinka

spìŋkspa, = , ˈ- vb. ad

spånta ved

spiŋkad[x] - pìŋa spåntet

vedpinnar.

N. f. 86.

x läs: spiŋkad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spiŋa (1- ŋor, pl. 2- ŋa, spant, pl. spaŋe, spaŋed, spaŋna, m. ah f., n. -ŋet, pl. -ŋna, spiŋ, pl. 2- en) fr., spinna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kläm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna, v.

spìnja , , spùnjad

spùnja, hond.

spínjor, pres.

spinj, impet.

spùnjan, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

118-119.32. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spinna
v.

spèŋa, spant

inán sad a spánt

dær mote vi sæda a hègla a
spèŋa a gèta va dæn.
(traslampan)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spìnja, spant, spùnad

hon - sad - o - spánt
Hon sad och spann.

m.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiana

spiga

en fek seda a spiga ta
klokan seks, nan di hade
kvedjen huina

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

met. spånt

spånt tråa

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spìnja

spinja ihóp = kòa ihop.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spiinna

spiìya

di fetj ja sél seda a
kàùda a spiìya pa dí tìdon.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spinna II

met. spånt, pl. =

se säd di sål a kända a

spånt ---

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

vb.

spìŋa, spant, spòʒad

ja ha varad i lav ma o.
spòʒad lìta. Jag har
varit i färd med att spinna
litet grand. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spínna ole

spränja ; -or, - ; spant, spånzle

spånzlen, spånzled

spinna

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spinna

inf. spèyå d. spèya

di mote seda ôr klokan
hål fira om mårnana a
spèya

Mathilda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Inf. spìŋa Pret. spɑ̀ŋt Sup. spɔ̀ŋd spinna

Pres. spíŋor spɔ̀ŋna pret. part. pl.

fémti fɛrɔ̀nor o. en. klɛ̀ney

n. f. 80. / o. só da. dɔ̀ra.

K-f. 86 / hɔ̀sətɔ̀ud, o. dí

spɑ́nt mɔ́r. Femtio

kronor och en klänning

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Spinna

och så den där strumpellen,
och den spann mot. R. f 86.
(en bondpiges lön vid
tiden för senaste sekelskiftet).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spinnrock

Spinnarók -en

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spinnrock

Spinnrock m.-a

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrocke s.

spinnrock

M Areskoug 1926.

Sf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock
sb.

spìnarók m.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock

spinnarôk, m., -ken, pl. -a, -na, spinnrock.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock

spiggaróck m.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
_Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

spinnrock

Ö. spinnarók

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock

spinnarok m.

fsv. dimpl. rock (Se rock 2)

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† spinter
adv.

spintor

= spletter. förståndsord adv.

i förb. spintor ag.

Hun hade et spintor agt förkle.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spira

spira, -an

kyrkspira

mjölan a spiran, ögonsikte

för utsättande av fiskegarn (× med)

Nybro

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spira

sb.

spiror pl.

granspiror

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, [illegible]ads ng

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis
s.

spis. -an

kokspis

--- -at i spisen ---

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis

spis. 1 en

spis. ugn

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis

spis pl. -a

kökspis

spisa a ilsteå

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis

spis, -en, -a, -ana

m.

kamin, eldstad

de - hade - inga spisa

M. J. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis

spi̲s, é̲n

jä̲rnspis, kökspis; även kamin.

ja dra bæ̲ŋstjen è̲na hé̲n te

spi̲sen

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

spis

spɛ̂s, -en m.

kamin, eldstad

ja, sator, -ɛ̂l -ɛ̂n

spɛ̂sen. Jag sätter eld

på spisen.

n. sg. /ɛ/

Nr 7933 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

spis

sé, om dær e i spisen! Se efter, om det finns bränsle i spisen!

R. f. 86. / de börjar o yslar, se i spisen.

Det börjar att brinna bäre i spisen. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisa sb

spi²sa ; -¹or, — ; spi²ste ; spist

spisa, äta

har han nu spist ?

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisa
n

spi:sa

äta (finare än ẹ̀da)

vi kọ̀na fọ̀ en mà:sa ú̀lk, men
han va ẹ̀nta gọ́ a spi:sa.

J.W.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spesa
v.

Spìsa

fínare än èda, áta; vanl. i
samband med gästabud med finare
dukning.

Spìsa midda.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisa

spȧ̀sa, =

äta

t/ ord i fråga om gästabud.

"Finare" ord än èda. Kan-
ske mest om städsförhål-
landen. / de. gick i o. spȧ̀sa
på. ett. spȧ̀ställa. De
gick och åt på ett matställe. x)

n.d. 80. x) p: i gyst

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiskammare

spiskámarka, -ˈ-en

skafferi

R. f. 86.

(ordet mathus gi känt).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spiskammare

spiskámare -en

Rum där födoämnen förvaras.

SVENSKT

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spiska inmarefönsten

spiskámarefwénston, -ed

bèfjàhésten va a rév pa

spiskámarefwénstoned i nót

yttrande av piga i Borrie ç:a 1902

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Spiskammarfönster~~

Spiskammarefönstored Gest. og.

skafferifönstret

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisställe

spis'ställa n.

pensionat

de. gik. o. spisa pa.

et. spis'ställa. De gick

och åt på ett pensionat.

N. f. So.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spistroll

Spisatrôl, n. -- ed, pl. =, -ar, eg. spistroll; skällsord användt om en dålig, förargkok-lig spis.

Spisatrôled e sa gåled dc ryfja i da. Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Lars

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjut s.

spjud

Möjl. formellt i d. med spelt

1-s.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

13.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sjuvert
s.

sjúvort, -en

sjuven.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själa
s.

sjàLa -an -or -orna

dan va ópsjijad ma sjàLor.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjàla

spjèl̲a, = vb.

spjàla ett brutet ben

de spjèl̲a bénad. Man

spjàlade benet. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~spjäla~~

spjèla

spjäla en bruten lem.

spjèla bénad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjäll, s.

spjal

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

89. Per Larsson 1901. Lxc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~spjäll~~

spjal, -ad

(ugns-spjäll)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spjälla
sb.

spjälla, =
"skiljyra" (se ex.)

= ad prob. partic.

di' løsbøtad ble. spjälad.
Det lösbet bles skirgret
(på auktion)

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Ahlskog 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

spjälsam
adj.

spjèLsám

kinkig, besvärlig
(om väderleken)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sjäna

sjäna

"titta efter något"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjäna, v.

spjäna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

13.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

splinter

adv.

splintor

I förb. splintor ny splitter ny, alldeles ny

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

splitsa

splājsa -a-ad

sålta ihop ell. sönderigt rep med konst.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spola

vb.

spȯ̀la, =

Repr. form; den gemena formen är spȯ̀lta. J. J–s.

spola garn

sén spȯ̀la, de spo-

spȯ̀lterótten. Sedan spo-

lade man (garnet) på

spulterocken. R. f. 86.

Ifr ~~spulta~~.

Nr 7536 Hedeskoga. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spole

spål, m., -n, pl. -la, -na,
spole, väfspole, 2/ smal
träribba i djurs fodderhäck
l. i en vagnshäck. Öfsan
får mest stå o räkna spålana
i häckarna. Öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spole

spåla, -en

vävspole

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spolta

spolta -a-ad spòlta

spola (gaen till vår)

Nr 3906 Högalet Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spolta
vb.

spòlta, =

spola gem

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spolta
v.

spòlta -ar -a -ad

spola [gam.]

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† spolta
v.

spå²lta (-ar, -a, -ad, -a d, pl.
-ad² (l. -ada, -a, pl. -a l. -tha) fr.
spola.

e har nå²d rul² spå²lta d te mi²
ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spoltpipa

spòltepi̲va, -an

tomal pappersrulle för garnspolar

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spoltpipa

spòltapíva pl.-or

pappersrulle varpå spolat garn rullas.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spoltpipa

spoltepiva -an -or -orna

spòltepi̲va etc.

pappenstuta vapå spolat gam lindas.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~spoltpipa~~

spòltapi:pa ; pl. ˋ—— sb.
ˋ—

litet rör (t. ex. av cä styvt
papper), på vilket garn
spolas

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spoltpipa

spål²tepiva, f.,- n, pl.- vor,
- na, spolpipa, liten trä-
rör- l. pappers.cylinder,
varpå det garn spolas som
skall begagnas i väfskytteln.
²Bja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spoltrock

spàltenòk pl. -a.

spolrock, anv. vid spolning av garn.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spoltrock
s.

spòltarò'k

spolrock (för spolning av garn)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads [illegible]

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spoltrock

spoltenåkk spòltenók

spolrock [för spolning av garn]

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolvagn s.

spålavägn r. j – å

pinnvagn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Spronshål

sb.

Spónshúl n.

hål i spundat på en tunna (: det hål som tappen)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~sporra~~

spòr/a, =

han spòra hàstarna han

sporrade hàstarna

N.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörre s.

Spåre r. j ²a

spörre

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjorre

sjöra pl.

dr. ré. nok. nedan
sjöra dá. de redo
og utan gjorer d.o.
K.f. 8

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sponne, s.

/ ; spòna /

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

97.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spole

spol, n., 1-ed, utan pl.,
spole, saliv.

Öja, V Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spott
s.

Spot̲t, -ed

P. L. 1901.

Bjereryd, Hemsjö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spott

spot n.

salir

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spott

spat n.

salir

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr *reke

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta

spòtta -a -ad

Näj, en får spotta i händerna å
ta bättre fatt = vanligt motgången
skall man ej tappa mod.
Han spottar ente i glased.

Högeslet

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ſpotta

ſpò̲ta -ar -a -ad

hä́r ha vi à̲lri ſa̲t
" "
u̲dan "ſpò̲ta".

ſpò̲ta en ſtä́r blà̲ga.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta ok

spŭ̲ta ; – r, — ; — ; – d.

spotta

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta

spöta -ar -a -ad

1901 P.L. Bjeresjö, Herrest-hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta

spùta -an-a -ad

spùta pu. gúlad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta

spàta, =

de, va, tan, råle blàga
du, spata, zid. Det var
en otäck blaska du spot-
tade zut

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta, v.

spàta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatta

spùtta (spùtta) - an - a - ad

4062 Sjeresjö, Kemestads sn

I. I. efter O. Steiman

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolla

spå²la (-ar, -a, -ad, -ad, blod i n. sing. -a, pl. -n l. -lhn) fr. och inh., spolla.

spå²la, n mit i synhn, om han ä²lla ved hut.

Öja.

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta

spòta -ar -a -ad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta

spàtta, =

spota, -éd

N. y. 80

K. f. 86

spotta ut. N. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sprackande

sb.

Språkana n.

i vrig åstundan efter (d: en
ung och rik flicka, som
många ville gifta sig med).
so. va ~ dær ~ at ~
språkana ~ ator ~ na. Så
var dær en lidig åstundan
hos många at få gifta sig
med henne. R. S. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× språk

språg spr̲a̲g

= kram i skor

Skomagaren satte språg i skona

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Spraak
adv.

sprag

I förb. sprág tór kvast-
rande torr (t. ex. om klöver).
den (klöven) e. sprág
tór. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. * spraka

språ̄ga f. sb.

yster och något hållningslös

kvinna.

en ~ rèkte språ̄ga.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. spraka
vb.

spràga, =

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. spraka
vb.

spràgga, =

pres. sg. -ar

åstadkomma ett sprakande

ljud

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spraka

spraga -a -ad spr̲a̲ga

även i bet. "knarra".

skona spraga.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. x spraka
sb.

språ̀ga f.
förklenande om en kvinna:
tåka, tåkstolla
din gàmla språ̀ga!
Din gamla tåkstolla!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språka

2 2
språga (- ar, - a, - ad) intr.
och impers., sprakа.
De 2 ente 2 så mkt som 2 språga
i 1 kumored en gang i 1 dita
2 1 1 2
gamla huset, men mans hus
de 2 falde, nar den
2 1 2
farlie orkanen tok.
2
Oja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spraall

spraal

väsen, oro, rörelse

då ble dan spráal i löjrad;

aldó.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprattla

$\text{spr}\mathring{\text{a}}^{2}\text{la}$ (- ar, - a, - ad, - ad,
bloū i n. sing. , - a, pl. - n
l. - lkn) inkr., sprattla.

$\text{Dj}\mathring{\text{a}}^{2}$.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

$\text{Kl}\mathring{\text{a}}^{2}\text{rn}$.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spratela

Spràla -ar -a -ad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spratta

spralla -a-ad

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprattla

sprà̀la, =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spattla

spàlá -á -ád

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprattla

språ̀la, =

han språ̀la ma
bénen. Han sprattlade
med benen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
N. g. 90. Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sprattlig

språlad adj:

om hästar: som lätt
spritter till vid beröring;
nervöst rädd av sig

N. X. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka;

spräcka, -or, sprak-,

sprukket;

so spräcker di;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka
s.

2 spriffa, f. -n, pl. -for, -na,
spricka.

Alem.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka
v.

spri²ʃa / ¹– ʃor, pl. ²– ʃa,
spra¹k, pl. spro²¹ker, spro²¹ked,
spro²¹ken, m. och f., n. – ¹ked,
pl. – ¹kna, spriʃ, pl. ²– ner/
ink., spricka.

Skorste¹nen han e spro²¹ken
po ed la¹nt sti²ʃa. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka

sprickfa, pl. -or, sb.
-orna
utr. springa
de ... flygdzor ... ej ...
sprickorna. det (= mån)
... in i sprickorna.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka

sprìkka, -an f. sb.

dær ha da fnugad
ýnom dán sprìkan
(ýrt ýenom den spric-
kan) M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprìʒʃa; pl. ÷or ƴ. 1. spricka
Lsb.

en lóŋ sprìʒʃa en lång spricka.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka
v.

spre, pres. spren

den han sprén si rönten
i'kreg

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spida

spr$\bar{e}$ (spr$\bar{e}$r, pl. spr$\bar{e}$, spr$\bar{e}^2$dd, spr$\bar{e}$t, spr$\bar{e}$d, m. och f., n. spr$\bar{e}$t, pl. spr$\bar{e}^2$da, spr$\bar{e}$, pl. - n) tr., sprida.

spr$\bar{e}$ m$\ddot{o}$dz, m$\acute{a}^1$rjel.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprida

sprä pres. sprär

de sprär si förfärlet

omkrig (om ogräs)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Inf. Pret.

spre spréda

Sup. spreer

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Refl. Hugo Areskoug 1961.

spréda

dr. spréda, sr. De spridde sig om vilda växter).

spre, mödz.

spridz nto.

m. f. 80; pl. f. 80 / godsel pr. åkern pl. f. 86.

spréda

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. sprida

de, sprér, sr dat
sprider sig. R. f. 86.
de spreda, mósz man
spridde ut gödsel. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spridd a.

spridd

spridd, -a.

åkerkorna duva

fårlet spridda (olika)

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spring
sb.

sprɪŋ

I nätr. som: dä skola-
de gä-ga sprĭŋ. Då
skulle det gå i flygande
fläng. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa, v.

sprìnga, sprant, sprùngad

sprànga, pl.

sprìngans l. -nans

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

116.29.67.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa 0b

spränga ; -or - ; sprängt, sprängde,

konj. sprängde ; sprängden sprängde

köpa, springa

kulan sprängt rent (senapskulan).

Två stygna sprängt med ett rev.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Springa
v.

sprɛ̀ŋa, sprɑ̀nt, sprɔ̀ŋad

sɑ̀ sprɛ́ŋɔr smɑjɔ̀vlana

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Springa:

en språnt ùde a lègte om

kvèlåna

hær sprégon dè a gål.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Springa
v.

springa, sprang, sprungen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
u

pres. sprέŋor

sup. sprὰŋad

ák, ák, ák, for àla di
hὰndrada gὰŋor en han mὰtad
sprὰŋad te stán.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Springa

Springa sprang sprungen

p.p. sprungen = betäckt; om ko.

Sprang tjuren 2.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Springa

v.

sprèŋa, sprɑŋ (?).

sprɑ̀ŋad

hum sprɑ́ŋ pɑ sìna bɑ̀na bén.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprinja
v.

sprèja. sprant. sprùjed

han sprant omkrèj te
àla klùgà

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
v.

pres. sprängor

di sprängor nén te

te afén a ffyvor gàtor.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ~~spring~~ a
sb.

spr<u>i</u>ng a f.

spricka

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. springa

Inf. Pret. Sup.

spring/a sprang sprungen

Pres. part. -ande;

Pret. part. sprungen

n. språng där o. hoppa

över. Vi sprang där och

n. f. 80. hoppade över.

K-f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. springa

vb.

vr ~ fik ~ sprunga ~ röntan-
om på ~ 2sln. Vi måste
springa runt omkring på
illen (d: för att hålla oss
varma). / sin ~ so ~ brugga ~
han ~ o ~ sprunga ~
R. f. 86. / étor glutana. Sedan
brukade han springa
efter barnen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 2. springa

hår lòzt sprant vb.

ète glùta fór! Hur långt

sprang inte barn får i världen!

(= för att få tag i ett äpple,

ett päron e. d.). R. f. 86.

--- när hunden sprant,

ig --- när hönan sprang

in. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. 2. springa

Han kom
springanes nér me-én
tjèlig. Han (katten) kom
springande ner[x] med en
katunge. K. f. 86. / nú e-
dén pàlfan sprözen. "Nu är
den polsken sprungen, don. nu
är det gjort.
K. f. 86.

x) Från vinden.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. 2. springa

ja ~ vid ~ inte, men vb.
han ~ har sprungit ~ o ~
stolt ~ op ~ dörrorna. Jag
vet inte, varför han har sprung-
it och öppnat dörrarna (och
låtit dem stå öppna).
R. f. 86. / du ~ sprungor ~ o ~
flickar. De (barnen)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Springa
v.

Sprèŋa pret. Sprąnt

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
v.

sprèŋa

sup. sprùŋad

dæn skɔlə vi sprɛŋa a pàsa
i midesfaihèdonna.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spriga
v.

sprèŋà

di fetȝ sprèŋà

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. 2. springa

springer och plaskar vb.
(i vattenpölar). K. f. 86.
glùta vl. jo. jèrna
spruja, 2, vankórer.
Barn vill jin gärna springa
(omkring) i vattenpussar.
K. f. 86. / gärnad skola, spruja
fra, bältorna po, vörpan.
Garnet skulle från bultorna springa
över till varpen. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

= springa sönder

3. springa
26.

dén sprant, rént ztú.
Den sprang alldeles sönder.
N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spring-jonad

spinj-jonad

vaktpojke, som bitråden byss håre.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Springvatten

Sprängvån . -ad

även om annat slikt vattenflöde,
som icke är med konst åstadkommet.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprit

sprʉt, -ən

mest i betyd. 'sprit-
drycker'

han tål inte sprʉt.
Han tål inte sprit.
n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprita
sb.

sprìta, =

för tär sprit drycker till
över mån, missbruka sprit-
drycker

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spritbolag

b.f. spritbolaget

(försäljningslokal i Ystad)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spritbolag

best. f. spritbolaget

(i Ystad)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spritbolag

spritbolåg. -ad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spritbolag

spritbolåged best. sg.

utminuteringssättet för sprit-
drycker

n. g. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spithandlare

spithándlare

han va spithándlare sín i skúnorp

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spritsmugglare

spritsmugglare m. j pl.

spritsmugglare

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprit
adv.

sprɛt

I förb. sprít ný sprit ny,
alldeles ny.

Ö. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprund

sprunt, -et

(i tunna)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spund

Sprong, -ed

tappen i ett dickdanksen

Nr 3906 Höjestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprùta
v.

sprùda -ar -a -ad,

hum får ej me vansprùdan
a sprùda fùnstoren

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sprùta
sb.

sprùda sf.
vattensprùta, brandsprù-
ta

n. sf. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sprùta

sprùda, = vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sín strôda, dr. sált,
pa. dóm, dó sprùda,
dr. félv blóad áw. sr.
Jeden strödde man salt på
dem (d: blodigla rna), då sprö-
tade de själva blodet ur sig. K. f.
86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spruta
v.

Spruda -a -ad

Sa spruda di blöad äw.

(nämd. blodrglarna).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spruta
v.

spruda -a -a -ad

Öja.

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* språdd adj.

språ̲da pl.

sprudna (om ägg som revas)

ägen di. va. språ̲da.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*språdd adj.

språ̄da obest. pl.

sprucken (om ägg som

snart färdiga)

de ble språ̄da.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språka ; -r, -i — ; -d / språka vb

tala, språka,
uttala

hon språkar lasàm hær

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spraus

x spräs I
v.

spricka

nu bärja ljdzlen a spraus
ödzle hunan.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Spräs II
v.

spraud

sprucken

nu e ögzen snart spräuda

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spröS
vb.

spröS

spricka (om ägg som håller på att kvavas)

i egan borgar. oc

i sprös.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t spräs
v.

spräs, v. [dep.]

slå ut; öppnas. slår upp.

Du skiggoi po mad. så snart gjäd spräs
[slår upp]

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*språs

språs, språdes vb.

om det förhållandet, att
ägg som ruvats får dis
spricker

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språte

sprägdke, -ən m. sb.

väv-spännare

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spruđa r. j²a

spåte s.

spåte i en vēr

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spräte

spröda pl. -a

vävspänne.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprȧjdan sprȧte

l. sprȧjdan best. m. sg.

vårsprȧnaren

Jfr järnsprȧte

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språte

sprȧgda m.

vårspännare

R. f. 87.

Hfr järnspråte.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcka v.

spräcka; -or, -; spräckte; sprackt.

spräcka

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

16 303

Spräcka

spreffa (1 ffor, pl. 2 ffa,
spräcke, spræk, spræk, pl.
2- a, spreff, pl. 2 en) fr.,
spräcka, spränga.
Min liv spräcks iffe treskön.
För brugde di mid o spreffa
kerred för fuga.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

plärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~språcklig~~

språglad; n. =; -a

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språkligt

språglad; pl. -a

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

språkligt

Ån. språglad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹spräcklig

²spr̲ägled l.- or, m. och f.,
n.- led, pl.- leda, komp.
obrukl., spräcklig.
Ha den spr̲ägleda hȳnan
j̲ört i d̲a? ²Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädkalv

sb.

spækál, -ál(en) m.

n. sf. 29.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprãnga, v.

sprǽ̀ŋa,

Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

29. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga

vb.

Refl.

spräŋga, sr, spräŋgde, sr,

spräŋgt, sr

om kreatur

spränga, mera gemeint spräŋga.

1-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga

spränga

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

spraŋa, na, 2 tú spränga
henne (en tyrka) i tu. /
N. f. 80. / spränga na, prúd
2 1
spränga med kruk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spränga

Spränga

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga
v.

spränga, sprängde, sprängt

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga
v.

spræ̀ŋa

di skǫ̀le spræ̀ŋa na i kǫ́l
(om Öja gamla kyrka).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spränga sig

spränja si. spränjde. spränjt

äta för mycket (så att man håller därav)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprät s. j. a

sprund vid knäet
på skinnbyxor.

I sprèten på fyrbåtsorna hade
de righ skvorknàpa en fem, seks
stykken a sa va dær syt me skälke
blomor, grønt a rut a blat.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåtta
v.

spæ̀tta . spæ̀tta . spætt

di spætte jägu̇ ö̀p plàntorna.

(om höns).

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåtta

v.

spåtta spæ̲ta

hwénsen spǽ̲ton

en kan wel spæ̲̀ta te en fjȍ̲liŋ

(sinnebild från hönan; om den som kan ett

oäkta barn)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

spräta

sprätta, sprätta, sprat

Pres. tg -or

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

1. sprattla, t.ex. om fisk o. d.

2. skrapa med fötterna (t.ex. om höns). Av. skrapa markerna med hovarna (om hästar)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. spårätta

Ögzen star. o.
spretor. Hästarna ska
och skrapar marken med
hoverna.

Jfr x rava

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spràtta

sprèta, sprèta, spret ob.

T. ex. om hönsen

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spåtta upp

Spåtta upp

om lumpor, gamla kläden

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprätthök

Sprétthög m.

snobb

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprätthök
sb.

sprétthögz m.

knobb, sprät

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprös; pl. ~a

sprö̈js
sb.

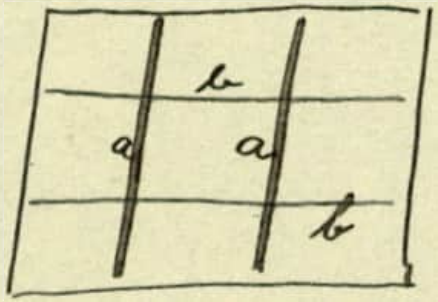
fönsterbåge

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprösjs r. j 2 or

a) 2 fünstorbück

b) sprögs

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprö̊js
sb.

sprö̊js; pl. ~a

fönsterbåge

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† sprö̈jta

sprö̈jta -a-ad

bastek som består i att spruta vatten på varandra.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spröjta, = *spröjta vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sprutа itr.

SO. sprojta. våned ûd.
Så sprutade vattnet ut. |
R. G. 82 | da. sprojta. öp.
Det (vattnet) sprutade
upp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spölta f. j. ²-or

× spulta ve

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spôlta, =, -ad vb. *spulta

Nr 7533 Hedeskogå, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

spola garn på spolen (gjorda t. ex. av hoprullade kuvarade spelkort l. av vasstjälkar).
Man spolade på en s. k. spulterock men kunde även använda en spinnrock. K. f. 86.
du, kona, spolta, på, spinnaröken osv. Man kunde spola på spinnrocken också".

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

* spultepipa

spòltepi:pa; pl. = -i:or sb.

garnspole (gjordes av

stjälken av bladens (Phrag-

mites). spòltepi:van sad

K. f. 86. / pa. en. pig pa.

spòlterö:ken.

Spultepipan satt på en

tagg på spulterocken.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. × spultepipa

sb.

spàltepi̲van

sà̲tes 2 ~ skà̲tan. Spultepi-

pan sätes 2 väsbygtelm.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spulterock

sb.

spôlterók m.

apparat på vilken garn spolas (drevs med trampning på en trampa).

R. f. 86. / sin spôla, de på spôlteróken. Sedan spolade man (garnet) på spulterocken.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spoltekar r. i – a

× spultkorg s.

korg till att förvara spolar i.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spj

spi = kråka

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spy;

spi, -r, spida,

spit v. kräkas,

de e so en kan

spi;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s/y

spi (1-or, pl. spi, spide, spit, spil, bloū i n. sing., spi, pl.-n) k. och intk., spåras, spy.

kum ha spil sånen fo hår?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprej

spréj, -`dde, -t

Pres. sg. -r

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöfluga f. -or spyfluga s.

spyfluga

M. Areskoug 1926.

Gl. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spyfluga

1
spi-flu-a, f. -n, pl. -flu-or, -na,
spyfluga.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s/på

spå / spår, pl. spå, spåde,
spål, spåd, m. och f., n. spål,
pl. spåda, spå, pl.- n) fr. och inh.
spå.

Spårizan kun je fr stån o spåde
folk.

ja köpte spådor ad ja skule
hå pen bon Bromma.

Stårs

№ 300 Herrestads Bröderna.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spa°, v.

spa, spàda, spat

spar, pres.

spa, imper.

spad, pret. ptc.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

121.122.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå° vb

spå; spår, —; spådde; spått, spått

spå

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå°, vb

pres. sg. spår
" pl. spå, spån, spå

pret. sg. spådde
" pl. spådde, spådden, spådde

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Lxc.

124.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spådom

spadom¹, m., -en, pl. -a, -na,
spådom.

i "Bibelns spadom¹" står om
"den flygande pästen o den
brinnande vågen", o böjde
dela e jo koma.

Bromma.

Lärr.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spåk

spōg, n., ¹⁄₋ ld, pl. =, ¹⁄₋ hn,
träsplint.

dær sōdor ld spōg o stiffor
i min lōnn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Plåtn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spåka
s.

spåga -an -or -orna

träflisa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spåka,

spöga, - an s.

- or, - na,

träflisa,

ja har öya spögon,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåkäring

spaffäriz l. spåffäriz, f.,
- en, pl. - or, - na, spåkäring.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spån

spånor pl.

träspån, hyvelspån

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spån

Sc stukspån

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spån

Spån kol.

spånor

--- en, smörsåsa av
spån el. smörskorin (flå-
tat) av spån

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spåne

spån², m.,- n, utan pl.,
spånad, spånadsarbete.
ja tolr mi spån² jo for
spånade.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spåne II

spån², m.,– n, utan pl.,
spånadsarbete.

Förr va hær sa gått om
spån², nu e hær ingen spån²
o få. Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåneknipa r. ; -or spånknippa

knippa ull eller lin
som skall spinnas.

nu l den spåneknipan slut.

M. Areskoug 1926.

Lf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spånaknippa

sponeknippa (spùneknípa)

linbunt. utlåmnad till spinning

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spånknippa

spånaknippa, f. -or, -na, pl. -or, -na, linbundet, som utlämnas åt en spånmonde kvinna för att mot viss ersättning spinnas.

Al jädnan itte hær nöe e sa med som en spånaknippa o ja. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånkorg
sb.

spånkórra pl.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåneskåppa

sponeskåppa (spùnesgåpa)

usättning för spånat. = 1skåppa rågmjöl, ett grovbröd, en "gässia" och en kappa malt för 20 mark linspånad (= 1 månads arbete)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåra vb

spå²ra ; -r, —; —; -d, -d.

spåra

dær kan en spå²ra den.
ja kå²ne spå²rad hum hå²de gå²d
ap te pær lars.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spårtak

spårtåg, -ed.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåntak

spån~~á~~tåg n.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~spår~~

spår n. j pl. =

där e e-gåva spår e
vägen. Det är djupa
spår i vägen.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår

spor, n., 1 ed, pl. =, 1 en,
spår.

Bromma.

Följ spöret åt vänster!

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Harr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår

spor n.; pl. =

ofta om hjulspår

två spór hjula (hjul)-

spar.

K. Sk.

Nr 7533 Hadeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

spåra

spòrja, =

l. spȯ̀ra

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoog 1960.

följa någons spår

vr. kan spȯ̀ran, har
han har gått. Vi
kunna spåra honom (och de),
vart han har gått.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

spåra

vi kan spåran enas
hùmad. Vi kan spåra
honom ända hem.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spårvagn

spårvägn

l:a leden usp. formad.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetʃ n. späck s.

fläsk

dĕta e de tʃ²ydeda,

a spĕtʃed stĕdʒor ja (av svinkött)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåck

spess, n., 1–ed, utan pl.,
spåcke.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hälsingl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spăd

adj.

spa neutr. spat

de tyfjor kúns óm, nar

de e spát (räml. kùnsagiés)

Nr 4062 Bjeresjö, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spådd
adj.

spǭ l. ¹-or, m. och f., n. spe̱t,
pl. spǭa och efter for, för, ¹-ǭa,
komp. ²-ǭark, -²ǭast, spädd.
²Lvi̱liŋana vǭ for spǭa te
²vē̱na ǭu me ²på̱ten.

Bromma.

№ 300 Herrestads h
Per Larsson 1901.

Klåvs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåd

spæ; n. spat; = a

Superl. -ast

spát grés spått gräs/

då e. de. spæast.

R.-f.-86. / Då är de (o: rabarberna) spädast.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåda
v.

spe, spåda, spet

äv. i bet. hålla vatten i pump för
att få den att ta vatten

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåda

spæ (spær, pl. spæ, spæde,
spæl, spæd, m. oh f., n. spæt,
pl. spæda, spæ, pl.-n) fr.,
späda.

Milsen væ spæd me vær,
so hum væ blæ.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå̃ - óp, spada, spådd

Pres. spær - óp

Nr 7533 Hedeskoga Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

spada upp en vätska.

då spar - en - óp, -ad.

Då spåder man upp det.

T. v. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spädgylte

spæglut¹, m., -en, pl. -a, -na,
spädt barn.

Va dé te ta en spæglut¹ ud
i sæn fjul!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slätt².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spådglytt

sb.

spæglúta pl.

spådbarn

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädgris

spädgrisar pl.

grisar som ännu dia modersuggan

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spådgris

spægrisa pl.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spädkalv

spækål¹, m., -kn, pl. -a, -na,
spädkalf².

Vi ha lål² flêr spækåla ti'
i år, o di ha lowt² åla.
Bonnna.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klarr².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spådkalv

spakål

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädkalv

spækål m.; pl. -ål

M. L. 80.

Pl. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spådlamm

spælóm n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåna, v.

spàna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

32.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänna

spänna, spände, spänt

Pres. sg -ar -or

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

spänna, ²frö spänna hårt

från en vagn *1

*1 Jfr 1. låta samt lägga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. spänna

spänta, spände, spent vt.

Nr 7933 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

spena - ûd spänna ut

han - spenor - ûd måva-

fiz'ed. Han spänner ut

magskinnet. N. f. 86. / spena

2 frå spänna hästar) från

en vagn. N. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. spänna

sv.

spänna, spända

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

klösa (om katter).

dena - kátten han - spanda - máj. Den här katten han klöste mig.

K. J. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. spänna

spena - ýrn, spenda ~ | 26.

spetsa öron, börja lyssna

i NIT 5533, Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

dén han - spenda - ýrn,

när - han - hörde - dí.

Denne han spetsade öronen,

när han hörde det. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spänna i från

Spänna i från

(om båtskjuts)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. bd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spännare
s.

Spännare -en

Spännare i vävstol under pågående vävning

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. spännas

Sup.

spens

brottats

da ~ hada ~ lugad ~ o ~

spéns. De hade legat och

brottats. m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. spännas

Lapon.

Pres. spens

rives (om kaftor)

kåten spéns. Katten

Gris. K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spåne

Spåne, -ed. pl. =, -en

avstånd mellan ett par tak-
sparrar, isht i utbyggnader, där
man kunde räkna mängden av hö
i lä och lä många "spåne".

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spånne

spånne. – ed

avståndet mellan spanarna i ett hus.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånne

spånne, -ed. pl. =, -en

ett kvinnosmycke

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spänne II

Spänne

= avstånd mellan två par takspann.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänne

spänne -ad. pl. =, -an.

avstånd mellan tvenne tak.
spannen i tak.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spänsel

Spänsel sb.

smärtor i kroppen

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spånsel
sb.

spánsel

muskelspånning

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spätta

spàtor pl. sb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spö
s.

spö. n., M. =

endast i förb. med spöstraff

dær e mäga a hær fæd spö
på dé

(räml. tinghuset i Hernesand)

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka
v.

spöga -a -ad.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka

spöja, =

n. f. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka

spöʔdza (-ar, -a, -ad, -ad, bloʊ i n. sing., -a, pl. -n d. -dzan) inkr., spöʔka. Äfven nttr. för vara oförsiktig, gyster.

Tösen ha lʊʔd o spöʔdzad o hal för lʊʔd ju si; nu liʔdzor hʊn sʊg ʊʔt'd.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka
v.

spø̲gja -ar -a -ad.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka

spö̲dzla, =

Pres. -ar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spõka,

spø̀dza, -ar, -a,

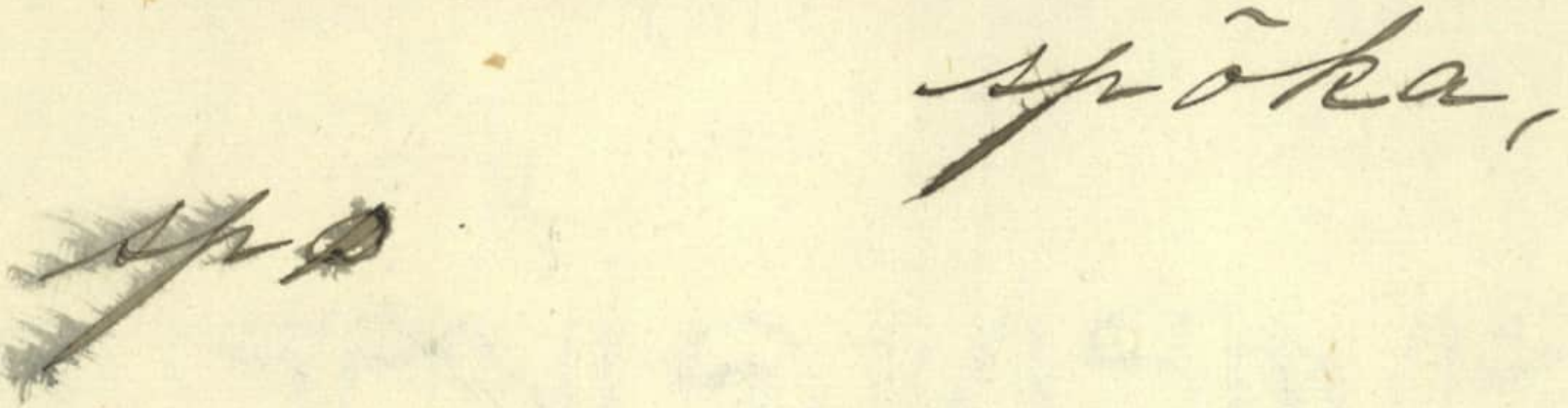
-àd,

vi kẁ o spø̀dza,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spöjja -ad. pl.=. -an.

å de e liasom di sjon
hä e spöjja på kónsalens
röm: kónsalen (M.O.)
gå ijän.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spóke

spóggje, -ed. pl. =, -en

spöggje

se spöggje

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spöke II

Om nöttenna jinji dränja did
fär å fre dåm fär spöggje

(till pigon ah käringan som nattetid
skötte eldningen i en bryderstua)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spöjze, -ed, pl. =, -en.

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Språke II

de èna spèdzad tàr ànta
de ándra.

Talesätt

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spöjza n.

já sa - ålri nod -

spöjza. Jag såg aldrig

något spöke.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

K. S. 78.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spöʔdzh, n., -d, pl. =, -n, spöʔke.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Blåʔ.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spöjdze, -ed, pl. =, -en.

men han sä ali nad spöjdze

yngre spöga ett.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke:

han sa àlɪ' nona spɵgga

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spöjje -ed. pl. =. -en

Bromma.

ja änte id rau de e mört,
for dau e spöjje ope i töjned.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spèdza n. ; pl. =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöja

spöra / spör, pl. a, spörde, spört, spörd, m. och f., n. spört, pl. spörda, spör, pl. -hn / tr., spörja.

spör rizaren hor das mösa hær e jo söna!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Plåtm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. spòra

spôrja

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Spors spres, sg. pass.

sónt spórs nók. Sådant spörjes nog, sådant går sj å hålla hemligt. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

~~spörja~~

han ~ får ~ spò̲ra

hà̲nom ~ ó̲d, om ~ han ~

vé̲d ~ ed. Han får å spörja

honom, om han vet det.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

spörja

spörja

Pres. sg. -or

Inf. äv. spöra

Pres. sg. pass. spörs

fråga

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

du kan ja spörja mej/
Du kan ju fråga mej.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Nr 7474. Öja, Herrestads hd spörja

Hugo Areskoug 1960.

Om du spörjer
hånom, so får du
nok reda pod. Om
du frågar honom, så får
du nog reda på det.

M. f. 90. | du kan spöran.
Du kan fråga honom. /
du spörs nok. Det
blir nog bekant.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöjas

spors l. spors (spors, pl.
spöras, spördes, spörts)
passivum af spöra, spörja.
De bäde spors o syns.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hästr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spårjveten

spårviden sporvi:den

fågbis.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spöjveten

spörvēdhn, m. och f., n.
-dhd, pl. -dna, f konsp.
-dnare, -dnast, frågvis.

Ē hn spörvēdhn, sa fār hn
nud o vēda ōēh.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hām.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× "spörveten

ag.

sporvréden

nyfiken

N. f. 86.

Jfr förveten

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stàbba, =

Pres. ~ ar

gå° osäkert och med vac°-
righet

han ~ går ~ o ~ stàbar.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbamölla

stàbamúlfa; gl. ½ — ¼ ok

stubbmölla, väderkvarn, som
är vridbar kring en vertikal
axel.
m. fl. 80.]

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbe s.

ståbe r. j ²a

stubbe

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stabbe;

stàbb, -bn s.

— a, - na;

stabbe;

èfstabna o

stàba;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stabbe

stå²bb, m.,-n, pl.-bə,-nə,
stubbe, trädstubbe.
mån²nana gjö²k tə stå¹wən
o slö²k öf stå²bə.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stå²n.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbe

sb.

stàbk; pl. -a m.

gro stjälk

K. f. St.

Jfr × burrestabbe o.

trådstabbe.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbe

stàbbe; pl. -a m.

grov stjälk

Jfr trädstabbe

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. stabbig
adj.

stàbad

stel och styv i benen
och som därför går
dålig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stabbigt
adv.

stàbad

med styv od stel gång

gå stàbad gå bloss

med värighet, emedan

benen äro styva och

stela

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

Nr 7474. Öja, Herrestads Hd

Hugo Areskoug 1960.

stack

stak, -en, -a, -ana m.

1. större eller mindre stack av hö (klöver) eller 2. större stack av torkad halm eller 3. skyl av vårsäd ute på fältet. Betr. rågstack se rågtrave

M. J. 90

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

stack

Jfr hässj o. repr som

halmstack, sädstack

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. stack

lava, stäk ordna rekor-
na varvtals, då en (stör)
sädesstack byggas

jfr × bränsestack

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack, -en, =a, =ana m.

större hö- el. halmstack

nära gården.

Jfr "hyppa o. "klö"vshyppa

samt "häs

O. f. 86.

dr. hade sat. / el. på. staken. / De hade satt eld / på halmstacken.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack

stak, m., 1 kn, pl. 2 a, - na,
stack.

en stak rug, halm, bränsle.
Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack, s.

stalk

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

17. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stacka

stàkka, =, ± ad vb.
stàkàd *1

stacka hö"

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*) med starkt betryck på ultima, trol. ngt starkare än semiforte.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† stackal

stå²kal, m. l. f., -kn, pl. -k, -kna, stackare.

den stå²kals ²swiʒan kum
bu²de ¹fʏsor o ¹swältor.
kan e ¹syʒkör ve ¹fåtia stå²kalk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stäv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stackalebänken

Stackalabäntjen.

en skånsheld bänk i stugan, där tiggare fingo sitta. Innanför dörren och med plats för två.

Nr 3906 Sövestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† stackalehotare

stackalehadare stàkalehàdare.

person som är hårdhjärtad el. obarmhärtig
mot nödlidande.

t. ex. kyrkoherde Liljeblad i Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackal-skap

stackalskav, -ed

di e et stackalskav:

en som gör narrat andra men själs å defekt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackandat

stackånad

andfått.

ja e så stackånat

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stakaunad

staeleandad

andtruten

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stackandad

stakånad

andfådd, andtruten

1950 4132. St. Köpinge, Herest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stackarad

slakŏnad l. -or, m. och f.,
n. -nad. pl. -nade (l. nåda), utan
komp., andfådd, som andas
med korta, låta anddrag.

slakŏnad o hŏsted vå hum
i flĕre år, ifjan hum dŏ.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackare

Stackal. pl. stackala

Vard. = fattigt folk.

Stackala å fan ha ente å ji i'jinn.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackare

sing. & pl. stàkale

gàmla stàkale

.. men nué e ja som en stàkale for
vœnden ...

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackne

stàkal el. stàkål

best. f. pl. stàklana

di stàklana som såd hér ...

d: i fattighuset

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackare II

få säjon ente ette Sissa finsjönens,
får hem ha allhöt vad tråb å rälé
mot stackala, så di e ente å säja
får.

Nr 3906 St-Herrestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s. tackare

stàkal, ˋ—an m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare

stàkal; pl. = -a m. (sb.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stackarebänk

best. f. stackallebänken

bänk i hörnet av stugan, där tiggaren skulle intaga sin måltid. Tiggarna fingo inte gå längre in i stugan än under första bjälken.

300. Söderåkra. Kristianstads kl

Hörner Mars 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stackarhatare
sb.

stå̲k̲alahå̲dare m.
person som är mål och
ogin mot de fattiga

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackars;

stàkab

dær skula di

stàkab pìorna

stou o slìda

i dé'.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackars

Stackals

Stackals människor. som ska gå får
här mans död (sägs om vinterkvällarna
då det är tråkigt)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Staekars
adj.

stàkàls

den lås arbétarnas stàkàls
förvärvade möja på jeftivare-
gären

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staekars

stakals

staekars

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackars
adj:

stàkals

den - stakals - hózan den
stackars hunden.

N. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackot

slåked l. -or, m. och f.,
n. -ked, pl. -keda och efter
for. för, -ked o. s. v., komp.
slåkare, slakast, kort.
dan bor alt slåkare o slåkare
kna tr jul. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

stàkad, n. =, -- -a stackot adj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

för vla - da - nte ha - stàkada fjòla. För ville man inte ha korta kjolar. / böjsorna va - for - stakada.[x] Bytorna

x) Acc. 1 efter for

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

stackot

ver för korta. /

Om smör: av smulig konsi-
stens, t° att det ej hänger
samman. smöred va-
stàked.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackrås

sb.

stàkarás

rad av skylar av vårsåd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stackstån

adj:

stakstån, -pl. -a

som står: stack så länge

att hört packat sig ordent-

ligt.

--- te han blev riktad

stakstån.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stacksträdel

stàkastàylen best. sg. 6.

bottenlagret i (halm)stack

I botten lades kör halm,
för att de otröskade rekv-
na ej skulle taga skada
av fukt e. d.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta, stan, gen. stans

stans (saml. ägor) gå te

bʉ́en bo nó̱ om a sy̱no om.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

stå, -n

stån spec. = ystad

när den va sil ve stån ---

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads **hd**

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

stå, -n, stær, -na

malme - stå malmø

stad.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stad

sta sta

i'sms. = ställe; se

middinja-sta, lensta, tjänsta (tjänsten

sted) strekasta, illsta, åltesta.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad;

sta, -'an s.

staar, -na;

nu ska di ey ti

staerna. -

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stär

stå, s. -n, pl. stör, -na,
stad.

Skåne.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

best. f. stan

spec. = ystad

sin flutte kan ta stån

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

stā, -n

gen. sg. stās: stás fjònka

i: Ystads kyrka i: Maria kyrkan.

stān par preference = Ystad.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stav II

áltid skola mi̇n fåa ga
ta stån a fjova bränavi̇n
ta julana.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

stå, -n

stån spec. = gistad

hane eja i stån a sedon

a skeivon.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

stå, -n

stån spec. = Ystad.

gàmla stån = den äldre delen av Ystads stad

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

stad

sta, -n
Gen. stas (e ex.)
(med "stan" avsågs Ystad)
han v va v mån v stån.
Han var med honom i staden. / han v e v bosatt v
kl. f. 80. / stån. Han är bo.
satt i staden.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

stak

ha ~ va ~ de ~ stán hèda?
Vad var det staden heter?
K. f. 86. / pa ~ stás márk
på stadens (s: Ystads)
mark. K. f. 86, M. f. 80. /
so ~ va ~ han ~ gånas ~
stán. Så hade han gått
in till staden (i ett ärende).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbo

stabo', -a

stadbo

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbo

stabø; pl. -¹a, -¹ana

stadsbo

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stadbofärgar

ståbofärjad l. - or, m. ah f.,
n. - jad, pl. - jade, † utan
komp., färgad hos i staden
boende färgare.

de ståbofärjade de fälor
liä så mäd som de hämä-
färjade. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Häm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbojord

stàbajàn -an

jord tillhörig Yttads stad.

de e stàbajàn dan bäg om jàrad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ståbomark

Ståbomark. - en

mark tillhörig Ystads stad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbotös

stàbotgsorna best. pl.

stadsflickorna

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadsjord

stáːsjöːr

om staden Ystads ägor utanför själva tätbebyggelsen

på stáːsjöːr

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsjord

Stå'sjå'r 14. -a

åkerjord inom Ystads stads område.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadskusk

stáskósk m. sb.

person som gjorde vissa körslor för stadens (Ystads) räkning (t. ex. körslor för tömning av sopkärl).

N. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

Stadslejon

stå'släjan, n., pl.=

person som är van vid stadens komfort och nöjesliv etc.

di e só'na stå'släjan.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t stahejà

stahöja

ovåren

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

staka

vb.

stàgga. =

Pres. tg. -ar

gå omkring, spankulera

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Jfr *förstakad

har, går, där o, stàgar på

gården fra-màren ti-kvèl

II. staka v.

Han går där och spankulerar på ägorna från morgon till kväll.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake;

stäger, -en s.

-a, -na;

di bär ed på

en stäger;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stȧ̀ga - en. stȧ̀ga, -ana

di stȧ̀gana va ménendéls

aw lèga. (näml. stakarna

inne i levväggarna)

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stake
s.

stàge

den bora di et hål a sate

en stàge i på séd.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stàgk, -en, -a,
(stör o.d.) -ana m.

en lóng stàgk en
n. f. 90 lång stör

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stå²ge, m., -n, pl. -ga, -na,
stake.
Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stake.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake, s.

stàge, -n; -ga, -gana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

106.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I stàgge m., -an stake

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

--- an, stàga dr hölde, nh --- en stake som man höll i med händerna.

N. f. 80. / han, grév om, stàgan. Han grep om staken. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

stake

(stàga m.)

Nr 7538 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

en rǻn trǽbíd o.
en stàga nerǻzor
en rund trâbit och en
stake nerunder.
M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staket s.

stafs'et n.; pl. —

staket

även stafs'ete

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staket

stafsit, --'ad

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staket

stafsit, -et sb.

den, ligger, jämsa, må
stafsitad. Den (som) lig-
ger i jämnhöjd med sta-
ket. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stol, m., -en, pl. -a, -na,
stall för hästar. stall för
fäkreatur heter mån.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stäm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stall

stal, -en. -a, -ana

di fek seta hästana ej i
nästa stala

(ålder stöl enl. P. Larsons uppt. 1901.)

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stall

Stål, -'an

senare stal, -'an

Ja', de va di mæd gamla, di sa: "ga nér i stélan". N. A.

- 4 -

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stall

Stöll. - en

häststall

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stall
s.

stal, lan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalla in

stala ɛ́ŋ

sålla in hästan i stall

dɛn di hànla, dɛn stala di ɛ́ŋ

i: i ystad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallage
sb.

stalåf n.

dålig byggnad, slarvigt hop-
snickrat skjul, hus e.d.

de stelde ôp ett stalåf.
De ställde upp ett primitivt
skjul.

N 1533. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalldräng

stölldräng

(i häststall)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stalldräng

Staldrǽg -an.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalldräng

staldrsíŋ m.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stalldörn

Staldörn, -an

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staddörr

stalddörren best. sg.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalldörr

stalldörr, pl. -dörrar, -dörrarna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stallkåt

stalkåd

om häst: livlig till följd
av långvarigt stillastående
i stallet

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallos

stalös, – -ˈan

stallukt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stallpåk

stöllpåg

stallpojke.

Högestad Herrestads hd

Nr 3906

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallrum

stallrám n.

hästgilta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallspilta

stalspilta f.

hästspilta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stallspilta

stalspi'lta pl. -or.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallånga
sb.

stalóza f.

stalldoft

Senare leden
uppl. – lån ; dl
gemena torde vara
– os l. l–s.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stallänga
s.

stalläˈnga, -an

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallänga

stalæya s. stàlæya, -an

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallånga

stalsäjfa, —-'an f.

gårdsbyggnad inrymmande stall och (eller) ladugård

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamhemman

stamhúmanad best. tj.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamp

stamp ; pl. -a, -ana

stampinrättning för tygtryckare

-- de där stämpana

de där stampinrättningarna

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamp
s.

stamp, obj/l.

i utte. sta i stámp

stå still, stanna o vänten

di sto i stámp en tid.

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stampa

Ståmpa

t. ex. om vadmal, som pressas.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa
vb.

stàmpa, =

stampa tygrackor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa

stàmpa, =

stampa en tygràcka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 86. / sv. fk. ad. stàmpad. Vi fick det (=: tyget) stampat. / stàmpa vàrken stampa vàrkenstyg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampmölla

stàmpamälfa; pl. = - -ar

av vattenkraft driven stamp-
inrättning. En sådan fanns vid
Barsvad.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

— stamp värken

stàmpe/vèrtjan n. l. = — vèrken.
stàmpat vèrkenstyg

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"standhaftig

stanhäfti

kraftigt byggd, "bastant"

an, stanhäfti kar. En

kraftigt byggd karl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* standhaftig
adj:

stanháfth

kraftigt och bestant byggd
(om människor)

han är stanháfth.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Ståndo
s.

ståndo, n.

Stillastående, uppehåll.

bèdan stø cèrt ståndo =
betona stannade i växten.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stando

s6.

stándo

uppehåll i ett arbete

so ble de stándo dér.

M. y. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stank

stånk, m., -ar, -en, -ens pl., stånk.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stånk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stanke, s.

stanzk

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

31. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stank
sb.

stazk

en, rálz stázk en
otáck stank

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1760.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) stank.

sb.

Genus mask.

n. y. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stank

stazk l. stązk sb.

en ráli stazk en stäk

stank

Dr. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stanna

stànna , = , ¹ad

Pres. ¹ar

so. skola. dr. stànna

lid. längor. Ja skulle de

stanna litet längre.

Nr 7533. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stansa

vb.

Refl.

stànsa ˌsɛ, =

lugna sig, då man är upprörd

han ˌstànsa ˌsɛ.

K. f. Sk

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel, s.

stàvel, ; stàvla,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

33.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel

stàvel, ˊ — ˊn, stàvla

tapp kring vilken dörrgång-
järn vrides.

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel

stå'vel, ˊ–en m.

tapp kring vilken gång-
järn i dörr vrider sig.

N. f. 90/ dan. ene stavelen
e. i tué (tvåder)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapla He

stavla ; -r, — ; — ; -d, -d.

stapla

stavla bränn : stapla ved

M Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapla
v.

stàvla -ar -a -ad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* star

stå:r, m., ¹⁻ en, ¹/ntan pl.,
pennskaft, stare. Det e väl
förbö:d å ju:da stå:r, ²/ med
pl. ²⁻ a, -na, samma bet.
Det e rö:lat, när stå:rarna
bö:rja ²kvä:dra om vå:ren.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starbo

stàrabó n.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare s.

star m. j ²⁄₋ a

stare

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s. tare
sb.

stàrfa pl., ~ana

dé tár stàrana. Det

(kòrbären) ta stàrarna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare

stärka; gol. -a m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

stark; pl. = a

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack

stånk. n. stånt

èja trè de e ja stánt

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

stark

{stark[x1] / starkt[xx1]} n.; pl. stärka

stárt träé starkt trä[x1]

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x N. f. 80.
äta so. stárkt som. déta inte så stárkt som detta (kaffet).
N. f. 86.

stark
adj.

leuth. stark

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. stark

de skola ga sa
tjörtjan först ma klärna,
för de skola ble
stärka. man skulle först
gå i kyrkan med (de nya)
kläderna, för att de skulle
bli starka. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark, a.

stark, stark.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

16.36.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starkpeppar
sb.

starkpé~vor, starkpé_vor

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starkpeppar

starkpiévor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starr

stárren best. sg.

ögonstarr

de-ja-ja-stárran.

De(=: äldre personer) få

jin starr. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starrblind

starblíŋ; pl. –-íə

jaː eː rénd starblíŋ
(sades t. ex. då man haft
starkt solskan raket i
ögonen). R. f. 86.

Nr 1033 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenägg

blå²rakig, m. ,- -ed, pl. = ,- -en,
blå²rägg.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stassa
vb.

stàsa, =

stå"ta med kläde"bräkt,
vara finkläddd

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat
s.

stat, -en

civitas

de va en skarpretare, som va
for statens reknen.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat

stat
86.

naturaförmåner åt statare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat

sb.

stat

en statares naturaförmåner.

de hade stát. De hade

stat. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stata
vb.

stå̀ta, =

åka i finvagn

di skola med o

stå̀ta. H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståtare m.; pl. – ståtare s.

statare

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stätare

stätare m.; pl. =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statfolk

Statfólk - ed

Nr 4879 .Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statfolk

statfólk, n.

ja. foá va han statfólk

(lantarbetare avlönad med stat)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statfolk

statfo'lk, n.

dæ va statfo'lk bå de i dé

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statfolk

statfólk, -ad

statfólk, sa kalad

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statfolk

statfo'lk. -ad

(gen.) nar dan ko'm an
statfo'lkads glu'ta ---

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statfolk

statfolk n.

statare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statfolk

statfólk n. kollv.

statare (med fam:iljer)

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathus

stathús -ad, pl.=, -en

" lantarbetarebostad "

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathus

Stathéus -ed. /4·=1 -en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stathus

stathús n. ; pl. =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stathus

stathús; pl. = , -ar

bostad för statare

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathus

Stathús, -ad

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

station

stagån, -an

ja hade åkt hit ifra stagånen

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statkarl
s.

statkáⁿ m. statkáⁿa

han hadè faⁱm statkáⁿa, di
kalas (kallades)
(om två jättar på Borregården.)

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statkarl

statkár pl. statkárna

nu dan vå ènte udan statkárana.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statkarl

Statkár, m. pl. statkárna

Dær va två hús ta
statkárnana.

Dær va tré statkárna ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. bd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkarl

sg. statkáe, -an

pl. statkáera, -ana

di som mòlka dá di fek hál
stát imod statkáran.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkarl

statkára gl.

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkarl

statkår, m., -ar, pl. -a, -na, statkarl, -dräng. Di ha en fåsahli hos statkåra ve Ystegården.

Öja.

Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkarl

statkár m.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkarlskägg

statkárafjèggz n.

polisonger

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statkvinna

Statkvi'nja -an -or -orna

Statarhustru.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statpiga f. ; -or statpiga s.

piga på stat

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statsele

statsséla pl.

finselar

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x statsele

statsʒ́la pl.

finsclar

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statsråd

statsråd, -n

råd som ingick i statens löneförmåner

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stav s.

stav r. j ²⁄₋ a

stav

M Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. stav

Se byggestav

6. tappstav

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ståv

stav

Imp. : sta, stáv vera

i stadig (om häst)

han star, stáv.

n. s. No. 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*stav

Av. sta. stáv

vara ɔ:stadi̯

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

= stör o. d.

1. stav
sl.

Se tappstav o. pikstav

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Arcskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. stav

stav sb.

Jmfr. sta – stáv vara
i stadig (om hästar)
han – star – stáv. Han är
i stadig.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stava
vb.

stàva, =

(bokstavera)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stavig

adj:

stàvad; pl. ˋ-a

ˋstadig (om häst)

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stavig

stå'ved; pl. ˈ-a adj.

2'stadig (om hästar)

K. f. 86.

Jfr 2. × stav o. × stavig.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stavrig

stå'vrad ; pl. = -a adj.

i'stadig (om hästar)

K. L 86.

Jfr x stavrig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege;

stija, - hn s.

- a, - na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads s:

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege
s.

stìa , -an. -a. -ana.

(men i Sövestad: stèja)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stega
s.

stiè, -a

dæ va en stiè te a ga óp

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege, s.

stäja, -n; -ja, -jana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

106.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stäfja; pl. ~a m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 80.
N. f. 86. Den manliga medlemen benämnde, att hans arbetskamrater i Ystad ombytte skeppslag gjorde sig lustiga över hans form stäk, varför han övergick till uttalet stega.

Hedeskoga. vänd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Obs. att formen stiè orhså tillhör
Yttadmålet och är belagd i spontant tal
på 1950-talet.

J. J-s.

Det är möjligt att vissa av meningarna,
som betraktaka sig som en anmärkning, kan
antagit uttalet stège.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stie² m. ; ²⁄₂ a

stege s.

stege

M Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

slæje², m.,- n, pl.- ja,- na,
1/ göingsdig, 2/ stege.
Sömvestad.

(men i Bjäresjö: stìa)

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stäja, -an m.

i Bromma 1901
stäja enl. P.L.

N. f. 90.

Jfr halv- och
tvärstege

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stöja, -an m.

Jfr takstege

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stegens
s.

stœns, -ed

fjäll. = kök

(Rätt: /br stens enl. P.L.)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† stegers

stens, -ed

kök

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stegers

Stens, Lad

Kök med gammaldags eldstadsanordning.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stegus × ~~stekarhus~~

sb.

stérsed bf. sg.

kôket

Numera föråldrat och ur bruk.

N. V. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stegers

stärs, n., ⁻ et, pl. = , ⁻ en,
tröja.

Stam.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Y Stegers

Stens . Led

gammalt namn för kök, eller
kök och brygghus i förening.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† stegesdörr

stör[1]sdörr, f.- hn, pl.-dörr, - na, köks[2]dörr.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† stegla
s.

stajla

stegel i avrättningsplats

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stegspole

stïaspåla m.

stegpinne

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stegträ

stiaträ n.

stegjeime

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stek
s.

stedz. Lan

fru G. N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stek

stekfz, m., 1- ker, pl. 2- a, -na,
stek. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stek
sb.

stegz

K. f. 86.

Ofr säga som and – o.
hönsstek.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Steka

stēdja / ¹ djor, pl. ² dja,
stēkte, stekt, stekt, pl. ² a,
stēdj, pl. ² kn) fr., steka.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

stẽdza

stẽdza - flésk steka

flésk. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka
v.

stèdja . pl. -or

vi stédjor ènte nød fjýl.
fóstan vi e èje .

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stekarhus

stérsed best. sg.

kŏket.

Ordet är föråldrat och ur bruk men känt av den äldsta generationen.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekfett

stègzafit n.

stekfloth, floth uppkommet vid stekning av fläsk

R. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekjärn
sb.

stẹ̀dzejǽrn n.

stekpanna

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekjärn

stegjärn, ~ – ~ ad

stekpanna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekos

stègzaàs

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekugn

stekzȯn, m., -en, pl. -a, -na,
stekugn. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekugnsspis

stedzönspis, m., -en, pl. -a, -na, stekugnsspis, spis med stekugn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stekugns-spis

stedgåŋspis, -en

järnspis innehållande stekugn

uppfinning fr. 1860-70-talen.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd sten

sten, m., 1- hn, 5/ntan pl.,
rollek pl., sten. 2/pla sten; slos-
ne sten; 2/ga sten, 2/ med pl.
2-a,- na, samma bet. dær e
tultry 1/ 2/stena 1/dranlade av-
gowlan.

sten blin, stenblind.
sten dow, stendöf. Bromma.

Per Larsson 1901. Aem. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sten

sten, ~ten, ~a, ~ana m.

533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

kol. sten; av. om hårda kärnor, t. ex. i körsbär, hagtornsbär.

sten äv. = byggnadssten av obränd lera.

sträg-, stén formade lera till byggnadssten. n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. sten

ja stå o hàmra på
en stén. Jag stod och
hamrade på en sten. /
n. f. 80. / bora sténbor-
ra sten. / slå sténskåra sten med slägga
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten. - en

han läggjor sten po bóda
(som en despot)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten pl. -a

stèna i jǿrden

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

s. sten

farva ~ stén "skära" sten,
krossa sten till makadam.
n. f. so / haga ~ stén hugga
sten. n. f. so. / dar ~ e ~
mós på ~ stèna. Det finns
massa på stenar. R. f. 86. /
ja ~ fyra ~ fórst stén ~
~ pon. Jag kastade

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. sten

först stenar ja°

honom. M. f. 80. / slå-sten

krossa stenar med slägga

(för att få stenskärv vid

lagning av vägar). för

sta-ja-gamla-måna

o. slå-sten. För stod ju

gamla män och krossade sten.

Dr. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

sten

dær va ja stèna
èja. Det fanns j'n stenar
inne i (d: bären). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenas

sb.

stenás n.; pl. =

stenslåpa, apparat att köra sten på från åkern

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sten-as

sb.

stenás n.

stenslåpa, apparat på vilken större stenar släpas bort från åkern.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenbet

stenbét, pl. -ét a adj.

enos, i stadig (om hästar)

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenbet
adj.

stanbét; pl. ——a

ensis, halvstarrig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenbit

Stenbi̲d pl. -a

en fisksort

1950 4192. St. Köpinge. Herrest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenbom

stenbómen best. sg.

en i ena änden järnskodd stång som användes vid stenbrytning.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbom

stenbóm

hävstång vid stenbrytning (järnstodd i den ända, som bände på stenen).

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenbord

stenbå'r -ed

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbord

stenbår n.

bord med stenskiva

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenborr
sb.

stenbóread bf. sg.

n. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenborr

stenbór n.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenborrare

sb.

stenbórare m.

han e stenbórare

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenborrare

stenbórarə m.

stensprängare

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenborrare

stenbórare m.

n. f. 80.
H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbrott

stenbräd n.

underlag för hästtången
vid stenbrytning
(d: en „stór klós en
stor vedklabb).

N. L. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbrott

stenbräd n.

underlag för hårstång (t. ex. en vedklabb) vid stenbrytning.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenbummel

stenbómal, sb. pl. stenbómla

stenbumling, stor lo:r sten

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbuske

stenbåzke m.

hög av stenar, stenhög

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbunke

stenbózken m.

stenhög, stenröse

K. f. 86. / han - smed - ed hén i sten - bózken. Han slängde det bort i stenhögen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenfot

stenfód

stengrund gråhus el.
kvarn (vädurkvarn)

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengata

stengåda, f., -n, pl. -dor, -na, stengata.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengolv

stengúl -ul.

g. f. 1870

stengól g. f. 1878.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengolv

stengúl, n.

di hade stengúl, a sa

sàna di ine sàn.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengolv II

sín ble dær stengól lát ta dom

lánt om lègja ble hær stengól

(Landgrenska stiftelsen)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengolv

Stengól. -ol

m. f. c:a 1880.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengolv

stengól n.

K. f. 86

Stengolv var förr vanligt i
köket (stärsad)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengrund

stèngrȍn m.

(i marken)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde

stenjéra -ad. pl.=. -na

stengärdgård

kärva bag stenjéran

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengärde

Stenjäre, -ad

neutr. Stengärdsgård.

Nr. 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde s.

stengærd n. ; pl. —

stengärdesgård

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde

stenjärn, -ad, pl.=, -en

stengärdsgård

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengård

Stenjärn, n. -n, -d, pl. = -n,
stengårdsgård.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhall;

stenhål, – ln s.

stenhåll;

de e' bra stenhål

o hålla;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhuggare

sb.

stenhógare m.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhuggare

stenhögare, pl.=

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhus

stenhʉ́s -ɛd

de rʊ̀ɔ̀ stenhʉ́sɛd

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhål

Stenhål -ål

Stenbrott, stengrav.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stènad; n. = ; -ar

stenig

den stènada márken.

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenig

Stened l.- or, m. ok f., n.-ned,
pl.- neda och efter for, för,
1- ned o. s. v., komp. 2- nedare,
- 2 nedast, stenig.

Dila va båtad o stened
o laj jor o dras mä.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stäm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkaka

Stenkaga pl. -or

Stenkåga

plåtten med jäst

Skulle ätas vide-tiste i påskveckan

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkaka

stenkágor pl.

ett slags plättar bakade av rågmjöl, mjölk socker och ibland ägg. + jäst.

Åts vittisdagen, d. v. s. tisdagen i veckan före påsk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. stenkaka

stenkágor pl.

en slags tunna pannkakor (gla"ttar), bakade av kornmjöl.

kornmél de hàde de i stenkágor. Kornmjöl det hade man till stenkakor.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. stenkakor.

Stenkakor åts vid tis dag
(tisdagen i veckan före
påskkorndagen). I stenkaks-
smeten ingick ibland ett
eller annat ägg. (= so.
hade. dv nod. ägg 2).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkar

Stenkå'r, -ad

tråkar vari' leasten el. råcken formades.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkista

Stenhjista

(på tal om gravfynd)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkol

stenkúl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stenkula

stenkúla f. sb.

stenhop, stenhój

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stenkumla

stenkómla f. sb.

stenkummel, stenhög

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stenlupen

stenlúud (obest. adj. n. sg.) (och konig) av hard konsistens (t. ex. om honung, t. ex.)

n. sf. 90. Av. om hårt bröd.

den e. rént stenlúud. M. J. 90.

Nr 7474. Örja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenmoss

stènamòs n.

på stenar växande mossa.

En dekokt av stenmossa användes som färgämne (gav grön färg). / du. färga ~ ädz ~ stènamòs. Man fär- gade ägg i stenmossa. K. f 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Stenor

Stenor Stenór, -en

Stensättningen på gårdsplatsen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stenar

stenår, -ån

stenläggning, stensättning

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenorn r. j—a

x stenor s.

stenlagd gårdsplan

gak ud po stenornen,

dar star hd ude !

M Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stenlad

stenån, -an

stenläggning, stensättning, på gata el. gård

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× s tenor

stenåren best. sg. sb.

stensåtningen på en gårds-

plan.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stenor

stenåren best. tg.

stenläggningen på en gårdsplan, stensatt gårdsplan.

Syn. stenåren sopa den stensatta gårdsplanen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenpelare

Stenpélara

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenpäron

stenpäror pl.

ett slags hårda päron

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenrad
s.

Stenrå

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stenramla

stenrámla f. -n.

stenhop, stenhög

Jfr ×stenrammel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stenramla

stenrámla f. sb.

stenhög, stenrös

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stenrammel

sb.

stenrámel, pl. stenrámla

stenhög

Jfr ×stenramla

en stenrámel en sten-
hög

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"stenrössel

sb.

stenrúsel n.

stenröse, stenhög

där ligger at. sten-

rúsel. Där ligger en

stenhög

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenskrita s.

stenʃ¹ida f. j—or

stenskrätta

han ²åstar (andas häftigt) som
han ²vårl en stenʃ¹idesorgh.

M. Areskoug 1926

St. Köinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Stenskita

stenskída, -an

stenskvätta (en fågel)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenskrita sb.

stenfíla f.

stenskvätta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenskråmla r. j —or

x stenskramla s.

stenhög

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenslunga;

stenslöpa, - an s.

— or, - na

6. A.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenslunga
s.

Stenslynja

en pojkleksak: Man klöv en käpp och
satte en flat sten uti klyftan. På detta
sätt kund man slå stenen mycket långt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenslunga

stenslägga f.

leksak bestående av en käpp, som är kluven i ena änden, i vilken en mindre sten inkilas.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenslunga

stenslýja f.

(leksak)

K f. 86.

Nr 1b33 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensätning

stensätnɛŋ pl. -ɔr

dɛr va tɛ́ stensátnɛŋɔr
nɛ́r i jǿrɛn

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensättning

stensätning; pl. —ar

(i konkret betyd.)

där e. två stensättningar.

Där finns två (lagar av) stensättningar. N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenvagn

stenvöja, m., -ar, pl. -a, -na, stenvagn, vagn afsedd för transport af större stenar.

dra stenvöjorna (en lek).

2 öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hän.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sterbhus

Starbhús -ed

Inlånat

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stick

sb.

stɨʃʃ n.

stick i kortspel

n. s. pl. /ɑ̀la stɨ́ʃʃan

i ja. - én gó̀ʒ.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stick

stiff, n., ¹- ed, pl. =, ¹- en,
stick; nålsting, sylsting o. d.
stöwlana di hålor enn stiffen.
St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slöv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stick

stiff, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
stick. - ja fe ed stiff i fingren.
Åfven stick i kortspel.
Acem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåsa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stick

slipa /- 1- ffor, pl. 2- ffa, stak,
pl. stå2k, slå2ked, slå2kes m.
och f., n.-ked, pl.- ena,
slipp, pl. 2- en/ tr., intr. och
impers., slicka.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I sticka sb.

stiʃʃa f.

trästicka, tändsticka

so. skola. de. stryʃʃa

en. stiʃʃa. Ja° skulle de

stryka en tändsticka.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickа
s.

stèfja 14. -or

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. sticka

86.

Den brinnande
tändsticken hålls under
smörkärnans botten. Man
skulle, innan man satte i
gång att kärna, titta i
norr. Vidtages ej denna för-
siktighetsmått, vill gräd-
den ej låta kärna sig till smör.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka;

stöfta, -an s.

-or, -na;

strumpsticka;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sticka

sb.

Se gröt- och svavelsticka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. Inf. Pret. Sup. 2. sticka vb.

stiŋa stak stokad

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de. stak. ja. eŋinom ja.
De stack jin genom
rɛŋgen.

på ryggen (om myggorna).
N.-f. 80. / so. va. dær. so

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. sticka

da kona stiftsa va

nér åsen. Så fanns det (på
akpåsen en öppning), så att man
kunde sticka ner åsen (i påsen).
Dr. f. 86./ han hade stöked
i'z ed i bårmen. Han ha-
de stackit in det i barmen.
R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 2. sticka

vb.

han ~ skola ~

stʉfsa ~ óp tʉ ~ máj pɔ ~

bonlåved. Han skulle

(med hôtjuga) sticka

halmen upp till mig på

bottenlaget (se d. o.).

R. f. 86. / Já stak ~ yél en ~

sôn. Jag stack i hjäl

en gris (i en vena) n. y. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

2. sticka

stiŋga ~ tìslor med
ett redskap, tistetjärn, skära
av tistlar vid roten.
du ~ stak. bàra da ~ àwasta
áw. Man stack bara det
översta av tistela av. R. g. 86/
du ~ jek ~ pingesdá o ~ stak ~
tìslor. De gick om pingstdagen
och stack tistlar. R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickas

Pret.
staks

Pres. stiks

de stáks àkru. De stacks
akrig (om bin). N.-f. 86.
flùorna dr stíks. Flugor-
na sticks. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stickejärn

Stickejärn, n.

redskap anv. vid tovskärning

= kvångla

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stickelbär

Stikkelbär, -ed. pl. =, -er

krusbär

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stickelbär

stiffalbär, n., pl. =
krusbär.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbår

stiffelbår, n. -ar, -ad, pl. =,
- en. sprusbår.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stì'ɔkelbär

stì'ʒalbär n. ; pl. =

y. stì'kalbär

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbår

stickelbär n. i pl. =
l. stickelbär

krusbär

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbärsbuske

stickelbärsbuske

krusbärsbuske

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbärsbuske

stikkelsbærsbøske m.

krusbärsbuske

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stickelbärsgröt

stickelbärsgröd, -en

krusbärsgröt.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sticken
obj.

stickjen stiffen

låttnetat

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickhål,

stéfghúl, — 2d s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickläda

stickelåda f.

tändsticksask

n. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiklök
sb.

stiklög

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stick-smål

pl. stiksmela

ironiska utfall

St. Herneslåd

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stícksmäll

stíksmél, sb. -l, pl. -l a m.
ironisk anmärkning, gliring
je. stíksmél-a ge gliring-
ar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickstäcke

stickstäcke n.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stift n. j 1-or stift s.

stift

grammofonstift

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stäjla r. i ²a

× stige s.

stig

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stig

stl. 1-ed

tå stor långdor eto halmtak som täcker
underdl tvänstegen då i stamma läge;
motsvaran långden av en sådan stege.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads
I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stę n.

× stęg
sb.

viss bredd av eŭ halmtak
vid täckning med halm;
denna bredd var lika med
täckestegens; ej tillan =
g alnar. han har tat
N. f. 80. / et hélt stę.
K. f. 86 / Han har täckt eŭ
helt "stag". N. f. 80.

Hebeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 stig

st2 n.

den bredd av tak, som
täckes med halm, under
det tvärstegen befinner
sig i samma läge. Bredden
på ett st2 varierade ofta
efter tvärstegens bredd;
denna var ofta ca 5 al-
nar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stig
s.

sti, -ed. pl.=

viss längd av halmtak under pågående täckning

di to betält eton stied ; sti de va séks álna só på léyden.

N.H.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiga

sti²a (¹-jor, pl. ²-ja, stæj, pl. ²-h, stæjd, stæjna, m. och f., n. -jd, pl. -jna, sti, pl. ²-hn/inh., stiga.

Sæprisorna stæjh hna tr trɛ¹li rikstɔ¹lor tyzan for rɯ¹bn o ¹fyv² for hɔ¹rnd. öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slöjr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiga, v.

stia, stæj, stæjad

stior, pres.

ste, imper.

stæjan, pret. pte.

stæja, pret. pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

117. 119. 61. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Pres. stiór ; imp. stiad/stiga

om vatten i ån o. bäcken e. d.

ste-óp steg upp ur bäd-

den. (i sistn. betyd.)

Trol. ej genuint. Jakta

med sannolikt blott sida-

óp, sad-óp. Se ex. u.

sitta. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

stiga
vb.

när de har
rägnad, so stior ja
vänad. När det har regnat,
så stiger ju vatnet. K. f. 86.
(I denna betyd. med all san-
nolikhet genuint). K. f. 86.
vaned har stiad i bäcken.
Vatnet i bäcken har stigit. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiga upp

stia óp

di vana laya nók, for sa skala
en stia óp a mólka om mánenen.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stiga upp II

vi ste op klokan tre om

morna

Mathilda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stigbygel s.

stbögel r.; -böjla

best.f. sg. stböglen.

stigbygel

M Areskoug 1926.

St. Köpinge v. Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stig bygel

stibógla pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stige

stig, -en

gångstig

den gamla stigen något åt sidan.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads [illegible]

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige, s.

stæ̀ja

= stig

jb 1569: Bromme stey.

markerna i Hedeskoga. Landeb. I. pag.

241. 1-s.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

8.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stige

stìa -an. stìa. -ana

gångstig

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige
sb.

stīa m.
o
gångstig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Alleskoug. 1961.

nån stīa någon gångstig.
här va en stīa men järnd
R. f. 86. (ut med gärdes-
gården).
Ifr ögr som kvrgårdstig o.
markstig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stìe -en

(gång-/stig

de kan gå hén om stìen

Nr 4878 St. Herrestad; Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stìa, -an

gångetig

jå kånn fjèna stìan andán

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. stige
sb.

stig, -en m.

gångstig.

du kan följa stigen.

Du kan följa gångstigen.

N. f. 96

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stigel,

stigel, -gen s.

kricka.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd.

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† stiksa

stiksa, -a. -ad

= tussa. hetsa (om hund)

Bjeresjö.

enl. medd. av hand. Otto Steiman.

9/4 1917.

№ 300 Herrestads hd.

Herrestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiksa

stycksa -a -ad

hetsa hund (med utropet stycks!

stycks!)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställ
inkj.

stél

ström till hästar, så man vill
få dem att stå stilla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla

stíla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

69. Per Larsson 1901. Lxc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stäl

ställ
s'nkerj.

stilla! ytt° stilla
(till hästar)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla
sN.

stíla

dé mote di tìa stíla

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla
ad.

stʼla

tʼa ~ stʼla tiga stilla.

han ~ tada ~ ˀta stʼla.

Han teg inte stilla. Dr. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stelaprenz r. i -a stillprinne s.

sprint i en vårbom
som hindrar bommen
att gå runt.

M Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stimma

stïma, =

fara väldsamt fram mot
ngn, bråka med ngn.

de fick åta stïma me
hästana. De fingo åka
"bråka" med hästarna, fara
M. J. 90 hårt fram med dem.
Bja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stink
sb.

stinnsa pl.

regnstänk

dær, blær, liasom, stinnsa,
pa-dömm. Det blir likasom
stänk pa° dem (d: fönstren).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänka

Prät. Sup. vb.

stagk stögked

Pres. sg. stäggs or

stänka, Jaka stänkes

(om regn)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinka
sb.

stiŋʃka, stiŋta

NFJ.7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

stánka (om regndroppar)

de ~ borjar ~ o ~ stíŋʃkor.
Det börjar att stänka. / de
stíŋʃkor ja ~ fúnstorna.
Det stänker regn på fönstren.
R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenen

stigor

tjock med utstående mage.

St. Herrestad.

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinn

stinn l. ¹- or, m. och f., n. stint, pl. stinna och efter for, för, ²- na, komp. ²- nare, ²- nast, stinn.

pærja¹kopsen då va en stinn gammaldasman.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stinn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stirra

stirra, =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stirris
adj.

stirrad

uppjagad, nervöst orolig

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stiva

stìvan best. sg. sb.

handtag i bytta, dvs. en stav, som skött upp över bytans övre rand.

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stik

s'n terj.

stiks

hetsord till hund

stiks! Bus på dom!

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stixa

stìksa, = vb.

hetsa hund

han, stiksa, högen

på dom. Han hetsade

hunden på dem.

M. 7533 Sk.

Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjàla

fèla, stal, stòlad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pret. part. stòlen; n. stòlad.

dí øjzad va stòlad.
den hästen var stulen.
dí har han stòlad. Det
har han stulit.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stjäla II

stjel du får tie stiven, e du en ston
tjyv, men stjel du millionen, e d' bara
lid fånkingring.

talesätt

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

sup. stöld ; p.p. stölen,
neutr. -ad

--- de skola va stöld i kej.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

ɧ̀ɛ̲la

ɧ̀ɛ̲la si jɔ̲́r te ɧj̲ɶ̲va

sinastɛ̀l̲a .

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla 4

stela ; {1 or, — ; stal, stöle ;
{d. stel

stölen, stöled.

stjäla

hon köne inte say ja har
varken hörad lor stöled
som de säjer.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

stjêla ; stjel, — ; stal, stôle ; de

stôlen, stôlad

stjäla

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

stjela . stal . stålet (stōled)

ja. di ha vad ve tinjed å lat sin sjel po att di ha ente ståled nod.

den som lar si locka ti å stjela, får la si höja me å hängjas.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla, v.

stjèla, stal, stòlad

stjel l. -or, pres.

stjel, imper.

stòlan, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

116.119.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

fèla. stal. stòlad

di' mota nèstan fèla si' fram

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stjäla

fèla . fèlde . felt

yngre böjning, som användes om-
växl. med stark böjning:
fèla , stal , stòlet el.
stòlet .

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla III

dɛ̀ pɛ̀gana ɛ ɯ̀da a'ɛ
t'i'd a gɛ'lɔr a bɛr sɛ'ɔ'd

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

fèla, stal

felt K. f. 86

pret. part.
stòlen

K. f. 86.

en stòlen sú'kal en stulen

cykel. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjälke

fältge m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjälleq s.

stjèltja

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

89. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjälke
sb.

fèlʒa m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjälke r. j—a

stjälke s.

stjälk

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stjälle s.

stjeltje r. j:a

stjälk, skott.

dær slær ap en stjeltje.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjälpa, v.

stjälpa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

24.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärn r. j ²a

× stjärn s.

nyare stjärn

"stjärna" i

pannan på djur

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärn
sb.

färn m.

vit fläck i pannan på häst

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärna

färnor pl.

n.-f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärna

stjärna, f. -n, pl. -nor, -na,
stjärna. Föråldrad; nu
färna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stjärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stjäna

Gärna -an -or -orna

Jfr uppt. fr. Bromma 1901: "stjärna; föråldrat, numera gärna."

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärna s.

stjärna f. j-or

nu allmännare stjärna.

stjärna

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärna

stjärna (endast hos äldre;
numera vanl. fjärna) -an - or -orna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärnklart adj.

färnaklårt n.

stjärnhjust

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjärnklart

adj.

Sœrneklårt n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kärnemän, — men stjärnorna s.

stjärngosse

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärnvisa s.

Stjärnvisan r.

visan som stjärngossarna
brukade sjunga

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärt s.

Sært r. j-a

stjärt

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärt s.

stært r. j²—a

handtag på rullbår

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund № 303

stjårt

Stårt, -en- a-ana

stjårt, svans. handtag; även c'bet.
bjudning dagen efter en större d:o,
annandagskalas.

komma po stårt. Jfr. II

Nr 3906 St. Herrestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

di skolle komma pro stärt å säja
ette moor sissa sinsjörens =
komma på onsdagskales dagen efter
begravningen.

Nr 3906 st. Herrestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärt, s.

start

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

4/5.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stjärtalag

ha stärtalår

ha gillesdag flera dagen efter en fest.

(≠ stärt = eftergille)

3436 Bromma, Herrestads hd
Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stock, s.

stok, stóken,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

64.76.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stock
sb.

Sc ekestock o. jfr
spatserstock o. tumstock.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stockholmare

Stokhólmare, pl. =

ss. växtnamn = trädgårdskrasse

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stockholmare

stokólmare m.; pl. =

n. / 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol

stol. ¹an. ¨a, ¨ana

spec. = kyrkbänken.

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol
s.

stol m. stòlə

äv. i bet. "kyrkbänk".

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol

stol, m., 1- en, pl. 2- a, -na,
stol.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stål 2.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol, s.

stol/, -an; -a, -ana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

104.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol

stål. pl. -a

spec. = kyrkbänk

di hade hår sina ståla

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol
s.

stōl, -an. -a, -ana

spec. = kyrkbänk

vā'n stō'l va nere i
kōnstfjō'rtjan.

H. L.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd Sunnerbo

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. stol

stol, -en, -a, -ana m.

7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han, dra, stólen

ögan för, den, där

mùrarèn. Han drog sto-

len undan för den där mu-

rarèn.

n. f. 80. / Hfr ss ringen × tvåcstol

R. f. 86

II.

stol

dær. gik. ór 2.

stólen. Det gick or (trä-

mask) i stólen. R. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolben

stål²labèn l. stål²labèn, n.,
- ed, pl. = ,- en, stolben, - fot.
Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolben
sb.

stôlabèn, ≈ -ar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolgångel

stålagjägel

med i gungstol

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpe

stòlpa -an -a -ana.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpe

stòlpa pl.

Ir 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Hört i betyd. 'säng-
stolpar' och 'lod-
rätt gående virke i
korsvirkesvägg' ||

N.f.80
K.f. 86

|| Jfr ståndare

stolpe r. j. -a stolpe s.

stolpe

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpe

stål²pe, m.,- n, pl.- pa,- na,
stolpe.

stål²pana e aw ²ɛfʒe i vi²ʃana.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolsfot, s.

stålagård

24. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stolte Henrik

Stoltehäxark

Vätsamm, Chenopodium

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stommene

stommene stòmene .-ed

övre delen av stumpen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† stommene

stōmank, n. ,- d. pl. = ,- n,
långstrumpans från ankeln
tiu knät räckande parti.

2.
Öja.

ja ha ett par stōmank
o borstyda tē anorsānors dultor.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stov n. j pl. – stops s.

stop

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stop

stop, -et. pl. =, -en

böndernas silverbägare;

cylindrått (= kanna = 2 stop)

Nr 3906 Högsåter Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stop

stǫv. ˈad. pl. = . ˈan

ad stǫv milts

P.L. 1901. Bjeresjö. Herr. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stop

stab, n.

gl t aymdmål

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stop

stuv n.

mått för våta varor (= 1 1/3 l.)

at hélt stuv brànavin

en helt stop brännvin.

R. f. 86.

Nr 1033 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stop

stǭp, n., ¹⁻ ed, pl. =, ¹⁻ en,
stǫf.

ed stǭp mílfs.

✓ Bjeresjö', Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stop

stoɔp n.; pl. =

våtvarumått (= 1/3 l.)

Repe-form: jfr stoɔv.

Öja 1901 cand. P. Larsson.

M. f. 90. J—s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stopflaska

stòpaflàska f.

flaska rymmande ett stop (= $1\frac{1}{3}$ l.).

1:a laden repr. pär.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoppa

stòppa, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. stoppa

stòppa, =, ¹-ad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

stòpad pret. part. sg.

n. f. 80. / han, hada, stopad, fjér, forládmzan. Han hade

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. stoppa

stoppat fjäder i fö- ladd ringen. n. f. 80. 1

stopa - 2/3 stoppa m. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpenål

stöpenål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stopparelag

sb.

stòparalàg n.

arbetslag av järnvägsarbetare som byter ut slipers.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoppning

stòpniŋ; pl. ˋ – or

I bokstr. betyd.: fyllnad i en puta, t. ex. en tråsko-puta (ofta nöthår).

R. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoppnål
sb.

stöpenål

K. f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

a.

stor, stö're, storst

han va ja störst i sö'knen

i: mest framstående.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd

l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

stor

stor, {stort, y. ä a
{stort ä.

Superl. {den stóste / den störste / dn störste / dn störste / de största.
den störst

Kompar. {stóre, superl. storst
{större (K. f 86)

stóre værre större

krøskverk

N. f. 80.

en a. dn störste
frøorna. En av de
förnämsta frvarna.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

stor

dr va stóra. te vors
störe. n. f. so. / hon va
nta stór pa hd. Hon
var inte högfärdig av sig.
K. f. 86. / hon hada so
stórt hår. Hon hade sa
stort hår. K. f. 86. / dán e
stóra. Den (gården) är större.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. stor.

du va den största
lygnan där va nån
som hade. Det var den
största lön någon hade.
R. f. 86. / at stärt samhéla.
Ett stort stationssam-
hälle. / den stösta
ekséra. Den äldste tonen gjorde
sin värnplikt. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. stor

dìne va ˇ go ˇ óˢk ˇ stȯ̀r.
Den hä̂r (karlen) var ji ˇ vekså
stor. N. f. 80. / ... sìr ˇ
sȯ̀norna ble ˇ stȯ̀rk ... sedan
sönerna bler större (vuxna).
N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stor II

dé va ènta stórt stóre en

hàvàna

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stor

àle di' stòre mànana di
fylda-n

nämd. till graven
d.d.s. alla storbönderna följa honom.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stōr komp. ~~stor~~ stó̀re

obest. pl. stōra

b.f.pl. di stōre

på di stōre gå̀rana

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stōr, stōrt, stōra²

stō're, stōst

me vanligast stō're, stōst stor

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoa:

di stǫ̀a = de vakna.

àja, di stǫ̀a di hade ènta
mer an fémti ǫ̀a om dán,
nar di stǫ i gǫ́lad a tǫ
imǫd négjor.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

vid stora vägen

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

L. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stor l. stōr, m. och f., n. stort, pl. stōra och efter för, för, stōra, komp. större l. stōre, störst, stor.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor, a.

de stòra bèstana.

den stòra.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

115-63. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stor

största största

den. största tjocken

hum. e. äldre. den

största flickan hon är äldre

st. Kvinnfolk 78

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stå:r , stö:r , störst

han ble lì:a vä:l en stå:r
mä:n i by:n

J: pamp

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† storan

best. f. stôran =

den stora kyrkklockan i

Hedeskoga.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storartad

Storartad, neutr. =

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storartad

storártad, n. =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storbönder

stårbönor pl.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storflabb

Storflabb

Skällsord till manlig individ.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storhøre s.

storhåra m.; -a

hög hörsel

sóna storhåra ha vɛ̀nta

paŋ tɛ a ha (rötter)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storhet

Stórhéd, -da

högfärd, storhetsvanvett.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

storhet

stórhéd; pl. ´ ´ or

nyot storlaget

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dá va- da- son- stórhéd.

Då var det tå storartat

(:med kaffe på verdagarna:).

R. f. 86. / dar- va- ñte so-

moza- stórhédor fór. Det

*) Trol. repro- form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. storhet

var inte så stor-
slaget förr, inte så
många kronidioter (t.ex. vid
gästabud o.d.). R.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stonhet

stǫ́nhe̱d -en

stå̊t, finhet.

för en stǫ́nhe̱d = för ståtens skull

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storhet

stŏrhĕd, m., -en, utan pl.,
1) storlek, 2) utmärkelse, slöjd
dyd e. d. 2 inom stŏrhĕd o. gŏra o. hålla
Tjelf. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stork

storr, m., 1- kn, pl. 2- a, - na,
stork.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hår 2.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stork

stórfjen best. sg.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

stórfjen dan. har
god. mjud hår nèra 2.
ägana. *) Storken han har
gån mycket hår nere i
angarna. H. f. 86.

x) Dv. storkar

starts m. j: a

stork s.

· stark

M Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stork

storʃʃ, -éan, -a m.

y. stork

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storkbo

stòrtsabå n.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storkrek

stor²-fjärdk, m., -n, pl. -da, -na, storfebo.

Jfs den gamla gården på² dar en stor²-fjärdk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Storkroad

Storkrōad

adj. om bonde, som var högfärdig.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storkrömmig x

storkrömi, storkrömed, storkrömå

högfärdig.

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storm

storm. len

--. aw de de va en hårans

storm

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stormäktig

stormäkta, stormäktad, stormäktha

högfärdig

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stork-ting

stòrkatiŋ

kala stòrkatiŋ: om flera som samtala på en gång.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storlck

storlẹ́dzen best. vg.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storm

storm

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storm

storm, -en

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storma

stòrma, =

blåsa hårt

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stòrmfa, = storma
vb.

Pres. -ar

da stòrmar so rå̲lad
(ofå'ckt)

N. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stormarknad

stormarknader pl.

ysta - stormarknader

~ystads stormarknad

M. f. 90. Formen med -n- i "marknad" regn. pär.

1-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stormäktig

stormäkti l. -or, m. och f.
n. -t, pl. -tia, komp.
-tiare, -tiast, stormäktig,
som mycket eger eller förmår.
Hon är i byen e stormäktia
bönder, men i böle e di äkte
så stormäktia. Bromma.

Skåne.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storskola

storskólan

folkestkolan (i mots. till småskolan)

N. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storskola

storskolan best: sg. -n.

folkskolestadiet över små-

skolan.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Storsnuta

Storsnuda

Skällsord till mansperson.

Nr 3906 Högsåra Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stonstuga

b.f. stonstuan

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storstädning

/
stɔrstɛ̄dnɛŋ

jɔ̄ra stɔrstɛ̄dnɛŋ

Fiol. inhämtat genom berättelse med benämning.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stort
an.

stort

ja börja a glöde stört

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stort
adv.

stort stœrt

Han slår stœ́rt pœ́ = slår på stort,
å fusikorlig

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd
Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stort
aN

stort

slå stórt pó = slå på stort.

slå ente fær stórt pó, ja kan set
större tre å samla

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stort
aN.

stɔ̄rt

de va ènte stɔ́rt stɔ́e en hàvɔ̀na

han glɔ̀de sa stɔ́rt

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stort
adv.

start

stort.

Nyare uttal; Nl genuina form vore

--- om ˌsén ˌlá ˌsɛ, om

de ˌ rǻyna mỳed stórt

--- om sådèn lade ˌjɛ,

om det regnade mycket

prof skift. K. f. 86.

Nr 7833 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stortiggare

stortyggare i-en

"en som tigger jämt".

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strafff

straf n.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stráfarbeta

stráfarbæj, -ad.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strand

stran, -en

nära vå stranden

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Strank

Stråk

Hälvået och städad i allt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strapats

strabást l. strabåf sb.
(det senare neutr.)

besvärligt arbete

han hade strabást me
sina _ låjsor (låvor)

R. Nr. 7535. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962
Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* straparera sig

straferera si

= anstränga sig

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strat

strås

4062 Bjeresjö Herrestads hd

I. I. 1946.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax.

strås adv.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strat

strås

strås sa va dan stengål, a
lengål i baghüsad.

han va lisan ovor dé strås.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strof II

Strå's, nen kan kom dïd,
sa va änte sèen hö'jare en sa'.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strax

Straas

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strak
av.

strås

ja de va dan mé strás ja
kom díd.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax

strax, adv., utan komp., strax. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråt

stråas

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

50. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strax

Strås

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax

strås

de jår ånt stråss

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strak

stras

ff. rätten

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

strak

strås

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

-- strás han ~ va ~ gift x)

--- strek efter det kan hända

gifta sig. / strás för ~ jul.

strek för jul.

n. f. 80. /

k-f. 86. /

x) Regers-form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. strak

... strás nor de kóm

... strak när de komm.

K. f. 86. / dr. bröjda

själva strás. man byggde

själv (svag dricka) i början

(i början av den tid jag kan

minnas tobaksbaka) K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads s. Hg.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. strak

da - jor - ónt strás.
Det går ont i början.
K. f. 86. / va - ny månen
strás pa - árad vid ny -
månen strak i början av
árct. K. f. 86. / strás 2 - apríl
strak i början av april. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack;

stregg, -ar s.

- a, - na.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Streck

strēdz, m., -¹ en, pl. -² a,
-na, streck, skrifvet, ritadt
streck.

Ha ska tīlia strē²dza vā²ra
te, nar en skrīvar sit² nam².
ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. streck

stregz; pl. ~a

ritat streck, blyertsstreck

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. streck
sb.

= illistiga gråfund,
skälmstycke

Se t. ex. *gråkstreck

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

streck

strek n.; pl. =
ritat streck, blyertsstreck
o. d. Kyp-lön.

fém fânor o. tré strek
Se fig.!

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

|||| |||| |||| |||| |||| |||
n. g. 90. Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strejka

strèjka, =

de strèjka ɔ̀te. De

strejkade inte.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† streka

strèja. pres. stréjer

lukta.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Heka

strẽdza / 1 dzor, pl. -dza,
strẽkte, strekt, strẽdz, pl.
2- kn/ intr., slinka.

lidzel strẽkte, sa kn dun
knaft bärja si o kömma
när fistan.

ud o ledz di o sau; sed ekte
här o strẽdz au fule!

№ 300 Herrestads hd Bromma. Alänn.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strẽdha, =

streta
vb.

skreva

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stud
adj.

stai

stai' vàrma = många glöder i
spisen.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stiglakors

stiglakäns

ett bokmärke flätat av färgat

papperssnören (konstflätning)

Anm. Säkert icke den ursprungliga betydelsen,

som torde vara ett slags höstsmycke.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stuiglakoas

Stuiglakoas, n.

gammaldags allmogesmycke.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strìglakors

strìglakòrs n.

en med stenar besatt
silverkors, som bars i en
kedja om halsen till den
gamla häradsdräkten.

Nr 1533. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strimma

strìmma, pl. ~or f. sb.

en ~ lóng strìma en lång strimma.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strimmig

strimmed, n. =

(T. ex. om fisk)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strimmig
adj.

strimad

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* strunk
adj.

strozk
stolt och förnäm

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Staunt

staont, n.

å staónt!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stupe

stiùa, -an.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stŭvel r. ; ²-a.

även stŭ²ve.

stŭpel s.

stŭpe.

fa ² vrå¹zor stŭ²ve.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge. Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stupe

stri²wa, m.,- n, pl.- wa,- na
mindre brukl., stupe
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Blåsa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

struge;

striv, – ar s.

– a, – na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strupe

strìvk, = en

han, högda ata -

strìven. Han högs

efter strupen.

N. S

Nr 9494. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strupe

strèfva, ~ en m.

N. f. 86.

Jfr luft - o. matstrupe

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strupkula

stri̲va kṵ́la, -an

Stryphuvudet

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stŭvakŭla f.; -or

x stupskula s.

stuphuvud

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× strupkula,

strùvakúla, - an s.

strupknut,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stupkula

strupkula, s. -n, pl. -lor, -na, struptröl.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

struptkula

strèvatkùlan best. sg.

f.

struphuvudet

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strupkula

strìvakùlan best. sg.

strupehundet

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strut

strut, -en, -a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strut

strud; pl. -a

en stór strúd. En
stor strut

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Nerresads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strutatröja

Strudatröja

ett slags manlig rock i början av 1800 talet
med tofs Strutar strida bakåt

ett slags ky

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× strut
sb.

strut

lutande ställning

Jmfr.: stå på ~ stryt stå° lutande (t. ex. om en hälm-l. höstack). / Mv.: vara hög-K. f. 86. / färdig

vänd

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sta på stället i Fars hd = vara
tillhands för att passa upp.

J. J-s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

struta
sb.

struta ~ 2mód

stråka emot, tjära emot (t. ex. om en ko, som leder i tjudret).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Strutta emot

Strutta imöd

göra motstånd, sträva emot.

1951. Sövestad, Hemmestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× struttepäle

sb.

strùtapèle m.

högfärdig person

K. f 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styk

styggj stygg

styk. aga

få styggj

den pögen han kused mien styggj

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryk

strydz, m., ¹⁄₂ kn, utan pl.,
stryke.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryka, v.

strȳdga, , strȯgad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

35. 79.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka
v.

stryja. -or. strag el.
strøj (båda formen hos samme medd.)

de strø di a strág ve tja
tegelbrúg (kåmd. teglet)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

stryka

strȳdzja, strāg, strùgad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. -or

Inf. aŭ. strȳdza

M. f. 90. / sou skola, du strydza, an stīzza. Lā skulle de stryka en tändsticka

stryka

stryggja stryggja. strøgd

se vidare under avrad (stryggja avrad)

Tiis mer en stryggjor en katt po ryggjen, tiis mer sätter han rompan i väret. ordsp.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka
v.

strỳgja, -or, strag, pl. =

--- rǫ̀ustén som di sél strág ---

/br rǫ̀sten

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryka ob

strŷ²gza ; -or, — ; strāg ; strō²gen

strō²ged

stryka

de har ja strō²ged på

dör a fönstor.

de stō²le a strō²gle.

nu ha vi strō²ged len (lien)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stayka

Stàyga

m. f. 1897

stayga règ, fånga råkor gm
att stryka med hår långs sjö-bollen
Klinthdalen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryka

strȳdja, strāg, strūgēd vb.

ja far strȳdja lēn (lien)

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

stryka

(): innan man började
kärna smör; annars ville
grädden ej låta kärna
sig). Jfr u. kärna v. /

strȳdza len

M. Ø. 90. /

Stryka lien

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

stryka

Syn.
strägad

Jfr avstruket

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

stryka

strŷgzja, strǫg, {strūgad / strōgad

pret. part.

Pres. -ˊ- or strōgen;

n.-f. 80, K.-f. 86. / n. strōgad l. strūgad *)

---

strǫg-, stēn strökersten

(formade lera till byggnadssten) n.-f. 80,

*) Ko. y. strŷgzjad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. strýka

nú e tvátten

strögen. Nu är tvätten

struken. / de va strügad=

de va strügad (l.

strýdjzad) mót. Det var stru-

kot mått. / strögad mål

struket mål (struket mått).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

stryka

vb.

dv. stråg ya. vädjan.

II

man strök (svarelsticksorna)
på väggen. / glùta kona
ya. fa. fått, v. dom o.
strùdja. Barn kunde jin få
tag i dom (d: svarelsticksorna)
och stryka (dem). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. stryka

so strägen på
vägen. Så strök man
svarelstickorna på väggen.
K. f. 86. / ... när de strygjorn
ogor tåg när man
stryker murbruk
under tak. N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryjärn s.

strȳdzejärn n. i pl.

strykjärn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryk järn?

Stryfszejärn, n., – let, pl. =,
– ler, strykjärn?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strykjärn

strȳdzajärn n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strykejärn

strȳdzejȧ̈rn n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strykning

strygning

strykning av tvätt.

tvätt o. strygning tvätt och strykning.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryksspån

Stryjdzspån

spån varmed kläder stryks.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strykspån

strȳdzzaspån, `– – ˙– an

stryksticka att bryna liar

med

N. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) strykspån
sb.

Ö. stryggspån, ~ ~ en

Genus mask.

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Härads hd
Hugo Areskoug, 1902

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strykspån

stryggspån, -en

strykesticka för lie

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Ö. stryggspån, -en

da. västa lén me. stryggspånen. De vässe liën med strykespånen. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strykspån

strýggspån, -n, -ar sb.

stryksticka till lie

N. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strykspån

Stryggjspån

(för vässandt av lie)

Såna stryggjspånen

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strîva ; —or , — ;

strypa ok

strypa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryga

Striva = kvåva

Han försögte striva mi.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryga

Strïva

han. kona. fått strïva.
ns. Han kunde lätt (råka
att) stryga mej.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strypa

striva ; strifta

han strifta sig. Han
strop sig (om en flicka, som
skulle gunga).
Ö. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stra

stra, n., pl. =

nòna stra

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strå
s.

strå, -d, pl. strå, -n

--- sa laga strån Grnda gùla ..

I: på taket

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. stråk

strog n.

viss remsa av en åkerfält

v. ha ~ ét strog igån.

Vi ha ett stråk av åkern

kvar att avverka.

N. f. 90. 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. stråk

strog n. ; pl. =

drag med fiolstråke

han, tå noa, strög

på fajlan. Han tog

några "stråk" på fiolen.

n. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråke

strögk, ~ en m. sb.

fiolstråke

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stråke

Strège -en -a -ana

P. L. 1901. Bjeresjö. Herr. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråke

strågk, — en m.

(fiolstråke)

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråke

strågh m.

fiolstråke (jfr d. o.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd

strå, n., -d, pl. =, -n, strån.

¹rullen byff ²stålkrad i strå.

je ¹kålen nuna ²strå ho!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stra
s.

stra, n.

M. stra. stráen

di stráen

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stråke

Strö²gh, m., - n, pl. - ga,
- na, Stråke.

Öja. Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråle
sb.

stråla pl.

hört i bekyd. 'smala strå"-

dricker?

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

D. f. 86.

SkÖ: uppfatt. x/

... rèktra stråla de, sm Ö
rikt.ga stråler är tro".

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

sträcka

strèʃʃa, strà:ta, str̀a:t

Pres.-sg. -or

y. strèka, strèkte, strekt

han, strà:ta-s2. Han sträck-

te sig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

sträcka

sträcka - ór, sträkte - ór vb.

ge en uppsträckning

ja - sträkte - ór gòbana.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. sträcka

Refl. vb.

strèʃʃa ~ sɛ, strà:ta ~ sɛ

g. strèkta ~ sɛ

sträcka sig / dɛ ~ fa ~ lìdʒa ɸvɔr ~

N. f. 86. / bèŋʃʃana o ~

strèʃʃa ~ sɛ. De fa°

(under gymnastiken) ligga och

skolbänkarna och sträcka sig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

sträcka

han-sträta, s2. vb.

Han sträckte ut armarna för att nå något.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträcka o

sträcka ; 1 or , — ; sträkte ; sträkt

sträcka

han har städ a sträkt sig.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stråckfamn

Stráckfæjn , pl. -a

ja fek sat hándra stráckfæjna pantóflon

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträckfamn

stråkfåyna pl.
visst längdmått

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. × stråka

strèdzza, strègte. / 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Pres. -or

stinka, ha en från och stark lukt

destrédzor. Det doftar frånt./

han - strédzor a - brèna -

vin. Han stinker av

bränvin. K. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stråka

strègga, strègta vb.

Pres. sg. -ór l. strégjzor ä. form.

stinka, gorda stank

x/

de, strégor lòza vàja.

Det stinker långa vägar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

x/ y. form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*stråka
vb.

han strègta sá
a brènavin. Han stank
så förfärligt av brännvin.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Heirestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråg
a.

stråg

man stråg vå han.

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträng, s.

sträng, ; strä̀ŋa,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

29.90. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stång

strɑŋ l. ¹- or, m. och f., a.
strɑŋt, pl. ²- ŋa och efter
for. för, ¹- ŋa, komp. ²- ŋark,
- ŋast, strång.
strɑŋ vintor, fpul, dŋa.
en strɑŋ kar.

Bromma.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strång
a.

strœy
ī

dœn e strœ́y hȳst va gȧ́rden – di
bahȳ́von a ga a fonfȧ́na

(hȧ̂ = intensiv)

hœn va strœ̀ya befȧ́l fȳ́n ȳ́se.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strång
adj.

stråg

han e va e stråg. Han
var strång (om en lärare).

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråŋ

adj.

stråŋ

åt. om åska : stråŋ dåŋa

stråŋ åska

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sträng

sträng, pl. ~a, ~ana sb.

höstrång, klöverstrång

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. <u>strång</u>

strang

adj:

Kompar. ~are

n. f. 80. / lid. ~ strångare

litet <u>strångare</u>

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stränga
v.

stræ̀ya, pres. -or

utbreda i långa rader, stränger.
om hö och klöver
när di stræ̀yor klö̀vor ---

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strånga
vb.

stråŋa

hopräfsa slaget gräs (slagen klöver) i stränger

straŋa - klóvor.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stränga

strä̀ŋa, =

2b.

lägga hö" i strängar

straŋa. hɵ́.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträzt

strängt
adv.

du skòna ǿjzan, so
du ǹte ǰgarda dom
for sträzt. De skonade
hästarna, så att de inte
körde dem för strängt. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stråte

Stråde. -ed. pl. =, -en

en väg fram till huset, omgiven av

stengärdsgård.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträte

strädde n., -et

smal väg mellan gårdesgår-
dar. opa - 2 - strädad.
K. f. 86. / uppe i strätet.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråva

stråva ; -r, — ; — ; -d. stråva

stråva

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåne

stre̊va /- ar, - a, - ad, - ad, bl. a. i n. sing., - a, pl. - n l. -pan/ intr., sträfva.

Vi ha stre̊vad å̊t o jå hůsåvändelsen, sa vi slo̊fe o se̊da te hůsa ö̊ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåns.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråva

strèva, =

vara strèvsam (arbetsam)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strâva.

vb.

strèva, =, ÷ad

vara strâvan i arbetet

han ⌣ har ⌣ strèvad o⌣

arbéjad. Han har strâ-

vat och arbetat. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strāva,
strèva, -ar, -a, -ad,
ja har strèvad
mèd i min dä,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strävsam
adj.

strevsám

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strå

ob.

strø, strödde, strött

Bl. a. (Böja. i put. & sup. supr. pår).

(strö) under kvolbjur

strö åxa, krödjan

strö under kreaturen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strö"

vb.

strå, strödde *)

*) den genuina formen i allmänhet hå är strödde

sin strödde du

sält, ja, dóm,

K. f. 86. / dó sprutade du

själv blód áfv. s2. Sedan

strödde man salt ja°dem (blod-

'glasma), då° sprutade de själfva

blodet ur sig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strø, strödde

strö
vb.

so strödda de mélad pó.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strå
v.

strǫ. pret. strǫ̀de

di strǫ̀de sǫ́n po gǫ̀lad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå

strø / strør, pl. strø, strödde, strødd, strød, m. och f., n. strøtt, pl. strödda, strø, pl. - n) tr., ströa.

Blomma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Ströboss

ströbos, n., -et, utan pl.,
ströhalm.

Ha mæren ett åred, så
ædor hum ströbos.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strôboss

strǫ́bos, -ed

strôhalm . strlågen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strö-boss

strø-bús n.

ströhalm, halm att strö under kreaturen med

M. S. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strö"boss

strǿbǿs n. sb.

strǿhalm, halm att strö med.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strå halm

strøhålm

halm att strö under

kreaturen med.

M. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ströhemman

№ 300 Herrestads hd.

ströhemman, n. -d, pl. =, -n, enstaka hemman, då det jämföres med andra strödda, här och där liggande hemman.

lagmånen han sålde ströhemman o sanbåtka, o där fick han så med som han gå för hela bålarp. Bromma Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ströläxning

sb.

ströläxnyfa, —l— ana pl.

invånare från Ströland,
(strölän), ett område i
Tövestads, Harrestads
hd, Malm. l.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ström
sb.

strùma pl.

Hört i talesättet: drùma
går som strùma. Drömmar gå som strömmar.
R. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ström

Strum, Lan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ström

strem, m., 1 -a, pl. 2 -a, -na,
ström.

Sem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ström 5.

strum

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

95. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ström
s.

Ström, Jan.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ström
s.

Strömm, 1 en

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ström
s.

strum, -en

da skole en sle ud imod
strumen

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strömma

strùmma /

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

96. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubb

stub, -en m.

stubbåker, sädesstubb

n. f. 9°

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Jfr havre -, korn -,
råg - och vetestubb

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

stubb

stôbana best. pl.

stubbåkrarna

rôwsa - stôbana hop-

râfsa spillstrån på

stubbåkrarna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubb

stob, -en

~~å~~desstubb; åv. stubbåker

N.f. 86.

Jfr havre-, korn-, råg-o.

vetestubb / sin vyta-

stobana. Sedan vaktade

da dom på

de dom på stubbåkrarna.

N.f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stabb

Stab. -en

en kvinnonamnekjortel förkortat som ett
sticktäcke och liknande.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. stubba

stòba

vb.

Pres. stòbår *)

Om hästar o. nötkreatur: gå åta upp allt stråfodret utan lämna kvar grövre stjälkar o. d.; ss. om gäss på beke.

---

*) med starkt b-tryck på ultima, trol. något starkare än semifortis

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. stubba

vb.

(d: när du nöta

edor, rént på bäda nä

de inte åter rent på bake).

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. stubba

vb.

stùba, =

I utgr. stùba på sýnen

börja få dålig tyg

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stubbamåla

stòbamǫ̀la

vädeltkvarn av äldre typ med hela kvarn-
huset vilbart kring en stubbe.
Holländska vädelkvarnen funnos ej.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubbe

(trådstubbe)

Se trådstabbe

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stubbekniv

Stöbekniv

Slaktkniv

(hack. jämte hållaren, bödkniven,
sin plats under loftet vid bjälken)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stubbekniv

sb.

stˈûbbeknˌiːv m.

ej högfällbar kniv med
tämligen kraftigt blad;
dolk

Jfr × fällkniv

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubbekniv

stå̀bekǹiv

kraftig kniv med gj hop-
fållbart blad, Dalk

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stubbkniv

Stöbekniv, m., -en, pl. -a, -na, knif med spetsigt, ej fällbart blad: dock ej ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubbmanad

stòbemånad

med stubbad (kort klippt

man (om hästar)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× stubbmanad

Ár. stòbemàad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stubbrumpad

stöberrómpad

stubbarumpad (om häst)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stucka

stöka, sj. -r, pl. -kor, -na, sticka, vedsticka, trästicka.

Allm.

Även i bet. "stake, käpp".

J. J.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stucka

sb.

stöka f.

gros kaŋp

K. f. 82.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. student

(sk.

stodént, -ént, -ént, -

2. student

stodénten best. sg. sb.

studentexamen

de to stodénten här. De tog studentexamen här?

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Studentmåssa

studéntmùsa, pl. -or

- mùsa anv. i denna sms.; heter annars hùva.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

studentmässa

stodéntamässa f.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Studera

stodéra -ar -a -ad

han har stodérad sin han
va fèmtan ár

Håml. Stèman
Vu 65 år

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

studera
v.

studéra -a -ad

disputera. d'skutera

han hörde at di' studéra.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

studera

stodéra, =

stodera ~ ti ~ prést

studera till präst

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

studera

stodéra, =

di. jálp. en ti. o. sto-
déra. De hjälpte honom
till att studera.
m. f. sv.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

studsa

stùska, =

Pres. sg. -ar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

studsa

stùsa , =

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga
s.

stùa, -an

i bet. rum

di paka ey tè stykan i én

stùa

(rumd. i fattighuset).

NF 5023. Borrie Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga

stu̲a², f., -n, pl. -u̲or, -na,
stuga, hvardagsrummet i
ett bondehus.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga, s.

stua, -n., -ur, -urna

i stuan, stuorna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

109. III. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga

s.

stua pl. -or

rum

här va fina stuor, så kalad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga

stùa, =an f.

dagligrum i bondgårdshus

da ~ hade ~ fru:ged. ~

íj ~ stùan. Det hade

gått in i dagligstugan.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga

stua, -an

av stuan a i grian : tågen om
den som inte varit från hemmet.

St. Herrestad
3340 Herrestads hd M. Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga

stùa, -an

dagligt boningsrum med eldstad

/br rum ; hos statare som hade två rum benämndes dessa stùan a rö̲m̲ed, varid det senare var finrum.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuga:

han både dær öpa i en

liden stùa. (dæm)

han stå fira säya i én stùa

(nämd. i fattig huset).

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga
s.

stùa -an

dagligt boningsrum med eldstad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stua² f.; ²-or

stuga s.

stuga; rum.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuga
s.

stùa -an -or -orna

boningsrum

--- a legål i stùorna; den
va ènte bàdegål.

(Nybro, 1870 talet).

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga:

i bet. boningsrum:

di lade en stùa a ad lided baghús.

(nâml. i stiftelsen).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga

stùa = rum

dær bå̀de tré kà̀ra a ét

fruèntumon i én stùa.

Vårm. i fattighuset

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuga

Stùa -an

Vagl. rum

i' en sò'nen lìden stùa som

dé'n---

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga II

åv. i bet. "mindre hus":

den gav två hål i dén stùan

hål, "håll" = familj, hushåll

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga
sb.

stùan bf. sg.

dagligrummet, storstugan i
bondgården.

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuga

di va fira i hän stua

fyra i varje rum. händ.

i Lundgrenska skiftelsen.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

stuga

stùfa f. j:ˆan

dagligrum i bonings hus

en ~ gamal ~ stùa

K. f. 86.

där ~ var ~ stùda 2 ~ stùan

må. Det fanns sàtan (bänkar)

i dagligstugan också. Ds.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. stuga

gosfré ~ 2 ~ stúan. Guds-
ord i stugan. (För van-
lig hälsning x)). R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Så skulle tiggarna ha sagt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugelånga

stùealæ̀ya, -an

boningslånga

di böjde jo en ny stùealæ̀ya

di hade jo bojt en ny stùealæ̀ya

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stugelånga II

nú e dan bojt en ny

stúalæja i man vejan.

N. H.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugdörr

Stùedör, -an

dörr in till dagliga stugan.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugdörn

Stuedörn.

Vai vivan tion släpp,
sin stuedörren knäpp.

(ordspråk)

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stug-golv

Stuegol Stùegùl

gå ud å ta, om kvällen, trölleſua tjärva
långhålm å läggj inj po stuegolet!
(uåml. foʼ alt kärbärgena tiggare)

Nr 3906 Sövestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuggolv;

stùrgùl, — 2d s.

so skula fiàn

skràva stùrgùlad

nor fóurn hadi

ont;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuggolv

stu²gu:l, n. ,- ed, pl. =,- ar,
stuggolf, golfset i bondens
vardagsrum.

ja ja¹jor stu²gu:lad hø:r da,
li²vel e har mo:dz i²nte.
ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stughund

stùùkhòz m.

1

i ronhushund, mindre hund som mestadels vistas i ron-hus

Jfr. bandhund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stughål

Stuehol Stuehul, -ed

kyffe. litet rum; föraktligt

---- så där kone blå bätton plass i

Stueholed.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugklut

stùgeklùd, -en

klut som användes i vardagslag (½)

jfr. kyrkoklut.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuglånga

stùalèja -an

boningslånga.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stugelånga

stùa·lå'ŋa, -an. fem.

boningslånga.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuglänga

Stùelaŋa, -an

boningslånga.

Stùelaŋan ligger der.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuglänga

stùelæ'ŋa, pl. -or.
-ar.

bomingslänga.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuguhund

stùːahɔ̀ːz m.

mindre hund, som mest vistas inomhus.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stugkatt

stuekat

kan som mest existas inom-
hus

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stugukatt

stùùkåt

kan som mest vistas inom-

hus.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stulta
v.

stylta -a -ad

stylta omkring

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stulta

stulta, omkring, = 26.

stulta omkring

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämpel

stämpa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

8/- Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stumpe

stòmpa; pl. -a, -ana sb.

stump, bit

R. f. 86.

Jfr × repstumpe

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stund

stog, -en

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stund s.

stånz r. ; ²⁄₂ or

stund

når ja får ståŋzor tr d
ska ja ʃödad d.

M. Areskoug 1926

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stund
sb.

staz

du kan gärna dröja en

stáz.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stǭz; pl. = or stund sb.

han sád hér en gó
stǫ́z. Han satt här en
god stund. / han ga sv
gòa stǫ̀zor. Han gav sig
god tid, hade ej bråttom.
R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stund

slɔʒ, m., 1- hn, pl. 2 ɔz, - na, slund.

du kan vål tå di slɔʒɔr o sɛ̂da lid. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stund
s.

stöj

di e djöa för en stöj sin

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom

stizzom l. stygzom, adv.,
stundom.

Bromma, Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom

stỳgom

stỳgom får en skrìdza

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom;

styjam adv.

de hade styjam

tre pär i (el)ältan.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom
adv.

stỳgom

di smùla a gå kiéjan stỳgom

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom

stẹ̊gom adv.

stundom.

bnligt P. L. även: stìgom

1–5.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stundom adv.

stỳzom

hum kom stỳzom a lade hàla brẹ́ me si hún a stỳzom en span mẹ́lk.

J. N. Nybo

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stundom II

stỳgom

hèstahánlare va han stỳgom

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

stùgom

stundom

adv.

stùgom kona de sa

fàlan. Stundom kunde de

säga fjälan (d: i st. f. fio-

len) n. f. 79.

Sövestad

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2) stundom adv.

de flø åw stygjom.

Det flög av ibland.

Nr 8623 Sövestad, Herrestads hd

M. Hugo Areskoug, 1962

stygjom hade di dom ti en

mér o stygjom ti en ànan,

hèst. Stundom spände de dom

(hingstarna) bredvid ei sto och

stundom bredvid en annan häst.

M. V. 79.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(3)

stundom

adv.

jo dí mé, stȳjom.

Jo det också, ibland.

N. s. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

hugo Areskoug, 1962_

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom

styŋjom = iblant stỳŋom

styŋjom koneja få ed fjortan-

markabó. å styŋjom ed pongabó.

Även stỳŋom enl. P. L.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stundom

adv.

stygn om

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom
adv.

stỳgom (!)

de vàra tr dáe, stỳgom

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiva ; -r, — ; — ; -d stupa de

ja gar har tre ja stivar stupa

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stupa;

stiva, -ar, -a, -ad;

so stiva hästen;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slupa

Pret.

stǿv

fǿr omkull

han stǿv

N. g. 2o

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stupa
26.

stìva, =

falla omkull

hästen han stìva. Hästen

stupade.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stupregn
sb.

stövrägn n.

störtregn

ett riktigt stövrägn.

Ett riktigt störtregn.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stupregna

vl.

stövrägnsa, =

Pres. — -ar

störtregna

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stupstock

stìvestòftan best. sg.

(vid avrätning)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sturskt

sturskt

sturskt o. Prasborste

sturskt och uppkäftig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stursk;

stusk a.

jä hadh vad stúsk;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stursk

stuske l. ¹- or, m. och f., n. stust, pl. stuska och efter for, för, ²- ska, komp. ²- skare, -² skast, uppstrulsig i sitt tal.

Drängen blyff stúskor imód husbónden, o sa fiff han sin laf o mótte flúta sána da.

Bromma

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

stud stud

studa menar. men tjära jära tjénsten.

→ Åsen sn. Skållsnd.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stud, -en m.

stut
sb.

oxe

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd.
Hugo Areskoug, 1962

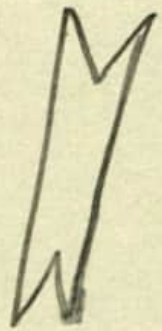
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut s.

stud m. ; ²/₋a

stut

träpinne, kluven i båda
ändarna, varpå spetsar knytas

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Sk. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

stud, m., 1-en, pl. 2-a,
-na, -ne.

Allm.

De Stockholm hade de
löjligaste stövlar som studenterna de dröjde.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

stud, ⁄an, ¯a m.

oxe

På Öja gården fanns end.
uppg. 8 par oxar vid tiden
för sekelskiftet.
N. J. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

stud, -en, -a, -ar

oxe stùdarna oa. stöglada.

M. f. 80. / Oxarna voro stångliga
K. f. 86.

Oxar användes som dragare
på större gårdar ännu
omkr. senaste seklaskiftet.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutben

stùdabénen best. pl.

benen på oxarna.

so~ flø~ u dr~ hén~ bland~

stùdabénen. Så flög de

bort bland oxbenen.

N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stut-hud

Studahud, -en

Tosen ----- sveute si i studahuden

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutok,
stùda dø, - rdc.
—, - rn,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutok

stùdaög n.; pl. =

dragok för oxar

N.J. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuttöm, s.

stùdatum l. stùdatum

= ottöm

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

103.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuva

sb.

stua, =

(vid matlagning)

stua ~ morgdor stua

morötter.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuvning

stùvning

(stuvad maträtt)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke, s.

stätta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

17. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styche
's.

stèfja . -ad

dan e et rät sa blå stèfja.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke

stycke n. ; pl. =

Äv. om den del av allmän väg som en åbo hade att underhålla. / löga stycke

N. L. 90 långa stycken (sträcker)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke
s.

stèfja, -ad, pl. =, -an

bl. a. i bet. mindre el. medelstort
åkerfält; större kallas väng.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke
s.

i bet. pl. styck:

då kòsta ènte kàgonna mer
en två ȍra stèffad

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke

stiffe, n. ,- d. pl. = ,- n. stycke.

Bönorna fiske har sina stiffe
o sulta om vårn o om hösten
Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styckе,

stèfja, – ed s.

–, – en;

di hada stèfja am

stèfja;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke

stètta, -ad. pl. =, -an

et stètta nérad

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stretsk n.; pl. — stycke s.

stycke

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stötsa n. i fl. — stycke s.

stycke,

åker.

o for röga dör e hëna

fo dr stötsad !

M Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke
s.

stètta, -ad, pl. = ett -an, n.

de va ett stètta fètamàd.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke

stiffa. -ad

sätta ändra i stiftad = beskylla andra för sina yttranden.

Bjeresjö

SS40 Bjeresjö, Hem. hd.
14. Aug 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styche
s.

stèfja, -ad. pl. =, -an.

Nr 4062. Bieresiö. Herrest. hd
Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. stycke
sb.

stiftfa, -ad

åker, åkerfält

vr tjära - dóm po dí

stiftjad (klöverfältet).

Sövestad

M. V. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. stycke

stîfsad best. sg. sb.

'per styck'

fîra krònor stîfsad.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke

stìka n.

ö. / jord- o
område; en-fjèrde vórpen
n.-f. 80. / k. f. 86 / 2- stìka. man köpte
varpen styckevis. k. f 86.

Ifr ssgr som +pantoffle-
stycke potatisåker.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styeken

stýfzan gl. kant.

Tid räkning efter grundtal eller pronomina, som ange antal.

at-pár tré stýfzan.

Ett par toe styckeen, två tio tu.

Hedeskoga K. 81.

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styoken

stźźken pl. l. stźźkna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I sammanställningar med ord, som ange antal, t. ex. at. går stźźken en par styoken m. f. 80. där e. två stźźkna. N. f. 80. / Där är två styckena. K. f. 86. / K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styggj

styggj

styggj

själsvälig.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stygg

stygs l. -or, m. och f.,
n. stygst l. stygt, pl. stygga
och efter bor, bör, stygga,
komp. styggare, -ast, stygg,
elak. Stygom e jäsen stygga,
ba di bidor o vil ha jäslingara
am skälen: då e då di kömor
for bört, ba då bor nävlaönga.

300 Herrestads hd. Bromma.
Per Larsson 1901.

Slärs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stygg

ag.

stygg

elak

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stylta

stùltor pl. sk.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stygg

stigg, n., ¹– ed, pl. =, ¹– en,
stygg, nålstygg vid sömnad.
Ja ett par stigg jo min tröja!
Stiggen ska va lia långa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styre
sb.

styrfa, -ad

Bl. a. handtag i åror

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styra, v.

styra, styra, styrad

styrar, pres.

styra, imper.

styrad, pret. ptc.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

121.122. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styrka, s.

styrfga

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

37.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styv

stiv l. ¹- or, m. och f., n. stivt, pl. stiva ²ol efter for, för ¹- va, komp. ²- vare - vast, styff.

fingrarna e stiva av slid. stivt arbet¹. Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Klara

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styv
adj.

stiv

stiv s. armana styv i armarna / stiv s. arma R. f. 86. / o. bén stel i armar och ben.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stv̆o, stv̆ot, stv̆̂va

styo a.

styo

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styv

styv

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

stiva

stiva a. benen styva i benen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styv;

stiv, -a pl. a.

stift n.

de va mird stift.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvarmad

stivármad

med styva armar, styv:
armarna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvbarn

Stebårn, n., -et, pl. -børn, -bør,
styfbarn.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stygnband

stɪvbénad

styvbent

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stybenad
adj.

stybénad

stybent

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stedutor f.

styvdotter sb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stŷvor r. ; stŷvra styver s.

styver

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styver,

stúver, -ren s.

ja fäj tvöu stúver.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styver

stíver

myntsort (= ¼ skilling)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styven
s.

stíven

myntsort

sàkstan stíven skàlpòjad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styverskaka

stíverskágor pl.
småkakor som kostade 1
styver (= $\frac{1}{2}$ öre).

Jfr enstyverskaka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvfader

stefä̲r -en -a -ana

5073 Sövestad. Hemest. Ld.

1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stefår m.

styvfar s.

styvfar

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvfar

slefsår, m., -ar, pl. -a, -na,
slyffader.

Bromma.

Sövestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvfar

Stefár

Når glluttana får stefár, får di snart stemór.

Nr 3906 Hörrestads hd

Sövestad. Högestad.

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvfar

stafár m.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× styvglytt
sb.

stegluúta yl.

styvbarn

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stemor f.

styvmor

styvmor

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styrmor

Stemór

Når glutana får stefár, får di snart stemór.

Sövestad, Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvmor

stemo̲or, f. -n, pl. -a, -na,
styfmodor.

nor bo̲rn fo̲r stemo̲or, so
fo̲r di stefa̲r me.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvmor
sb.

stamór f.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvson
sb.

stesén m.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. stå

stå, stå, stad

Pres. sg. står Impers. stå
" pl. stå (jfr stata);
impers. pl. stån i
äldre mål; se ex. kapp. XI.

stå sr reda sig gott
ekonomiskt. / dr står sr
brå. m. fl. sg. De reda sig gott eko-
nomiskt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I 1/2 1

stå v. (statt) sb.

stat

(imperativ) stå

Vid tilltal till en person.

stat åte dår ùde,

ùdan kóm íg! Stå inte

dår ute, utan kom in!

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. stå°

dén stå ~ sa lägor. Den
varade längre. / Ja ~ sto ~
M. f. 80. / o ~ hamra ja ~ o ~
en ~ stén. Jag
stod och hamrade på°
en sten. / de ~ ska ~
stå ~ vårad. Det ska sto°
nt i vrået. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. stå°

de stå so lång(e) o s.

gråna. De (snödroppsarna)
stå° så° länge (hålla sig så°
länge) och äro vackra. K. J. 86.

stå, s2 utgå° som segrare i
en strid. ... när den ena
inte stå, s2 ... när den ena
inte reddе sig. K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. stå°

vb.

dær ~ står 2 ~ tìnzen

zdá dæ ~ hada ~ rímt.

Det står 2' tidningen 2'

dag, att de hade rymt.

N.f. 80. / sta ~ pó stó

vorst i ett hö"- l. sä"des-

kass, medan skorsten kastas

för att packa höet l. säden, /

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. stå

ordna höfången resp. rekor-
na o.d.

so. fik. dragana stå-
ng på. Ja möte dragarna
"stå på". K.f. 86/ bókan,
som. de. stå-på. Jo "stäl-
ningen, som det (:: byggkarl)
stod på. Ök. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

stå

dé stå, se mjad

bátor. Det (d: ektämret)

håll sig (uthärdade på-

frestningarna) mycket

bättre. M. f. 80. / dören

står på klám Dörren

står på glänt. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

stå

Jå sto- jo- höjte hos- ån anars. Jag stod ju väl anskriven hos honom för övrigt. K. f. 86. / --- när- måden stå låga --- når maton (som man höll på att laga) stod länge på spisen (och kokade). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

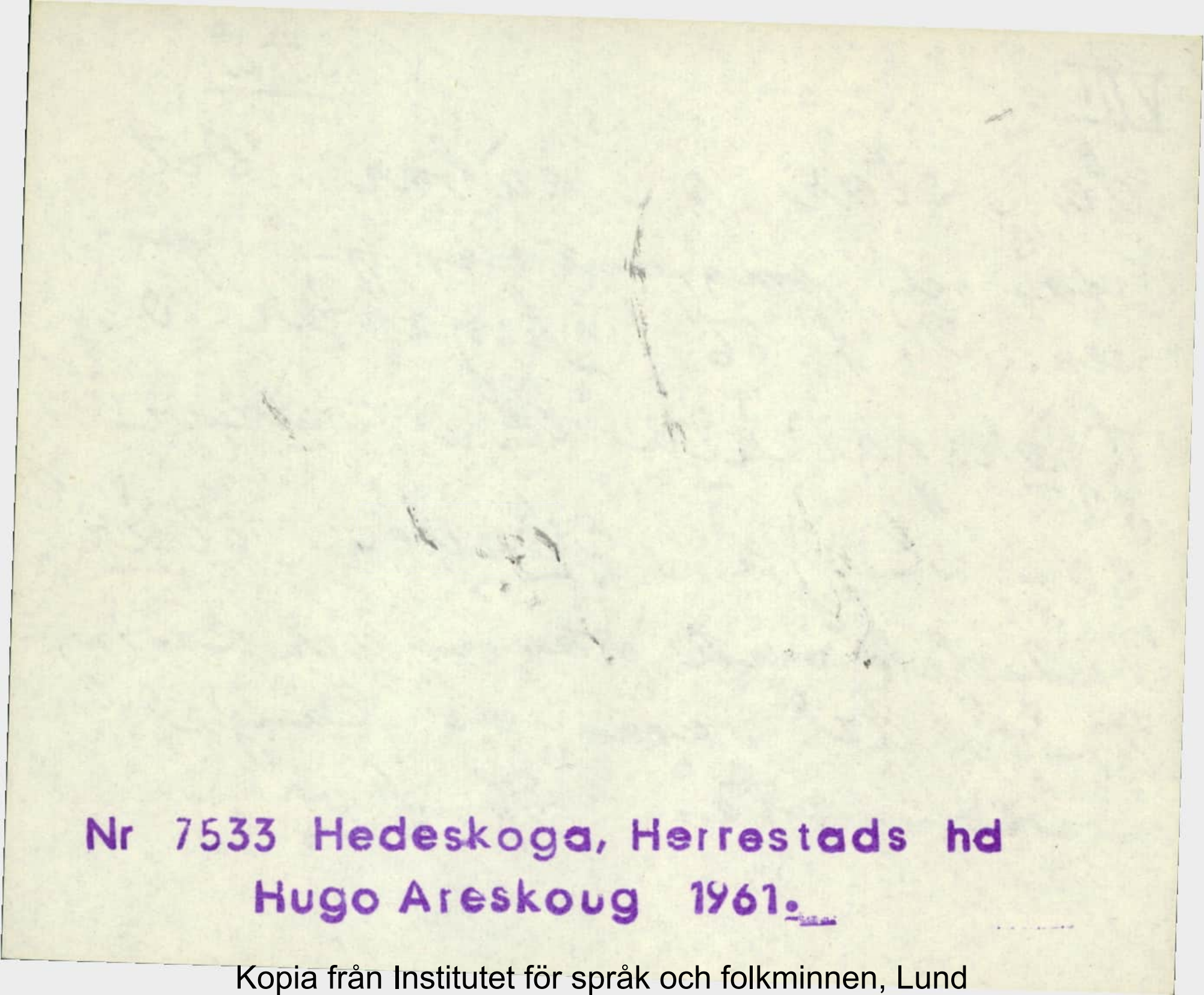
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII. stå

de stor o sàbar. Det
~~står~~ och ~~smågatter~~ på spi-
sen. K. f. 86. / àlla vår o
tjàrrjatrèta de vàrar
so laga vården stàr.
Vädarlek med skurer och kàrrig-
tràta det varar så länge
världen står. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

stå°

de stå, se brå. De
redde sig bra ekonomiskt.
R. f. 86. / så stå de ud.
Så° stodo de ut (om kjolar).
R. f. 86. / stå inte o tåvla
på dé! / Stå° inte och trava
på det! / R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

stå

drèʒzakrùsad skola~

ältid sta~ ja~ bóred.

Ironet med tragdricka

skulle alltid stå på bor-

det. T. f. 86. / han~ sta~

o~ vèpa. Han stod och svänge

de med handen (d: för att på-

kalla någons uppmärksamhet).

T. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

stå

dä står de på
här. Dä står vinden på
här? *) K. f. 86. / de stå som
en glärrn. Det stod som en
"glanskis", dvs. vägen var
täckt av en isskorpa. K. f. 86. /
stån nte där o svvla! Stå inte
där och sörpla! K. f. 86, enl.

*): blåser mot detta ställe. } äldre språkbruk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII.

stå

han, sta- o. hovéra (tägna) me- àrmana. Han (prästen) stod och gestikulerade med armarna (d: under det han predikade). R. g. 86. / de, ha, stått, så so, länga. Det har räckt till (förslagit) så länge (t. ex. om bröd). R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIII. stå°

Om kor: 'stå° i 'sin', 'ej mjölka': 'haum ˌ står. Hon stå° i sin. K. f. 86 / klòkan haum ˌ står. Klockan har stannat. K. f. 86. / han ˌ stå ˌ dær °ˌ brèdja ˌ mi ˌ na. Han stod där och stolterade med den (= klockan). K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIV.

stå°
26.

stå ~ for ~ nod förekº
ngt (ngn sysslar).
hon ~ stå for ~ de ~ der-
na ~ düpaned. Hon före-
stod den där talgdanks-
stoppningen. K. F. 86. / sålen
stå ~ op ~ i ~ båja den ~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XV. sta
26.

trètonda ~ vår
månad, dó fɨfɨ ~ de ~
mèlfɨzapsàga. Tolen gick
upp ~ "Busɨjo" den trettonde
i var manad, Då fick man
mjölkpengar (d: betalning från
mejeriet för levererad mjölk).
R. f. 86 (skan fs. tale-
sätt).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå

stå, stå, stått

Pres. sg. -r

där dansa, de, som sitter
stå. Där dansade de,
att gatemusikan gorde (kering).

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

R. L. 78

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå
v.

stå

pres. part. stående

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå
v.

stå, stå, stånd,
pp. stånas

nu' kan di hit på, di ska
ble stånas.

J. S.

S: nå välsignelsen låses i kyrkan.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå ob

1
stå an

ägarnum

ja så står bröllaped an i da

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå far

stå ob

föreslå

han står 2 tala 2 finnen får.

M. Areskoug 1926.

St. Köinge

Herrestads hd.

M. 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå ob

sta ; star, sta ; sto ; stad.
stöe
imperativ sg. stat

stå

na elgena stat ente
dær ude, kom a gak ey!
di stöe ältid hene ve dæuren

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå får

stå ab

förestå

de en kar som står

de får (som förestår det)

M. Areskoug 1926

Lf. Köinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå°
v.

stɑ̲, stɔ̲, stɑ̲d

di stɔ́ ve bɔ́rɑd

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå:

di' stå ja fotografé'rade

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sta°
v.

pres. part. stånes

så blek den stånes

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sta°, v.

sta, sta, stad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

117. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå
v.

pres. part. stående

de ble stående

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sta°
v.

ja sto sa höjt i nämon kas-na.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sta
v.

pres. part. stånes

fjönkan ble stånes

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå före

stå före

förestå

... den som stå-ed före ...

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå sig

stå si, stå, stad

reda sig

dén han stå si ja, de va tvåged

Nr 5013. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå sig

stå' si'

= reda sig. klara sig; bliva mätt
med hänsyn till ansträngande arbete.

bara i édon, så i stån an!

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå sig

stå si, stød,

reda sig, klara sig

i 3 pl. med dom ss. reflex. pron.

de stø di dom ma i åta då.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå sig

stå' si'

vara, hålla, låcka

di' stå'r si' hår lèga som hälst

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå sig

stå si, stø, stød

reda sig, klara sig

ja kan stød mi så brå me kåfa

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stål

sb.

stål, -ad

n. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stål
vb.

stål, =

stål järn (smidesterm)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stål
vb.

stål̲a, =

(smidesterm)

stål̲a, knîva stål knivar

R. ö. 86., N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

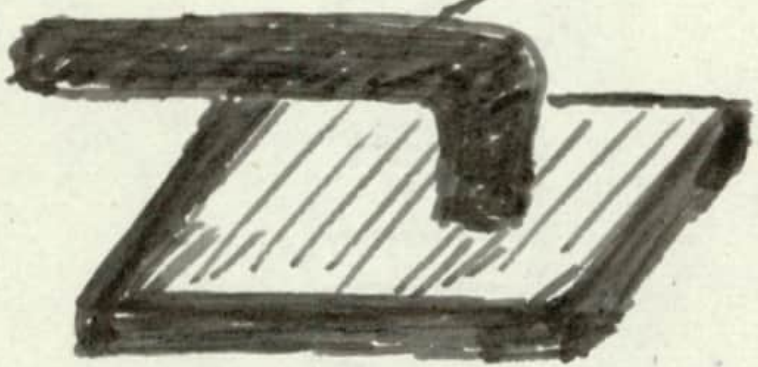
stålbrät n

x stålbräda sb.

handtagsförsedd stålskiva, med vilken cementgolv pute-sades (murertterm).

N. f. 80.

handtag

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålefter

stålédor (böjda former gj
belagda och rakare möjligen).

inflammation (i fingrarna)
sedan man stuckit sig på
ett spetsigt metallföremål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståletter

s 6.

stålédor

var i sär, som uppkommit genom att man stuckit sig med en nål e. d.; äv. om svullnad i fingrarna till följd av mjölkning av kor. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålpenna

stålpéna f. sb.

(ff. pèna skrivpenna)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålsvamp

stålsvámp

en slags sjukdom i hästens fot.

Som botemedel lades en läderskiva mellan hästskon och det mjuka partiet i mansfot tånageln (:: sulan).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståltråd

stoltrå

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ståltråd

Stoltrau.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ståltråd

stoltrå

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståltråd
s.

stoltrau,

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståltråd

stoltrå

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Åreskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stältråd

stoltråd

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståud, s.

stan

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

85.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståndare

ståndare m. j. pl. =
Repr. form: det gemensamma tonen av stående.
lodrät stolpe i korsvirkesvägg. / utgjordes i äldre korsvirkeshus ofta av ekpålar.

stolpe

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stauz r. i stængor stång s.

stauz 2.

stång

en stauz vädebrø

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stång,

stag, -ar s.

stäger, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stång, s.

stång, -an; stänger, -orna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

108.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stång

stog, -ar, pl. stänger

T. ex. vagnsstång l. stång vid stenbrytning.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

stång
sb.

Genius mask.

(: då fick de ènra - pon:
ènbra på den)

n. y. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånza (adj. i pl.) stånga vb

kårten e stånza : vardera parten har 26 kort i vinst.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga

slå²za /- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l. - ada, - a, pl. - n l. - zhn;
tv., stånga.

ö².
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901

Stäv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga, 2b

stånga

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

85–. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stångas

stångs l. stångas (stångs pl. stångas, stångas, stångas, stångas l. -ngs, stångs pl. stångas l. -ngs) dep., stångas.

Förhn ha vårhn o stångs. Ved hul, vær, o stångs hål!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stång

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stångla

stòŋla, =

gå sysslolös omkring.

ha gar du o stòŋ-
lar-tor? Vad går du
och driver omkring för?
N. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stångla
vb.

stöjla, omkring, =
gå sysslolös omkring

han, går, o, stöjlar,
omkring. Han går sysslolös
omkring. K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† stänglig

stångled l. -or, m. och f., n. -led, pl. -leda, komp. -ledare, -ledast, som har benägenhet att stånga människor. om honboskap får, m. fl. med horn försedda djur. Allm.

Stångr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stångliȷ

stòzled

stòzled o malmýrd

stångliȷ och folkilsken

(om en ko)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† stänglig

stängled

som vill stängas ; om tjuvar, baggar etc.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånglig
adj.

stö̀z-lad; pl. ˋ- -a

om hornboskap: som vill
stånges

M. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånglig

stöglad; pl. ˈ-a

som vill stångas

stùdana var. stöglada.

Oxarna voro stångliga.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stånglig II

stångled l.- or, m. och f.,
n.- led, pl.- leda och efter
for, för, 1- gled o.s.v., komp.
2- gledare, 2- gledast, som
har benägenhet att stånga
andra djur l. människor.
Få du salt den stångleda
kon? 1 Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

stäv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stångspel n. i pl. — stångspel

oavgjort spel med kort i vardera parten har 26 kort i vinst.

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd.

№ 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stäcka

vb.

stäfja, stäkte

stäcka vingarna på fjäderfä"

de stäkte vingarna på dom.

man stäckte vingarna på dem.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Städa
v.

Stæda -ar -a -ad.

(Rep-lan fr 1800 talet)

Vrl änta prästen ha stædad hær,
så får han sél jära-d.

en piga

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

städa
v.

pret. part. städad, obest. m.
städada

(Läxord från resp.)

Baldringe

Nr 22795 Baldringe Herrestads hd

I Ingers 1948-52

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

städa

städda, =, ÷ ad

Repa - lära, mera vanligt.

/- s.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stādad

Stædad pl. -ada

i bet. kultiverad. lyfsad

di kan nok si di ænte e

stædada .

Baldringe. Hemestads hd

1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stödenska

Stödonska, -an

(å St. Herrestads gård)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stä"derska

stædorska f.

Kap-lån.

K. f. 86.

1–s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stä, städe, stat städja
vb.

pres. -r

städsla, antaga dräng l.
piga i sin tjänst; jfr 2. fästa

Refl. stä, -s, städe -s,
stät, -s städsla
sig, antaga tjänst
(motsvarande
av städsla).

Jfr fästa

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stäjta

vb.

stàjta, =

gå lätt och med svikt i ste-
gen (mest om kvinnor)

de stàjta, när de
jé́k. K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålla

stälja ; stälda ; stalt

Pres. sg. 1 or

stala - u - ig stålla

sig in.

M. y. go.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ställa

ställa, ställde, stalt

Pres. -or

de, ble, tvärdrág, när en stalde, óp fúnstar o dòrar. Det blev tvärsdrag, när man öppnade fönster och dörrar och lät dem stå öppna. N. L. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. ställa

där stélor ~ sz

härad rét ~ várad.

Där (d: i hjässan) reser hå's

håret rakt upp i luften.

R. f. 86. / du ~ stélor

klókan lúd ~ ja ~ for-

tíd. Se n. fórtíd. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ställe

ställe, ˊ=ad, =, ˊ=an

bondgård, hemman (byggnader jämte areal).
åle stälen alla bondgårdarna/
pɔ, dɛ, dær, stälen
pɔ de dær gårdarna.
sn. J. 80, k. f. 86/ pɔ, sömma
stäle pɔ, vanliga gårdar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stalle
s.

stèlle -ad. pl.=, -an

gård, herman etc.

nymjölka de e et stèlle ---

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålle

stèlle , -ed , pl.=, -en

bond. = bondgård, hemman

di va skolfrie på stèlled

stejmanastèled : Steimans "stålle"

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställe II

dæa va sòma, som hade
lìded stèle; di mo̲te
va̲a è̲na jo̲ i: utan
le̲jd arbetskraft.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ställe

på de små ställen
på de små gårdarna. K. f. 86.
han hade att stäla där.
Han hade ett hemman där.
K. f. 86. / här nära att stäled
här nere i gården. K. f. 86.
de gick omkring på ställen.
De gingo omkring på gårdarna.
K. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe s.

stål² n. ; pl. —, best.f. stålen²

ställe; gård

sa² gøyk du ankrøy da på stålen² a syd².

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. M 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stèle, -ad. pt. =, -an

så var där ét lided stèle

lägor öpa

i gårt, kemman

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålle II

vi va hèia på dé stàled,
dan ja hèinta.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalle

stàlə n.; pl. =

gård, hemman

dær-vaɪ àŋa stàlə.

Dàr fanns ingə gårdar.

N. J. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Jf. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe:

best.f.pl. de två smäa stälen

(egendomarna)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe II

best. f. pl. stålen

den va di stålen som di
hade brå med båtor

I: med kosten

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stàlla -ad. pl.=, -an

medelstor el. mindre gård el.

hemman

tól, fàintan stàlla.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe
s.

stäle, -ad, pl.=, -en

mindre el. medelstort jordtruk

(jfr gärn)

fjärstias stäle.

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

1. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

ställe, ÷ad, =, ÷en sb.

1. plats

2. bondgård, hemman

på sôma stäle på° somliga gårdar N. V. 79. Sövestad

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe II

de ha våd et lided stèle

de fèmta stèled

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe:

vi ska besöja flera

ställa dåm på vöjen

I: under en utflykt.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stèle -ed. pl.=, -en

bondgård, hemman

dæn lå en tie, tål stèle.

di tå stèlen ifrå dom, jå ènte

for èle.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe II

dæ slø di i hǿpa fém

stèle te bó́riegǽren.

já, dær e àle stèlen ené.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe III.

da hade di jilə sa kalad,
dväyana fór ; sá va di pa ét
stələ, a sá va di pa et ànəd

NF 503. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. stålle

so. fuk. du. frí

hùsavårelsa, nar. glùtana

ta. rmód stùlad. Ja° fingo

de (o: föråldrarna) fritt

husrum (o: i endantags-

längan), när barnen över-

tog gården. H. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. stålle

di hàda stèla. De hade
eü hemman. R. f. 86. / han
tjènta jå på stèla.
Han hade jù tjänst som
dräng på gården. R. f. 86. /
di skola hinja mè
möja stèla. De skulle hin-
na med många gårdar. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. ställe

jå tjèna z. dí sb.

stèlad. Jag hade tjänst i den
ō
gården. R. f. 86. / de skola
tvättråda stèlad, när de
va vardå man skulle
tvättråda gården, när det var
ō
"vårdag" (trol. 14 mars). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe:

se lägger den två stàla;
de e lånses de àwaste.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställe:

di trøde, di kone fø
støra stæle te gines.

Bromma.

Nr 5987. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe
s.

stäle. -ed

de va för vän tid han
både här i dita stäled.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stàlen, -ad. pl.=, -an

bad.= gaid (mebelston ellen
mindre), lemman

jà han vad te husforhàns-
de vá på stàlen.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställe

i bet. gård, hemman, egendom:

han hade nelsålsen, den som

fjöpte stèled.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stäle. -ad. pl. =, -an

häl = plats

så hänla di på dé stälan

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställning

Stälnerj pl. -or

i bet. anordning, inrättning, påhätt

Ja, di' har sina stälnerjor nä.

(ironiskt)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stämma
v.

stäma, stände, stamt

stanna, bromsa

dän kan di stäma a sata
i gäg när di vil.
(om en maskin)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämma v.

stämma ; -or, - ; stämde ; stämd
stämt

bli kvar, stanna

stanna nu, stanna han (stanna nedvegren)

vi ha de i en brännestake, för
bränned ska stämma.
de bör vänta stämmans.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. N:r 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämma

de stämmor = gå i hop. slå in

ja de två ja sekort ad

de stämmor .

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stämma,

stämma, -or, -dr, -t,

hade böjntsan

lnta stöut dar

hade hymm nök

stämt; stanna;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämma;

stämma, -or, stämde,
stämt;

so stämde presten
en;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 1. stämma

vb.

stämma, stämde, stämt

stanna, bli stående; stanna kvar, ej gå sig från platsen.

klockan stämde. Klockan stannade. / Den stämmer ej. / R. f. 86. / nonstens. Han blir inte kvar någonstans. (blir aldrig "långvarig någonstans").

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. stämma

dén stemde-ja vb.

ósa tí, hærnére. Den (en bil) stannade ju också (till) här nere. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. stämma

stämma, stämde vb.

stämma inför

rätta

han ~ stämde ~ dom. Han stämde dem. R. f. 86.

de skola ~ stämma ~ dom.

De skulle stämma dem. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. stämma

vb.

stema - blå, stemda i

stämma blod

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämma

stämma, stämde vb.

Jmfr.: stema, blå

stämma blad. Av. ingja

stor skräck i folk.

N. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämma
s.

stèma

han jik úd a tùda, nar di
skole ha stèma

(byastämma)

Glans

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4. stämma

sb.

stämma f.

röst

där va gå stämman. Han hade kraftig röst.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stämmo-protokoll

stämmeprotokoll, -et.

pl. =, -en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänga

stänga

n.

Imper. sg. stäng

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

stäng inte för nära!

Stäng inte (dörren) för
nära! (en katt). N. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga

stäŋa

Imper. staŋ

stáŋ - ator - da! Stäng

dörren efter dig! Sveriet

Nr 8023 Söderstad, Herrestads hd

N. J. 29

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänga, v.

stæ̀ŋa, stæ̀ŋda, stæŋt

stǽŋor, pres.

stæŋ, imper.

stæŋd, pret. ptc.

120. 122.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänga

stæ̀ya . stæ̀yde . stæ̀yt

sa fǽrt at di va gæna
mé'd , sa stæ̀yde han .

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stänge
s.

stèŋe -ed

stängel

(men aldrig = höskulle o. d. som heter hjälle, jèle).

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stänge

stèŋe -ed

stäŋel

dan e elektrist stèŋe

(strömförande)

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

L. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stångel

sb.

stängla pl.

värtstänglar

blomor med höga stänglar

stängla blommor med höga stänglar.

R. U. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stängerna

stänger pl.

stänger som bildade
en bygdla över järnugnen.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd

Sk. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V 303.

Stängsel

Stéŋsal

dæ va natúrlatvis sat
stéŋsal rúntan óm.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stångsel

stägsel n.

Söma hada — stägsel.

Somliga hade stångsel.

N.-f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stängsel
n.

stæzsel n.

R. f. 86.

... et stæzsel med ribbor för. Ett stängsel med ribbor för.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stängsel

stǽŋsəl, n.

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänka

stæŋkja, stæjnta. stæjnt

de dænsa di hæi öje på

væjan, e de sa vár e mögj

stæjnta dom te näken.

M.O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänka, v.

stänga,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

91.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. stärka
vb

stærʃa, = ~ada pret. part.
(om stærktʃg); pl. ob. form.

dí stærʃa, du vél? Det
stækade man vél. / dá
R. f. 86. / stærʃa, du mìed.
Da stækade man
mycket (d: starkning
förekom mycket). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

stärka

vb.

du skola va so stärtzade. De (olika plagg) skulle vara så (hårt) stärkta. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stärkelse

stärtjelsa
(att stärka i)

K. f. 86.

stärtjelsa det rév, er felo.
Stärkelse det rev vi bjälva.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stârt,

stârt, - ln s.

stârtn, - na;

stjârt,

dan va tvêr

stârtn pu;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. × stärt
sb.

stærtja, ≈ ana pl.
handtag, skaftar t. ex. i
skottkärra l. plog

... stærtana de de hólt e.
handtagen som man höll i.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stǫrt

2. *stärt
sb.

efterkalas, mindre
bjudning efter en gästabud, t. ex.
för sådana personer, som ej varit
bjudna till gästabudet.
(dan. ètter.
de. skola. jpa. stǫ́rt). De
skulle gå på efterkalas dagen
efter.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stätta
s.

stäta, -an

övergång över gärdsgård

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålta II

enl. annan uppgift var Stålta =
språng över en bäck:
jå, en stèta de va dé, om dom
va en liten bäfs, om di hade
lat en bæda göra.

N. H.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stàtta
sb.

stàta f.
fläck
~~omgifd~~ med fastare mark
i ett sankt område, t. ex. en
~~mosse~~
där e an räkte stàta.
üda.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

stätta, = an, pl. = or sb. f.

ett mindre område med fast mark i sankäng eller mosse (= grön plätt)

Jfr mossr- och ängstätta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ställa

små stätor / pb.

de fek vyta dom po
stàtan. De måste vak-
ta dem på stållan. /
små stätor som rymed
små ställor stora som
rummet (här)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Mr 7474. Öja, Herrestads hd ställa

Hugo Aræskoug 1960.

dær va stutor sb.
va fjèlaspréz. Det
fanns stäär vid käll-
språng / fjèra dom dær
ja stèlan! Fjudra
dem (d: fåren) där på
stellan!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

stav, -ar

x stav
sb.

Ttrnstaver

I en bytta utgjordes handtaget av en stav, som sköt upp över bytans kant. /
dan. far - hòla 2 - stéved, so - nta - dan - véltor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aronsson 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

x stav

bùtan. Du får hålla

i stavern, så att du inte

välter byttan.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stav

stōv, m., -¹ en, pl. ²- a, - na,
ståf, grå fartyg.

ploɉten dɛd e en lōs brēda
som di leɉɉa tē stōvs.
St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stav.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöd

stø n.

ryggstöd o.d.

at. stø öpa en stöd

upptill (på en bänkbänk).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöddig
adj.

stùdr

stark, kraftig

en, stùdr kàr. En
stark och kraftig karl.

R. f. 86.

en, stùdr hèst. En kraftig
häst. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stöddigt
adv.

stùdad

stadigt, utan att vackla

de står stùdad. Det
står stadigt (om ett
bord)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöddist
adv.

stùdat

stadist

den, står stùdat. Den
står stadist.

K. f. 82

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja
v.

stø. stùda, stut

ja hada en trastó'ka a
stùda mi ja.

Mathilda

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Höja

stö (stör, pl. stö, stude, stut
stud, m. och f., n. stut, pl. studa
stö, pl. – n, pres. particip stönes
de., stöda. – Pres. particip kan
ej obj.
Monor som stönes jo sin Ssep.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödkäpp

stötgäp -en

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödkäpp

stöfjäp

han hade en stöfjäp av
järn

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödkäpp

stötsäp m.

spatserkäpp

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödkäpp
s. b.

stötzép m.

promenadkäpp

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↑ stöja

stöja², -ade, -ande, pl. -jor, -na,
flöte för fisknät bestående
af en kort trästocke med
en flagga som igenkänningstecken.

En stöja² dräd e en som di
hade ne dom i båden ne
en flag på. St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slöjar².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöna v.

stöna ; stön , — ; stönde ;

stönad

stöna

kôen hon stön

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöna

stånda

stånda

Pres. sg. ståndor

hon - ligger - och ståndor.

Hon ligger och ståndar (om en ko).

M. fl. 60.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöna

stuna. pres. stun. stunde. stunt

styna " styn. stynde. stynt

Han låden kan e sjug, kan varken stun ellen anned.

Nr 3906 Sövestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöna

stŏ̀gna, -de, -t

Pres. -ar

K. S. 86. | kum. ligger. o.
rŏ̀gnar. s2 o.
stŏ̀gnar. Hon (en
(ko) ligger och
"kvider" och stönar.

Nr 233 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stev n. ; pl. –

x stöp s.

ljusstöpning

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöp

stöv

i'ulta. slå i stöv = lägga i blöt
(om malt); d.v.s. att slå vatten i
beljan på kornet. då det skulle ligga
tills det grodde.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpa

steva stiffte stifft

steva jus steva jus.

ni ti. steva bli (un en barnrams).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöja
v.

stèva

steva jús

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpa ob

stäva ; -or, - ; stöpte ; stöpt.

även stupte, stupt.

stöpa

de stöpte ljus.

sa bagetor stupte en prästor

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpa

stéva / 1 vor, pl. 2 va, stifte, stift, stift, pl. 2 a, stev, pl. 2 hn) tr., stöpa.

stéva gjus, bli, krud. 2.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpa, v.

stèva

= gjuta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

10.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpa v.

stöva

stöva jäs

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpa

stöva

stöva-gös stöpa gös

m. f. pl.

mjl. nyare form. Gemint

stöva

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

stöpa

Ä. stèva, stèvta, stevt

steva. jvis stöpa ljus.

Formen stèva är sannolikt
mindre genuin än steva och
beror möjligen på repro- in-
flytande eller dialektblandning.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hur säger ni: stèva - stèva - I-i.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövelen bet. sg.
stöpel
sb.

kricke i kreaturshorn

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stïvla, =

× stöppla
vb.

beskära piltråd

stïvla i pïlor beskära
pïlar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stöppling

stövlig; pl. = -a sb.

avskuren pilkvist (t. ex. avsedd för plantering)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stöpregna

26.

stevregna, =

störtregna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stör

stör, m., ¹⁄₋ en, pl. ²⁄₋ a, -na,
stör. Fisk.

för i tiden kunde fiskarna
förra våra största delen.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Störa

störa, sf. -n, pl. -ror, -na,
väfstolens sidodel.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*störa

stör|a, ~an, ~or, ~orna sb. f.

sidstöd i vävstol

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stöna

M. Stöna, Ana

Si'dostyckena i vårstol.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Störan

2
störor (pl.)

sidostöden på en vår

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stören

M. Störon, -na

så kallas tidstyckena i en

vanlig vävstol.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

större;

stōrr a.

störst;

han e mird stōrr.

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

störstdräng

störstdräng m.

den störste (äldste)
drängen på en gård

n. y. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stört
s.

stu̲rt

= störtskur, skur

Så kȱmmor hon en stu̲rt ma rägn

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

störta

han sturt omkål (stör-
tade omkull)

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

störta

Pret.
stürt

han ~ fjärda, so ~ han ~
stürt. Han körde, så'n
han (d: hästen) störtade.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöt

stöd

= ell. lägg stå på logen (= läggj)

Nr 3906 Högultar Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1töl

blöd, m., -ˉ hn, pl. -ˉ a, -na,
slöf.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöta

stöda (1 dor, pl. 2 da, stöte, stut, pl. 2 a, stöd, pl. 2 en) tr. och intr., stöta.

öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöta

stöda, stöta, stut

stöda. äggtela stöta
fotknölarna mot var-
andra då man går.
M. f. Qo. / Se vidare n.

ankel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stö'ta
v.

stø̀da, stù̲ta, stu̲t

/à stù̲ta nè̲sà̲n.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöta

stöda

du får tänna di får, så du
ente stöder di.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöta
v.

stöda, stuta, stut

ja töda han hade stut
imöd.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

stö"ta

stø̀dja, stùta, stut

Pres. ⁄ or

stø̀da, ä̀ztkla stö"ta

fotknö"larna mot varandra

när man går eller spring-

er. / dr. stuta, ä̀ztkla,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. stö"ta

so, de, blöa, hélst
nar, de, hade, träska,
pö. De stö"tte fotknö"lar-
na mot varandra, så att
det blödde, i synnerhet när
de hade träskor pö.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

stöta
vb.

de. skåla, de
stuta. gláasan shópa. de
skålade, de stötte glasen
samman. R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöta till

stöda tɛ́, pret. stuta tɛ́

= angripa

tjöva sökonbrug

stuta tɛ́

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† stötstyck

stödstyft¹, n., oböjl.², förek.
blott i uttr. i stödstyft¹, rycktals,
periodvis.

i stödstyft¹ sägor† som på
förstörelsen¹ av kapitalet. St. Köpinge².

†/ Kapp-form!

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stö'tta
s.

stùtta pl. -or

de va rèktia stùtor di
hèyda på

(hånd. fiskegarnen)

= garnhöga

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

L. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stött

stut

sist genom vad.

Nr 3906 Högestol Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöv s.

stöv r.

damm

1/ av mjöl

2/ vid rykt ning.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stöva vb

stø̲va ; — r, — ; — ; — ; - d.

ryka (om damm)

nær en² søktar a sa̲, da sa stø̲var²

ed.

de e sa fart sa de stø̲var².

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. M 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövel

stöwl. pl. stöwla

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövel

stöwl, m., 1- ln, pl. 1- a,
- na, stöfvel, mansstöfvel
med långt skaft.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövel

stövlana best. pl.

han, skola, smöra
stövlana. Han skulle
smörja stövlarna. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stövelknekt

Stöwlaknäjt

Stövelavdragare

Nr 3906 Högulet Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stövelknekt
s.

stövelknekt. -en
hjälpmedel vid av- och påtagande
av stövel.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöfelknekt

stöulaknaft r. ; -a

stöfelknekt.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövelknekt

stövelknäjt m

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hövelskap

stövlaskaùt, n., -et,
pl. = -en, stöfvelskaft.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stö"vrad

stövrär pl.

Sträng av ryktstoft, som skakades ur ryktskrapan. Efter ryktan skulle varje dräng för husbonden kunna visa upp fyra stövrader under varje ryktetad häst. N. J. 87.

St. Herrestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund